

~~100~~ 1 14

Dominus Iesus

Per 5
2. 13
L. H. Z

~~7777~~

MICROFILMADO

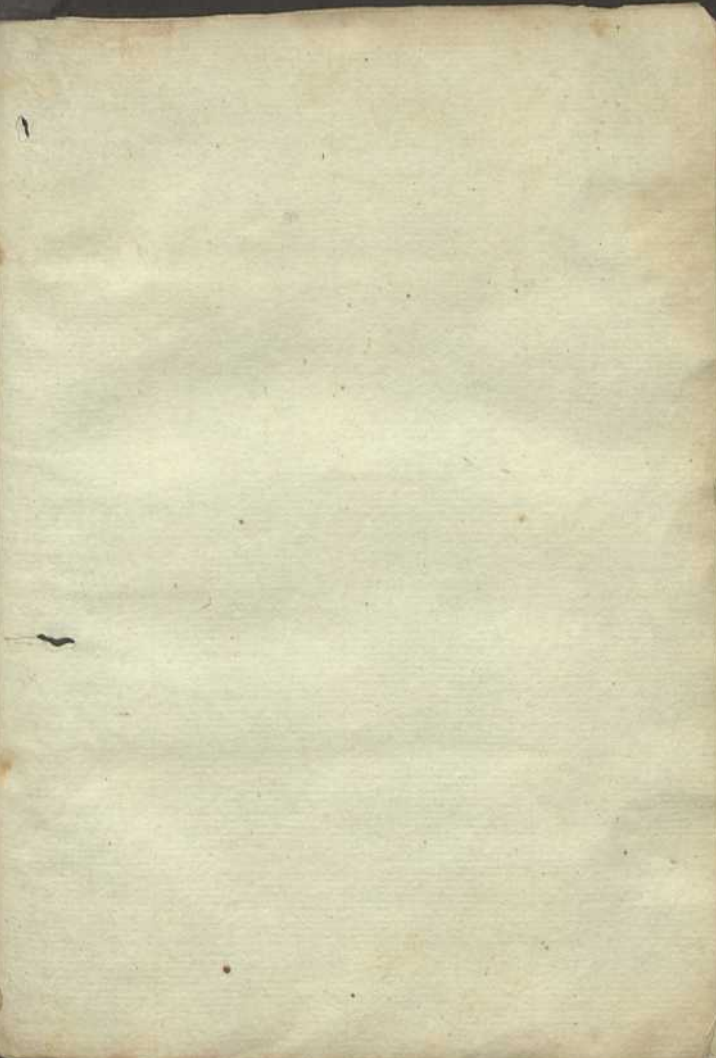
F.R. 1059

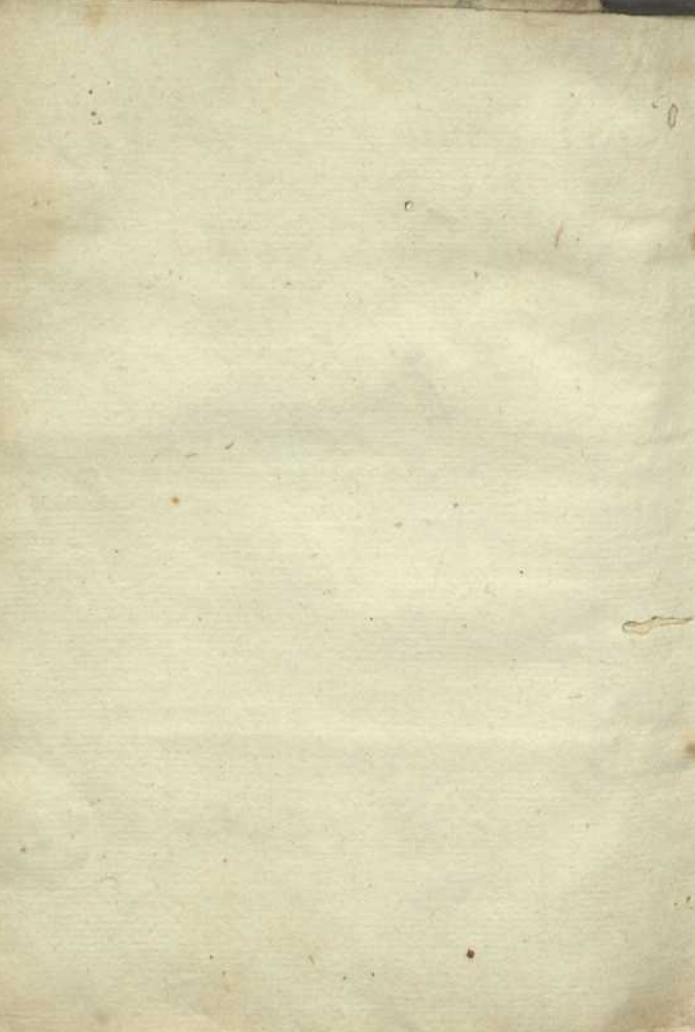
05-08-03

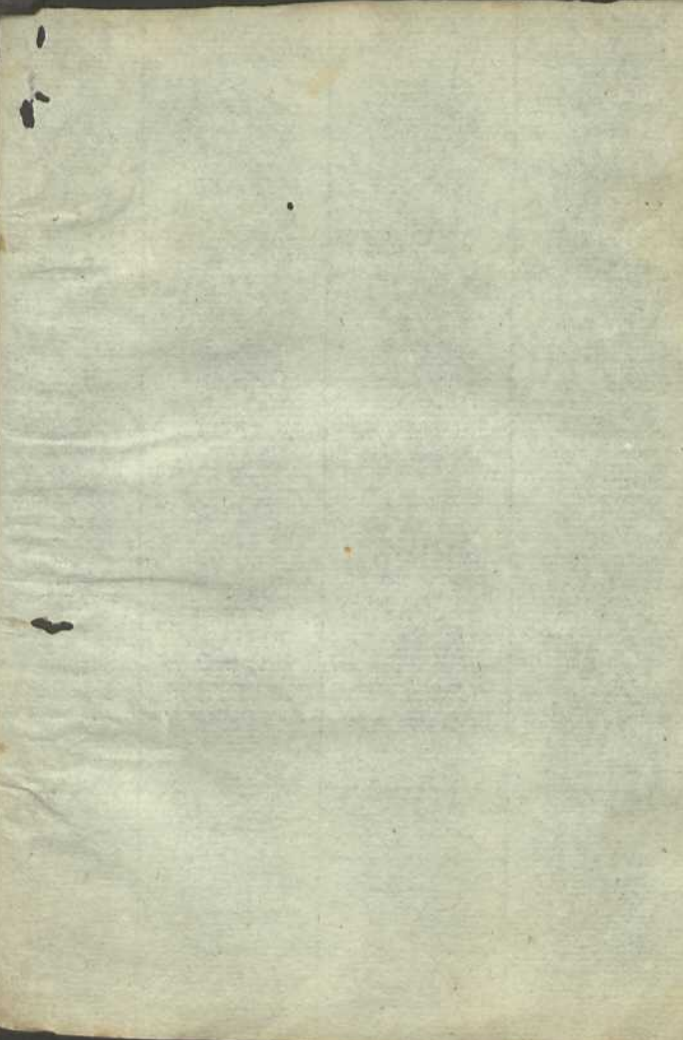
Per

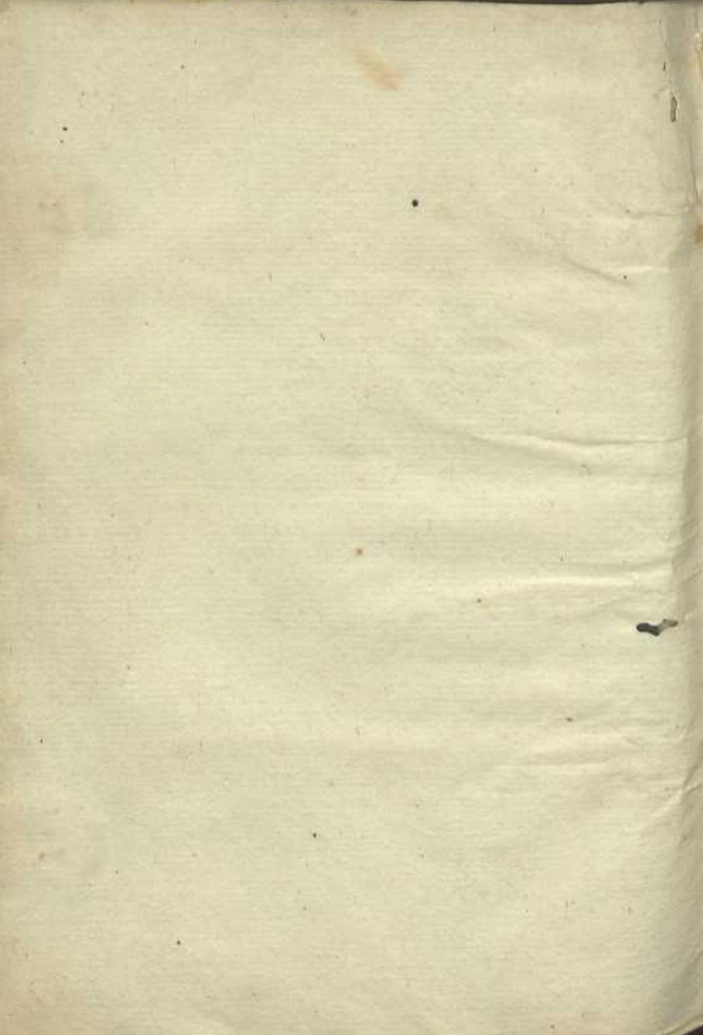
Handwritten text, possibly a signature or name, appearing as a mirror image or bleed-through from the reverse side of the page.

Do Anonimado de Gra.

FE

7777

OFFICIA

SANCTORVM ECCLESIAE

OLYSIPONENSIS AC

totius fere Hispaniae

propria.

*Res
2.7.35*

xxij. Ianuarij.	S. Vincentij martyr. cum octau.	fol. 7.
xxij. Ianua.	S. Ildiphonsi Archiepsc. Toleta.	fol. 8.
Feria. ij. post	oct. Pasch. Nolsa Sñora dos prazeres.	f. 21.
ij. Aprilis.	S. Francisci de Paula confes.	fol. 28.
iiij. Aprilis.	S. Isidori Archiepsc. Hispalensis.	fol. 30.
xij. Aprilis.	S. Hermenigildi martyr.	fol. 32.
xxix. Aprilis.	S. Perri martyr ord. Prædicatorũ.	fol. 34.
xij. Iunij.	S. Antonij de Padua confes.	fol. 37.
Dñica 3. Iulij.	Angeli custodis Regni, cum Missa.	fol. 40.
xxvj. Iulij.	S. Annæ matris B. Mariæ virgi.	fol. 54.
x. Septemb.	S. Nicolai de Tolentino confes.	fol. 57.
xv. Septemb.	Translatio S. Vincentij marty.	fol. 60.
xix. Septemb.	S. Ianuarij episc. & sociorũ mart.	fol. 64.
j. Octobris.	S. Verissimi, Maximæ, & Iulix mart.	fol. 65.
xx. Octobr.	S. Irenæ virg. & martyr.	fol. 67.
xxv. Octob.	S. Crispini & Crispiniani mart.	fol. 67.
xxj. Nouẽbr.	Præsentatio B. Mariæ virg.	fol. 70.
xviiij. Decẽb.	Expectatio partus B. Mariæ virgi.	fol. 72.

Cum approbatione S. D. N. Papæ
Xisti Quinti.

Et cum facultate Inquisitorum.

M. D. LXXXV

Costa 1500

F. Ant. V. Dal

OFFICE OF THE
SECRETARY OF THE
TREASURY

James J.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

U.S. DEPARTMENT OF THE TREASURY
WASHINGTON, D.C.
MAY 18 1862

DOM MIGUEL DE CASTRO
Metropolitano Arcebispo de Lisboa,
&c. Fazemos saber ao Deão & Cabido
da nossa Sée, & aos Priores, Rectores, Vigairos,
& Beneficiados, & mais Cletigos desta cidade
& Arcebispado, que por quanto no ultimo Si-
nodo que o seño Arcebispo Dom Iorge Dal-
meida q̄ esteẽ em gloria nosso predecessor fez,
lhe foy pedido por parte da clerezia, se refor-
massem algũs officios de Sanctos de que nesta
cidade & Arcebispado era costume rezarse, &
se pedisse a sua Santidade cõfirmação delles pa-
se poderem rezar : & hora o sancto padre Sixto
Papa quinto nosso seño, sendolhe assi pedido,
ouue por bem confirmar os ditos officios, sen-
dolhe presentados & examinados pelos Reue-
rẽdissimos Cardeaes pera isso deputados, como
consta do Breue de sua Sãtidade inserto no prin-
cipio do liuro dos ditos officios, como sãõ o
officio de Sam Vicete, & de nossa Senhora dos
prazeres, & de Santo Antonio, & de Sam Ni-
culao Tolentino, & de Sam Verissimo, Maxima,
& Iulia, & de S. Crispino, & de santa Erena, &
do Anjo custodio. E porquanto sua Santidade
confirmou & aprouou os ditos officios, & ha
por bẽ que nas igrejas desta cidade & Arcebis-
pado de Lisboa todas as pessoas ecclesiasticas
& seculares q̄ rezam os officios diuinos possãõ
publica & priuadamẽte rezar os ditos officios,

& rezandoes nos dias determinados possaõ eõ
isso satisfazer a sua obrigação, como se rezassẽ
os officios do dito Breuiario, & conforme as re-
gras delle. Amoestamos a todas as pessoas Ec-
clesiasticas acima ditas, que com muita deua-
ção se conformem com os ditos officios, & os
rezẽ em seus dias pera isso declarados, porquã
to com assi o fazerem cumprirão com a obriga-
ção que teuerem de rezar, & com a deuação q̃
aos ditos Santos he deuida. E pera que venha
a noticia de todos, mandamos fixar a presente
nas portas da nossa See, & nas mais partes on-
de for necessario. Dada em Lisboa sob nosso si-
nal & sello, aos xxij. dias do mes de Agosto.
Diogo Tauares a fez, anno do Senhor de 1590.
E este se imprimirã no principio dos liuros.

O Arcebispo de Lisboa.

¶ Podẽse imprimir estes officios, em Lisboa. 7. de Agosto
de 1590.

Antonio de Mendocça. Dioguo de Soufa.

¶ O mesmo digo & assino como prouisor & ordinario
deste Arcebispado de Lisboa. 20. de Agosto de 1590.

Christouão de Matos.

¶ Que se possa este liuro imprimir visto como foy apro-
uado pelo sancto officio, & visto por mandado da mesa,
em Lisboa. 8. de Agosto de 1590.

Dioguo Lancira. Damião Daguiar.

SIXTO V. PONT.

OPT. MAX.

PETRVS LAVRENTIVS DE
Tauora Sacrae Theologiae Licenciatus,
& Olyfiponenfis Ecclefiae Canoni-
cus omnimodam felicita-
tem precatur.

V M his superioribus
annis, Beatifs. Pater, in
dioccefana fynodo huius
Archiepifcopatus Oly-
fiponenfis, à totius Cle-
ri conuentu obnixè po-
ftulatum effet, vt illorū

Sanctorum antiqua officia, quorum dies
feftus duplex per totam dioccefim cele-
bratur, emendata ad formam Breuiarij
redacta, atque à Sede Apoftolica appro-
bata, prælo committerentur, vt ab om-
nibus faltem huius dioccefis Ecclefiafti-
cis, vnum, & idem officium recitaretur,
mihi tanquam procuratori totius Cleri

in eadem synodo electo, demandatum
est, vt illud coram Archiepiscopo sedu-
la diligentia curarem, & rei vt daretur
effectus, efflagitarem. Multis igitur to-
tius Reipublicæ negotijs cum viderem
Archiepiscopum Georgium impeditū,
cœpi ego, quamuis magni illud erat ne-
gotij, ingenijque mei viribus onus om-
nino impar, eadem antiqua Sanctorum
officia valere, & ad formam restituti
Breviatij redigere, & eorum lectiones
cum probatis Sanctorum historijs con-
ferre: placuit tamen Antistiti, ac viris
doctissimis, quibus etiam idem Georgi-
us illud ipsum curandum demandarat,
vt sanctissimi martyris Vincentij, Eccle-
siæ nostræ Olysiptonensis insignis Patro-
ni, antiquum officium omnino dimitte-
retur, & hoc nouum (vt tuæ Sanctitati
placuisset) ab omnibus recitandum præ-
poneretur: Hymni enim illius antiqui
officij, nullius metri seruato ordine, cō-
tra Ecclesiæ morem compositi appare-
bant: Antiphonæ, Responsorialia, & officij
cate-

cætera, ita erant inordinata, incompta,
& incomposita, vt ex illorum verborum
sonitu nullum sensum, nullam sciētiam
cum deuotione omnino quisquam pos-
set accipere: & lectionum ordo & con-
textus cum reformato Breuiario mini-
me cohærebat. Huius igitur noui officij
hymni ex Aurelio Prudētio, cuius poesi
Romana Ecclesia sæpissime vtitur, de-
cerpti sunt, paucis additis, siue mutatis:
responsoria, antiphonæ, & cætera fere
omnia ex sermonibus sancti Leonis Pa-
pæ, ac sancti Augustini (vt ad margi-
nem adnotauimus) sunt desumpta. Cum
verò particulari, & antiquissimo vsu,
ac iure de Translatione eiusdem sanctis-
simi Martyris Vincentij, quotannis de-
cimo septimo Kalendas Octobris, sub
duplici officio diem festum agat Oly-
siponensis Ecclesia, & eodem die sacer-
dotum & totius populi fiat altera solem-
nis supplicatio in honorem eiusdem
Martyris, proprium etiam officium

huius festi, alio antiquo dimisso, ea qua
potui diligentia, pro ingenij mei tenui-
tate (Breuiarij reformati) composui, vt
& translationis memoriam inter mor-
tuam reflicarem, & antiquam totius po-
puli deuotionem erga suum patronum,
pene iam extinctam, iterum excitarem,
erigerem, & auerem. Quapropter in res-
ponsorijs aliquorum miraculorū huius
sancti martyris, vt mos est Ecclesie, me-
moriam fecimus: sunt enim hæc miracu-
la non apocrypha quidē, sed apud Eccle-
siae archiuuium in membrana obseruata,
antiquissimis & fide dignis testimonijs
comprobata, & in antiqua altaris tabella
optime depicta, literisque aureis exa-
rata. Lektionen verò desumpsimus ex
historia religiosissimi & deuotissimi An-
dreæ Rosendij, qui omnium consensu
optimus fuit & veritatis & antiquitatis
indagator, qui etiam elegantissimis car-
minibus Vincentij triumphum decanta-
uit. Hymnos verò partim ex Prudentio,
pau-

paucis additis & mutatis, desumpsimus;
partim verò ad instar historiae fidem, te-
nui quidem Marte, sed eo metro quo e-
tiam aliquando Ecclesia vtitur, sunt cõ-
positi. Cum verò in vigilia horum duo-
rum festorum ex consuetudine Archie-
piscopatus, sub pœna mortalis reatus,
omnibus indictum sit ieiunium, officium
vigiliae, vt morem seruaremus Ecclesiae
Romanae, adiunximus, & illud ipsum ex
vigilia sancti Laurentij desumpsimus.
Eadem etiam ratione, cum præcepto
sub eadem reatus mortalis pœna, in vi-
gilia sancti Antonij Olysiponensis in hac
diœcesi sit ieiunandum, officium etiam
vigiliae ex communi Confessorum de-
sumptum apponendum curauimus.
Consuevit hæc nostra Olysiponensis Ec-
clesia, & tota eius fere diœcesis, ab an-
tiquo & immemorabili tempore, cele-
brare duplici officij nota in feria secun-
da post Dominicam in Albis festum bea-
tae Mariae Virginis, quod quidem vulga-
ri &

ri & patrio sermone, Nossa Senhora dos Prazeres, appellat; fit enim in eo die commemoratio immensæ illius lætitiæ, quam susceperat Virgo Deipara ex Resurrectione vnigeniti filij sui: extat antiquum huius festiuitatis officium proprium, quod etiam doctissimorum virorum iudicio, abolendum fore arbitramur. Nulla enim in eo restituti Breuiarij seruetur norma: lectiones & homilias alicuius marte compositas, non ex sanctorum Doctorum scriptis, vt Ecclesia vtitur, desumptas inuenimus. Quare totum huius diei officium præter lectiones primi Nocturni, quas ex Canticis Canticorum, secundi verò ex sermone sancti Augustini de beata Virgine, & homilia ad Euangelium, quo Ecclesia eo tempore paschali vtitur in commemoratione beatæ Virginis, ex sancto Ioanne Chrysofomo apposuimus. In festo Crispini & Crispiniani martyris (vt historię antiquæ tradunt) Alfonso Lusitanorum

tanorum Rex primus Olyfiponem à Sar-
racenorum potestate vindicauit; ideo
celebratur apud Ecclesiam, & per totam
urbem hic dies festus duplici officij nota,
Lectioes tres secūdi nocturni cum ap-
probaris auctorum hystorijs contulimus,
oratione peculiari illius antiqui officij
sola retenta: cætera, vt parum aut nihil
accommodata, sunt dimissa; vt quæ de-
sunt, ex communi plurimorum marty-
rum recitarētur. Angeli Custodis sum-
ma deuotione affectus Emanuel Lusita-
niæ quōdam Rex impetrauit à sede Apo-
stolica, vt illius proprium officiū in ter-
tia Dominica mēsis Iulij ab omnibus hu-
ius Regni Ecclesiasticis quotānis cele-
braretur; sitq; eodem etiam die, ex Re-
gis præcepto, in quouis oppido ac vrbe
totius Regni, solemnī supplicatio: vt
tamen seruaretur Breuiarij forma, quam
officiū illud minime obseruabat, ap-
posuimus alias lectiones ex scriptura, &
ex sanctorum doctorum scriptis, sermo-
ne &

SIXTVS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Si certa diuinis officijs recitandis in Breuiarij Romani reformatione nouissimè ex Concilij Tridentini decreto, & Romanorum Pontificum iussu edita præscripta est ratio & norma, decet tamen interdum Romanum Pontificem, vt piæ quarundam Ecclesiarum siue religionum in sanctos Patrones deuotioni satisfaciat, in eorum proprijs officijs iuxta eiusdè Breuiarij præscriptum approbandis auctoritatem suã interponere, prout in Domino salubriter conspicit expedire. Nuper siquidem supplicationibus venerabilis Fratris Archiepiscopi ac dilectorum filiorum Capituli & Cleri Vlixbonensis Ecclesiæ inclinati, nonnulla propria sanctorũ eiusdè Ecclesiæ Patronorum officia, & Missam sancti Angeli Custodis pridem cõfecta, & forsan in eadem Ecclesia, & eius
dico-

diccesis recitari solita venerabilibus fra-
tribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalibus cōgregationi sacrorum ri-
tuum præpositis examinanda, & ad præf-
criptum Breuiarij huiusmodi accommo-
danda commissimus, cumque iam, vt no-
bis relatum est, examinata & accommo-
data fuerint, prout in libello per venera-
bilem fratrem nostrum Alphonsum Epi-
scopum Portuen. Cardinalem Gesual-
dum eiusdem congregationis nomine
subscripto apparet, ea Apostolicæ pote-
statis patrocinio munienda duximus.
Igitur ex nostra certa scientia, ac de A-
postolicæ potestatis plenitudine officia
propria Vlixboneñ. Ecclesiæ cum Missa
sancti Angeli Custodis sic, vt præfertur,
emendata, & accommodata, Apostolica
auctoritate tenore præsentium confir-
mamus, & approbamus, vtque in Eccle-
sia, Ciuitate, & Diccesis Vlixboneñ. tan-
tum ab omnibus vtriusque sexus Chri-
stifidelibus iuxta formam præfati Bre-
uiarij Roman. diuina officia persoluen-
tibus,

tibus, suis temporibus tam publice quam
priuatim recitari possint, vt que illa sic,
vt præmittitur, recitantes perinde de-
bito suo satisfaciant, ac si dicta officia
iuxta dicti Breuiarij normam recitaret,
eadem auctoritate concedimus, & indul-
gemus. Non obstant. constitutionibus, &
ordinationibus Apostolicis, quòdque for-
san nonnulli ex sanctis præfatis in noua
Kalendarij Romani descripti non sint,
cæterisque contrarijs quibuscunque. Vo-
lumus quoque & concedimus, dicta offi-
cia seorsum à Breuiario Romano impræ-
mi, & in dicta ciuitate, & Diocesi vul-
gari posse, præsentiumque transumptis
etiam cum ipsis officijs impressis eandem,
quæ præsentibus ipsis adhiberetur, fidem
adhiberi debere.

Datum Romæ apud sanctum Petrum,
sub Annulo Piscatoris, Die. xxiiij. Mar-
tij, M. D. LXXXX. Pontificatus
Nostri Anno Quinto.

M. Vestrius Barbianus.

20 D. Petro Laurentio de Tauora
Vincentius Nonius.

Christus biffeno delegit ab agmine Petrum,
Vt tanti princeps agminis ille foret.

Emeritum Petro Christus persoluit amorem
Illius ardenti pectore Christus erat.

Petrū aliū ex alio inuictis legit agmine Martyr,
Qui vetus in præfens innouet vnus opus.

Gratum animū in cælū, persoluēt astra merēti,
Nec Deus oblitus magna merentis erit.

Aduenient Petro partæ virtute tiaræ
Ore, scholis, studio, tempore, stirpe, manu.

20 Lectori. 20

Quod Superis gratū, mortalibus vtile, plenti
Diuino prorsus numine cernis opus:

Sola sed hæc ingens vnus cura peregit,
Cura idem satagit delituisse pari.

Verūm nos signis vtemur reddere iussi

Harpocraten: fari hac sub ratione licet.

Pontificis primi sacro cum nomine mores,

Laudatamq; refert cum probitate fidem:

Vendicat inde sibi Hispano cognomen ab illo,

Quippe triumphator martyr in igne fuit.

Si genus addendum est, & auitæ gloria gentis,

Hic inter Tauoras est prope visus apex,

(v. 20)

IN VIGILIA

S. Vincentij marty.

Officium fit de san

cti Agnetis curio.

vigiliae nona lectio

de homil. in euang.

Si quis vult venire

post me. de comu

ni vniuers. marc.

Oratio.

A Desto Dñe sup-

plicationib⁹ no-

stris, & intercessio-

ne beati Vincentij

martyris tui, cuius

preuenimus festiui

tatem, perpetuam

nobis misericordiã

benignus impende.

Per Dñm.

IN FESTO

S. Vincentij marty.

duplex.

Ad vesperas. Ant.

Vincenti dabo ede-

re. gloss. liq. de laud.

psal. Dixit Dñs. cu

reliq. de Dñica: &

loco vltimi dicitur.

psal. Laudate Dñm.

omnes gentes.

S Ancti per fidem

vicerunt regna,

operati sunt iusti-

tiã, adepti sunt re-

promissiones.

Hymnus.

B EATE martyr

prospera

Die triũphalẽ tuũ,

Quo sanguinis mer-

ces tibi

Corona Vincenti

datur.

H ic te ex tenebris

seculi,

Heb.

11.

Pro-

den-

tiac.

hym-

5. pe-

nific-

phi.

pag.

129.

B

Toc

Die
21.
Jan.

22.
Jan.

Tortore victo, &
Iudice,
Euexit ad celum
Aies,
Christoq; ouantem
reddidit.

Nunc Angelorum
particeps,
Luces in insigni
stola,

Quam testis indo-
mabilis
Riuis cruoris laue-
ras.

Deo P̄ri sit gloria,
Eiusque soli filio,
Cū spū paraceto,
Et nunc & omne in
seculum. Amen.

↓ Gloria & honore
coronasti eum dñe.

R. Et cōstituisti eū
super opera manū
tuarum.

Ad Maenif. an.

Quæ beatī Vin-
centij solemnita-
tē deuote celeb-
amus, quā inuictus
Christi martyr de
tyranno insignē vi-
ctoriam probatus
per omnia reporta-
uit.

Oratio.
Adesto Dñe sup-
plicationib; no-
stris, vt qui ex ini-
quitate nostra reos
nos esse cognosce-
mus, beati martyris
tui Vincentij inter-
cessiōe liberemur.
Per Dñm.

**Ad matutinum In-
uitatorium.**

Vincentē in mar-
tyribus Christū
Dominum. Venite
ado

adoremus. *psal.* Ve
nite exultemus.

Hyannus

Exurge Martyr
in unclite,

Exurge securus tuus,
Exurge, & audi ca-

sticum;

Quid exultantes
inducimus

Dire cursa iam satis
imbitur

Poenae minacis mi-
nia

Pulchroq; mortis
exitu

Omnis peracta est
passio

Comites inuidiosi
Fortissimi in for-

rioribus
Iam te ipsa saeva &

aspera
Tormeta victorem
tremunt,

Spectator hęc Chri-
ni stus Deus

Colpē fatuodine
olā termino;

Propriaque colle-
ilq; am crucis

Larga coronat, dex-
tra

Beatus Batus sur glo-
ria

Impio

Sanctus Vincentius
diuina pollēs

amfalepto stia col-
nij officio, vices Pō-

tificis strenue ex-
iquebatur.

Aca Valerij episcop
p; B; Vincēti

spe hūmede victorie
adacriter ad marty-

riū occurhūt.

Quare fremorūt
gētes.

Idem
ibidē
pag.
238

Ann Sicut abundat
passiones Christi in
nobis, ita & p Chri-
stum abundat cōso-
latio nostra. **psalmi**

Dñe quid multipli-
cati.

Y. Gloria & honore
coronasti eum dñe.

R. Et constituisti
eū super opera ma-
nū tuarū unius.

Lectio. Fratres, de-
bitores sumus non
carni.

psalmi

R. I. Sacram beati
Vincentij martyris
solēnitatem deuotē
celebremus, quū
inuidē Christi ath-
leta insignem victo-
riæ palmam intulit
celo. Et brauium

salutis æternæ com-
prehēdes, coronam
iustitiæ recepit.

Y. Bonū certamen
certauit, eursum cō-
sumauit, fidem ser-
uauit. Et brauium

R. II. Si iubes Pa-
ter sancte responsis
iudicem aggrediar.
Iam tibi fili diuini
verbi curam cōmi-
seram. Nunc quoq;
pro fide qua asta-
mus, respōsa cōm-
mitto.

Y. Magna iam p̄i-
dēra cum laude, &
crediti mihi popu-
li utilitate meo mū-
nere fugebaris.

R. III. Tāta grassa-
batur crudelitas in

martyris corpore,
& tanta tranquillitas proferebatur in voce, vt Vincentio patiente non is, qui torquebatur, sed alio loqui videretur.

✠ Tot conuicta miraculis persistebat impietas, tot vexata supplicijs non ce-
debat infirmitas. Vt Vincentio. Gloria.
Vt Vincentio.

In ij. Noctur. aña.

Leuita Vincentius beato Valerio dixit. Si iubes pater sancte, respōsis iudicē aggrediar. psal. Cū inuocarem.

Aña. Iam tibi charissime fili diuini verbi curam cōmi-

seram, nunc quoq; pro fide qua astamus responsa committo. psal. Verba mea.

Aña. Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum; & hæc est victoria, quæ vincit mundum, fides nostra. psal. Dñe dñs noster.

✠. Posuisti dñe super caput eius.

8c. Coronam de lapide pretioso.

Lea. llll.

V Vincentius Oſchæ in Hispania citeriore natus, à prima ætate studijs deditus sacras litteras à Valerio Casaraugustano e-

piscopo didicit: cuius etiam partes suscepit predicatio euangelium, quod episcopo propter linguę impedimentum predicationis officio fungi non poterat. Et re ad Daciañi provincie a Diocletiano, & Maximiano prepositam delata, Vincentius Cesaris Auguste comprehenditur, & vna cum Valerio episcopo grauib⁹ catenis vincetus ad Dacianũ Valentianũ adducitur, vbi eos in tetro, ac fetido carcere inclusos inedia, squalore, vinculis ferreis, ponderibus

a collo ad manus pendētib⁹ diu affligi fecit.

¶ Ecce iam in sublime agor, & omnes principes tuos seculo alio tyrano despicio: nolo gloria meam, minuas, nec dāna laudi inferas. Paratus sum enim ad omnia tormenta pro Saluatoris nomine sustinenda.

¶ Insurge ergo, & videbis me Dei virtute plus posse dum torquor, quā nopsis ipse, qui torques. Paratus.

lectio. V.

ILLOS postea Dacianus existimās diu-

diuturna carceris
 maceratione affli-
 ctos facile in suam
 sententiam descen-
 suros, ad se perdu-
 ci iubet: atq; epis-
 copum interpellat,
 cur religionis spe-
 cie iussis Imperato-
 rii aduersetur. Cui
 cum Valerius miti,
 & cōposito sermo-
 ne respōdere vide-
 retur, Vincētius ad
 episcopum conuer-
 sus: Cur, inquit, ty-
 rannum hūc pater
 humiliter alloque-
 ris? Clama voce
 magna, & Dei potē-
 tiam implora: vt su-
 perbia hominis is-
 tius comprimatur.
 Quibus verbis ex-

candescens Dacia-
 nus, Episcopum in-
 de facit abduci, &
 mox afferri ad se.
 omnia tormento-
 rum genera, & illis
 sanctum diaconum
 crudeliter torque-
 ri. Quare verberibus
 & equuleo tor-
 tus, in craticula im-
 positus, prunis ar-
 dentibus supposi-
 tis, & terreis vngu-
 lis excarnificatus,
 candentibusque la-
 minis exustus, arui-
 nae guttis & crepi-
 tantis sale respersus,
 cum nulla aut tor-
 mentorum vi, aut
 acerbitate, aut le-
 nitate verborum a
 proposito deterreri

pingu
 do, e
 salm
 tal

posset, iterum ducitur in carcerē stratum testaceis fragmentis, vt eius nudum corpus somno oppressum à subiectis etiam testarum aculeis torqueretur.

R. Ardebat Vincenrius extrinsecus tyranni fauientis incendijs. Sed maior illum intrinsecus Christi amoris flāma torrebat.

V. Intrepidus Dei athleta candentis ferri machinam vitro conscendit. Sed maior.

Leet. VI.

V. Erum illo in tenebricosa inclu-

so custodia clarissimus splendor obortus, totum carcerē illustrauit: quæ lux cū omnes qui aderant summa admiratione affecisset, res à custode carceris ad Dacianū defertur; qui eductū in molli culcitra collocat, vt aliquantulum recreatus acrius denuo torqueretur, aut si amoto paululum carnifice animā quietus exhalaret, non occisus sed mortuus diceretur. Interea eum cœlestis aula suscipit, atque ita ignis, ferri, tortorum immanitate superata,

Victor ad caelestem
martyrij coronam
aduolauit vndeci-
mo kalend. Februa-
rij. Cuius corpus, cū
proiectum esset in
humatum, Coruus
& à volucris & à
lupo vnguibus, ro-
stro, alis mirabili-
ter defendit. Qua-
re cognita, Dacia-
nus illud in altum
mare demergi iu-
bet. Sed inde etiam
diuinitus electum
ad litus Christiani
sepeliunt.

Re. Custodiuit illū
dñs ab inimicis, & à
seductoribus tuta-
uit illum, & certa-
men dedit illi vt
vinceret. Et sciret

quoniam potēti-
or est sapientia.

Y. Descēditq; cum
illo in foueam, & in
vinculis non dereli-
quit eum, & dedit
illi claritatem eter-
nam. Et sciret. *Glo-*
ria. Et sciret.

In iij noctur. añ.

Applicatus tormē-
tis beatus Vincen-
tius dixit. Hoc est
quod semper opta-
ui, & votis omnibus
exquisiui. *psal.* In
dño confido. *Añ.*

Beatus Vincentius
ad Dñm transmisit
spiritum, & diuinas
laudes resonant cœ-
lites. *psal.* Dñe quis
habitabit. *Añ.*

Decantauerūt iusti

nomen tuum Dñe,
& victricem manu
tuam laudauerunt
pariter. *psal.* Dñe
in virtute tua.

V. Magna est gloria
eius in ſalutari tuo.

R. Gloriam & ma-
gnam decorem im-
pones ſuper eum.

*Leſt. de hom. in e-
uang.* Niſi granum
frumēti, vt in telto

S. Laurentij,

R. VII. Beatus Chri-
ſti athleta horren-
do clauſus ergaſtu-
lo angelorum fre-
quentia, & luminis
claritate releuatus,
hymnum canebat.
Ac diuina vallatus
gratia angelico fo-
rebatur obſequio.

V. Agnoſcit Vir-
centius inuictiſſi-
mus pro Chriſti
nomine decertalle,
mox deſposito one-
re carnis almis cœ-
tibus ſe eſſe adden-
dum. Ac diuina.

R. VIII. Cognito
ſancto eius abſceſſu
iudex inſanus feris
& canibus inuicti
martyriſcorp^o pro-
ijci mandat lictori-
bus. Sed mittitur a-
uis inimica cadaue-
ribus expoſitas da-
pes ſeruatura iei-
na. Vt maioris vi-
ctoriæ Vincētio gra-
tia conferatur.

V. XI. Datur nautis
mergēdum corpus
in fluctibus, ſed qui
ſpi-

spiritum intulerat
in cœlum mox re-
tulit ad sepulchrū.
Vt maioris. Gloria
Patri & Filio & Spi-
ritui sancto. Vt ma-
ioris.

*Lectio ix. de sancto
Anastasio, & e marte
uiario. Ad laudes
& per horas.*

Añā.
Vincēti dabo edere
de ligno vite, quod
est in paradiso Dei
mei.

Añā.
Vincenti dabo mā-
nā absconditam, &
dabo illi calculum
candidum.

Añā.
Qui vicerit, & cus-
todierit vsq; in fi-
nem opera mea, da-
bo illi potestatem
super gentes.

Añā. Qui vicerit
faciam illum colū-
nam in templo Dei
mei.

Añā.
Qui vicerit dabo
ei sedere mecum
in throno meo, si-
cut & ego vici, &
sedi cū patre meo
in throno eius.

Cap. Sancti per fi-
dem. *Hymnus.*

Vincenti adef-
to, & percipe

Voces precantum
supplices,

Nostri reatus effi-
cax

Orator ad thronū
patris.

Per te, per illum
carcerem,

Honoris augmen-
tum tui,

Idem
ibidē
Pag.
146.

Per

Per vincla, flamas,
-vngulas,

Per carceralem sti-
pitem:

Per fragmen illud
testem,

Quo parva creuit
-gloria,

Per quem tement-
res posterioris

Exosculantur lectu-
lum:

Miserere nostrarū
-precum,

Placatus vt Chris-
-tus suis

Inclinat aurē pro-
-speram,

Noxas nec omnes
-imputet.

Si rite sollempnem
-diem

Veneramur ore, &
-pectore,

Si sub tuorum gau-
-dio

Vestigiorum sters-
-nimur:

Paulisper huc tu
-illabere

Christi fauorē de-
-ferens,

Sensus grauari vt
-sentiant

Leuamen indulgē-
-rite,

Deo Patri sit glo-
-ria, &c.

V. Iustus vt palma
-florebit.

R. Sicut cedrus li-
-bani multiplicabit.

Ad benedictus aua-

Beatus Vincentius
cum in ligno suspē-

sus dilaniaretur Da-
ciano dixit: Ecce
iā in sublimē agor,

& omnes principes
tuos seculo altior
tyrāne despicio, pa-
ratus ad omnia pro
Saluatoris nomine
sustinenda.

Ora. Adesto do-
mine. *ve supra in
vesperis.*
**Deinde in laud. tan-
tum fit cōm. sancti
Anastasi.** **Añ.**

Qui odit. **¶.** Glo-
ria & honore. **Oro.**
Præsta quæsumus
omnipotens Deus,
vt qui beati Anasta-
sij, &c. de cōmuni
vnius mart.

Ad tertiam Capit.
Sancti per fidē &c.
¶. bre. horarum de
cōi vnius mart.

Ad Sextam Capit.

Alij autem distendit
sunt non suscipien-
tes redemptionem
vt meliorem inue-
nirent resurrectio-
nem.

Ad Nonam Capit.
Alij vero ludibria,
& verbera experti,
insuper & vincula
& carceres, lapidati
sunt, secti sunt, ten-
tati sunt, in occisio-
ne gladij mortui
sunt.

Ad Vesperas Añ.
de laudib. psal. vt in
secundis vespe. de
cōmuni mart. **Cap.**
Hymn. vt supra in
primis vespe.

¶. Iustus vt palma
florebit.

Ad magnificat. añ.

Iubet inuida mens
lenioris strati ful-
era substitui, quasi
non cum poena pe-
remerit, cum quo
& poena simul peri-
erit. Interea beatū
Vincentium ecele-
stis aula suscipit, ad
cuius ingressum an-
gelici letantur spi-
ritus, omnesque si-
mul concines gra-
tulantur sancti.

Oratio vt supra.

Deinde fit cōme. S.

Ildefonsi episco. &

cōf. Añā. Sacerdos

& Pontifex. V. A-

mauit eum Domi-

nus. &c. Oratio.

EXaudi quęsumus

Domine preces

nostras, quas in bea-

ti Ildefonsi Confes-

foris tui atque pon-

tificis solemnitate

deferimus: & qui

tibi digne meruit

famulari, eius inter

cedentibus meri-

tis, ab omnibus nos

absolue peccatis.

Per Dominum no-

strum, &c.

Deinde fit cōme. S.

Emerentiane virg.

& mart. vt in Beaur

SECUNDA DIE

infra octauā S. Vin-

centij. *Officiū hę*

de S. Ildefonso eum

cōm. octauę & S. E-

merentiane virg. &

mar. In primo noc.

leguntur lectiones

de scriptura occur-

ren-

Die

23-

Jan.

renti. In secundo
noctur. Lect. III.

IDEFONSVS
Toleti nobilissi-
mis Stephano, & Lu-
cia parentibus or-
tus, omnique cura
natus, liberasti-
bus disciplinis in-
structus est. Primum
habuit præceptore
Eugenium Toleta-
num Antistitem, à
quo ob præclaram
indolem Hispalim
ad Isidorum mira-
tunc eruditione flo-
rentem, est missus.
Duodecim apud I-
sidorum commora-
tus annos, tandem
fruge bona, doctri-
naque sana imbu-
tus Toletum reme-

auit ad Eugenium.
Postquam verò fa-
ctus est ob vita can-
dorem peritiamq;
non vulgarem ab
Eugenio Archidia-
conus, mundi cu-
piens liqueos decli-
nare, in Agaliensi
Monasterio, quod
Cosine tunc erat &
Damiano dicatum,
insigne pietatis tu-
cillum induit. Cui
neque parètes, iam
prece, iam vi om-
nia tentantes, obsi-
stere valuerunt, quin
constanter in pro-
posito permaneret.

Lectio. V.

Monachi non
multo post in
demor-

demortui Abbatis locum subrogarunt: suscipiebant siquidem in eo præter virtutes reliquas equitatem, morum facilitatem, prudentiam, raram sanctitudinem. Tantus itaque fulgor, tanta veræ pietatis lux, quod ipse timebat, latere non potuit. Eugenio namque vita functo, cleri, senatus, totiusque populi lætitia, Toletanus Archiepiscopus est creatus. In quo quidem præfulatu, quantum verbo Ildefonsus profecerit, quæ miracula ediderit, quam religiose san-

ctissimam virginem Dei matrem coluerit, non facile quis explicare quiuerit. Cœnobiū virginū in Deilsensi villula ædificauit, ac magnis muneribus auxit. Hereticos quosdam, qui in Hispania heresim Eluidiam tollentem perpetuam Mariæ Dei genitricis virginitate disseminabant, doctissime confutauit, ab Hispaniaque depulit: quam disputationem explicauit libro, quæ scripsit de Mariæ virginitate, rem miraculo confirmante. Cum enim Ildefonsus ad

pre-

preces matutinas
festi expectationis
B. Mariæ in eccle-
siam nocte descen-
deret: comites eius
in ecclesiæ limine
fulgore quodã re-
pentino deterriti
retrocesserunt. Ille
verò intrepidus ad
aram pgressus vir-
ginem ipsam vidit,
& adorauit: ab ea-
demq; vestem, qua
in sacrificijs vtere-
tur, accepit.

Lectio. VI.

CUm etiam dies
Leocadiæ festus
ageretur, & clerus
frequensque popu-
lus conuenisset, Il-
defonsus ad sepul-
chrũ virginis Leo-

cadia accedens, fle-
xis suppliciter ge-
nibus, precabatur.
Et ecce reserato re-
pente sarcophago,
Leocadia sanctissi-
ma prodijt: viden-
tibusque cunctis, &
audiētibus, Ildefon-
si merita de virgi-
ne cõmendauit, di-
cens: O Ildefonse,
per te viuit Domi-
na mea, quæ cœli
culmina tenet. Et
præsule collaudato
redibat. Ildefonsus,
ne res sine testibus
tanta posteris refer-
retur, arrepto Re-
censuinthi Regis,
qui forte tunc ade-
rat gladiolo, vela-
minis partem, quo

caput Leocadiæ te-
gebatur refecuit;
eamque cum regio
simul cultro celebri
pompa in sacrariū
intulit, vbi vsq; ho-
die feruatur. Scrip-
sit multa luculētio-
ri sermone, quorū
varijs molestiarum
occupationibus im-
peditus, aliqua cœp-
ta, aliqua semiple-
na reliquit: Obijt
tandem Ildefonsus
feliciter ac sancte:
cum sedisset in Epi-
scopatu annos no-
uem, menses duos:
sepultusque est in
basilica Leocadiæ
anno Domini sex-
centesimo septuage-
simo septimo. Cu-

ius corpus in gene-
rali à Sarracenis Hi-
spaniarum occupa-
tione, in ciuitatem
Zamorensem trās-
latum est: & in Ec-
clesia Beati Petri
honorifice condi-
tum, magna illius
populi religione co-
litur.

*In iij. Noct. hom. in
cuāgelium. Vos es-
tis sal terræ, de cō-
muni Docto.*

*Pro sancta Emeren-
tiana Lect. ix. vt in
Breuiario. Pro cō-
memo. S. Emeren-
tianæ in laud. Añā.*

*Simile est regnum
cœlorum. ʒ. Diffu-
sa est. Oratio.*

Indulgentiam, &c.

TER.

Die 24. Ian. TERTIA DIE.

Officium fit de S. Vincentio cum cō-memo. S. Timothei episcopi & mart.

In primis vesp. añā.

Iste sanctus. *v.* Glo-
ria & honore. *Oro.*

Infirmi-tatem, de
cōmuni vnus mar.

In primo noct. legū-
tur lectio. de scrip-
tura occurrenti.

In secundo noctur.

Sermo S. Augustini
episc. Lect. III.

Ser. 3. de S. Vi-
oen. **I**N passione quæ
nobis hodie reci-
tata est, fratres cha-
rissimi, euidenter
offenditur iudex fe-
rox, tortor cruētus,
martyr inuictus; in
cuius corpore pœ-

nis varijs exarato,
iam tormenta de-
fecerant, & adhuc
membra durabant;
tot conuicta mira-
culis persistebat im-
pietas; tot vexata
supplicijs non cede-
bat infirmitas: ag-
noscatur ergo ope-
rata diuinitas, quā-
do enim corrupti-
bilis puluis, contra
tam immania tor-
menta duraret, nisi
in eo Christus ha-
bitaret? in his enim
omnibus ille agnos-
cendus, ille glorificā-
dus, ille laudāndus est,
qui & in prima vo-
catione dedit fidē,
& in suprema passi-
one virtutē. Vultis
nosse

nosse quia vtrūque donatū est? Audite apostolū Paulū. Vobis, inquit, datū est p̄ Christo non solū vt credatis in eum, verū etiam vt patiamini pro eo. Acceperat vtraq; hęc beatus Vincentius Leuita, acceperat, & habebat. Si enim nō accepisset quid haberet? habebat in sermone fiduciam, habebat in passione tolerantiam.

Et. Ecce iam.

Lectio. V.

Quid ergo miramur charissimi si in illo Vincentius vicit à quo victus est mundus? in hoc, in-

quit, mūdo pressuram habebitis, vt si premit non opprimat, si oppugnat nō expugnet; duplicē mūdo aciem producit cōtra milites Christi, blāditur vt decipiat, terret vt frāgat; non nos teneat voluntas propria, nō nos terreat crudelitas aliena, & victus est mundus; ad vtrosque aditus occurrit Christus, & non vincitur Christianus. Si cōsideretur in ista passione humana patientia, incipit esse incredibilis, si agnoscat diuina potētia, desinit esse mirabilis.

Tan

Tanta grassabatur crudelitas in martyris corpore, & tāta tranquillitas proferebatur in voce, tantaq; poenarum asperitas sequebatur in mēbris, vt miro modo putaremus Vincentio patiente aliū loquentem non torqueri: & verè fratres ita erat, prorsus ita erat, alius loquebatur. Promisit enī & hoc testibus suis Christus in Evangelio, quos ad huiusmodi certamina preparabat. Sic enī ait. Nolite premeditari quomodo aut quid loquamini. Non enim vos estis

qui loquimini; sed spiritus patris vestri loquitur in vobis. Caro ergo patiebatur, & spiritus loquebatur.

Re. Ardebat.

Lectio. VI.

CLariorem nobis martyrem tot tormenta faciebāt; multiplici enī vulnerū varietate confossus, non deserebat pugnam, sed acrius iterabat: putares quod eum duraret flamma, non vreret, & tanquam figuli fornax lutum molle suscipiēs duram redderet testā: poterat martyr noster dicere Dacia-

no. Iam non vret ignis tuus carnem meam, quia exaruit sicut testa virtus mea: Et quomodo scriptum est veraciter: vasa figuli probat fornax, & homines iustos tentatio tribulationis: probatus atque decoctus illo igne Vincentius, Dacianus verò arsit, & crepuit. Si enim non ardebat vnde cremabat? quid enim erant verba irascētis, nisi fumus ardētis? ergo martyri nostro refrigerium in corde habenti flammam extrinsecus admouebat, sed

ipse facibus furoris accensus, tāquā clibanus intus ardebat, & habitatorum suum diabolum concremabat.

R. Custodiuit.

In iij. Nocturn.

LECTIO sancti Evangelij secundum Iohannem. Lect. VII.

IN illo tempore.

Dixit Iesus discipulis suis, Amen amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ipsum solum manet. Et reliqua.

De homilia S. Augustini episcopi.

Cum ergo causa articulus venerit,

rit, vt hæc conditio proponatur, aut faciendum esse cōtra Dei præceptū, aut ex hac vita emigrā dum, quorum duorum homo cogatur alterum eligere cōminante mortem persecutore, ibi eligat Deo dilecto emori, quàm offenso viuere: ibi oderit in hoc mundo animam suam, vt in vitam æternam custodiat eam. Si quis mihi ministrat me sequatur: quid est me sequatur, nisi me imitetur? Christus enim pro nobis passus est, ait Apostolus Petrus, relin-

quens nobis exemplum, vt sequamur vestigia eius.

Beatus Christi.

Lectio. VIII.

ECce quod dictū est: Si quis mihi ministrat me sequatur, quo fructu, qua mercede, quo præmio? & vbi sum, inquit, ego, illic & minister meus erit. Gratis ametur, vt operis, quo ministratur illi, pretium sit esse cum illo. Vbi enim bene erit sine illo? aut quando male esse poterit cum illo? Audi euidentius, & si quis mihi ministrauerit, honori-

ficabit eum pater
meus, quo honore,
nisi ut sit cum filio
eius? quod enim su-
perius ait: Vbi ego
sum illic & mini-
ster meus erit, hoc
intelligitur. expo-
suisse cum dicit, ho-
norificabit eum pa-
ter meus. Nam quæ
honorem maiorem
accipere poterit a-
doptatus, quam ut
sit ubi est vnicus, nõ
æqualis factus diui-
nitati, sed consocia-
tus æternitati?

Re. Cognito.

*Pro S. Timotheo e-
piscopo & marty.
Lectio nona. Ex lib.
S. Hieron. presb. de
script. eccl.*

Timotheus Lyf-
tris in Lycaonia
natus ex patre gen-
tili, & matre Iudæa,
Christianam cole-
bat religionem, cū
in ea loca venit Pau-
lus Apostolus. Qui
fama commotus,
quæ de Timothei
sanctitate percre-
buerat, ipsum adhi-
buit socium suæ pe-
regrinationis; sed
propter Iudæos, qui
se ad Christum cõ-
uerterant, scientes
Timothei patrem
esse gentilem, eum
circuncidit. Cum
igitur ambo Ephe-
sum venissent, ibi
ordinatus est epis-
copus ab Apostolo,

vt eam Ecclesiam gubernaret. Adquē Apostolus duas epistolas scripsit, alteram Laodicea, alteram Roma: quibus in pastoralis officij cura confirmatus, cū sacrificiū, quod vni Deo debetur, fieri dæmonum simulachris, ferre nō posset, populum Ephesinum, Dianę in eius celebritate imolantem, ab illa impietate remouere conatus, lapidibus obrutus est: ac pene mortu⁹ à Christianis ereptus, & in montem oppido vicinum delatus, nono kalēdas Februa-

rij obdormiuit in Domino.

Pro comme. S. Timothei in laud. añā.

Qui odit animam suam. **ŷ.** Iustus vt palma florebit.

Oratio. Infirmitatem nostram.

QVARTA DIE Die 25. Ian.
fit de conuersione S. Pauli Apostolicū comme octauę.

QVINTA DIE Die 26. Ian.
Officiū fit de S. Vincentio cum come. S. Polycarpi episcopi & marty. in primis vesperis.

Añā. Iste sanctus.

ŷ. Gloria & honore.

Oratio. Deus qui nos beati. **de comuni vnus mart.**

In primo nocturn.
leguntur lectio. de
scriptura occurrē-
ti. In secundo noct.
Sermo S. Augustini
episcopi.

Lect. III.

Ser.
I. de
S. Vi
can.

MAGNUM specta-
culum specta-
uimus oculis fidei,
martyrem sanctum
Vincētium vbiq̄
vincentem, vicit in
verbis, vicit in pce-
nis, vicit in confes-
sione, vicit in tribu-
latione, vicit exuf-
tus in ignibus, vicit
submersus in flucti-
bus, postremo vicit
tortus, vicit mor-
tuus; quando caro
eius in qua erat tro-
phæum Christi vi-

toris de nauicula
mittebatur in ma-
re tacite dicebat:
Deijcitur, sed non
perimus. Quis ist-
tam patiētiam mi-
liti suo donauit, ni-
si qui pro illo prior
sanguinem fudit?
cui dicitur in psal-
mo, Quoniam tu es
patientia mea Do-
mine spes mea, à iu-
uentute mea. Mag-
num certamen ma-
gnam cōparat glo-
riam, non humanā,
nec tēporalem, sed
diuinam & sempi-
ternam: Fides pug-
nat, & quando Fi-
des pugnat, carnē
nullus expugnat.

R. Ecce iam.

Lect. V.

Ex
scr.
a. de
S. Vi
cen.

MULTI tolerauerunt dolores pertinacia, non constantia; vitio, non virtute; prauo errore, non recta ratione; diabolo possidente, non persequente; in nostro autem vincēte Vincentio, ille quidem vincebat qui possidebat, sed ille possidebat, qui principem huius mundi miserat foras, vt etiam pugnās extrinsecus superaretur, qui iam fuerat superat⁹, ne intus dominaret⁹ ille, qui ppe qui missus est foras non cessans tan

quam Leo rugiens circuit requirendo quem deuoret, sed cum expugnat ille pro nobis, qui eo excluso regnat in nobis. Deniq; magis diabol⁹ non victo Vincentio, quā Vincentius psequēte diabolo torquebatur. *R.* Ardebat.

Lect. VI.

Quanto enim erant illa truci lentiora, & exquisitiora tormenta, tanto magis tortus de torquente triumphabat, & ex illa carne tanquam ex terra suo sanguine irrigata, de qua plus dolebat inimicus, pal-

palma crescebat. Sed quia ille latenter sauit, & latenter victus affligitur, manifeste apparet in praeside homine quid in occulto diabolus pateretur; & ille inuisibilis aduersarius per sui vasculi quod impleuerat crepantis rimulas prodebat. Voces enim huius hominis, oculi, vultus, & turbulentus totius corporis motus indicabant, quam grauiora tormenta sentiret interius, quam erant, quae martyri infligebantur. Si consideremus perturbationem tor-

quentis, & tranquillitatem tormēta patientis, videre facillimum est quis erat sub poenis, quis supra poenas.

R. Custodiuit.

In tertio Nocturn.
Lectio sancti Evangelij secundum Iohannem. Le. VII.

In illo tempore

Dixit Iesus discipulis suis. Amen amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

De homilia S. Augustini episcopi.

Minister est Christi vsq; ad illud opus

opus magnæ charitatis; quod est animam suam pro fratribus ponere: quia & hoc propter sua membra dicturus est: cum pro istis fecistis, pro me fecistis, de tali quippe opere etiam se ministrum facere, & appellare dignatus est, ubi ait: Sicut filius hominis non venit ministrari sed ministrare, & animam suam ponere pro multis. Hinc est ergo vnus quisque minister Christi, vnde est & minister Christus. Sic ministrantem Christo honorifica-

bit pater eius honore illo magno, vt sit cum filio eius, nec vnquam deficiat felicitas eius.

R. Beatus Christi.

Lea. VIII.

CVM ergo auditis fratres Dñm dicentē. Vbi ego sum, illic & minister me⁹ erit. Nolite tantūmodo bonos Episcopos, & Clericos cogitare, & etiam vos p̄ modulo vestro ministrare Christo bene viuendo, eleemosynas faciēdo, nomen doctrinamq; eius quibus potueritis prædicādo, vt vnusquisque etiā pater familias hoc

hoc nomine agnoscat paternum affectum suæ familiæ se debere pro Christo, & pro vita æterna suos omnes admonere, doceat, hortetur, corripiat, impendat benevolentiam, exerceat disciplinam; ita in domo sua ecclesiasticū, & quodāmodo episcopale implebit officium, ministrans Christo, ut in æternū sit cū ipso.

Cognito.

Leſt. IX.

P Olycarpus Ioannis Apostoli discipulus, & ab eo Smyrnæ Episcopus ordinatus, totius

Asiæ princeps fuit; quippe qui nonnullos Apostolorum, & eorum qui viderāt Dñm magistros habuerit, & viderit. Hic propter quasdam super die paschæ quæstiones, sub imperatore Antoino Pio ecclesiam in vrbe regēte Aniceto Romā venit, vbi plurimos credentium Marcionis & Valētini persuasione deceptos, reduxit ad fidem. Cumque ei fortuito obuiam fuisset Marcion, & diceret, cognoscis nos? respondit, Cognosco primogenitum dia-

diaboli. Postea verò regnate Marco Antonino, & Lucio Aurelio Commodò, quarta post Nerone persecutione, Smyrnæ sedete p- cõsule, & vniuerso populo in amphiteatro aduersus eum personate, igni traditus est. Scripsit ad Philippenses valde vtilem epistolã, quæ vsque hodie in Asiæ Conuentu legitur. Te Deum laudamus.

Pro comite. sancti Polycarpi in Laud.

Añã. Qui odit animam suam.

ÿ. Iustus vt palma florebit. **Oratio.**

Deus qui nos beati Polycarpi.

SEXTA DIE Die 27. Ian.
fit de S. Ioãne Chry
sostomo cum com.
octauæ.

SEPTIMA DIE Die 28. Ian.
Officium fit de S.
Vincentio cum com.
me. sanctæ Agnetis
secundo. In primis
vesperis. Añã.

Stans à dextris eius agnus niue candidior, Christus sibi sponsam, & martyrem consecrauit.

Vers. Specie tua.

Oratio.

DEVS qui nos annua beatæ Agnetis Virginis & martyris tuæ solenitate letificas, da quæ-

que sumus vt quam Dei, & documentis
 veneramur officio, præ ceteris erexe-
 etiam piæ conuer- runt, & patrocinijs
 sationis sequamur adiuuerunt, inter
 exemplo. Per dñm. quos iuste beatum
 In primo Noctur. Leuitam Vincentiũ
 leguntur lect. de scri- cuius confessione
 ptura occurrenti. & morte Christum
 In secundo noctur. incredulis prædica-
 Sermo S. Augusti- tum incunctanter
 ni episc. Lect. III. agnoscimus catho-

Ser. 4. de 5. vi cent. **C** Vnctorum licet
 dilectissimi glo- riosas martyrum pas-
 siones, quos distin- eta regionibus loca
 meruerunt, vna fi- des faciat omnibus
 indiscreto honore venerabiles: ppriã
 tamẽ sibi in hoc ve- neratiõis obsequio
 vendicant dignita- tem, qui ecclesiam

licis studijs celebra- mus. Qui vt fideiũ
 deuotionẽ Deo stu- diosius commẽda-
 ret, altiori charita- tis flammescens af-
 fectu, morti sese tã- dem fideliter obtu-
 lit, quo videlicet ro- bur fidei in solidis-
 sima petra Christo fundatum sequaci-
 bus imitãdum da-
 re-

retur, nec non & semen apostolicę prædicationis per eum pluribus disseminatum ope suę intercessionis tutum, ac perfectę cõsummationis fruge referatum, in cœlestibus demum horreis cõderetur.

℞. Ecce iam.

Lectio. V.

Nunc ergo amplius propria venerentur, quem etiã peregrina mirãtur, quatenus eis se largiorem exhibeat in beneficijs, quibus se amabilior cognoscet in gaudijs: fiatque in eius solēnitare vbe-

rior latitię ambitus, de quo fidei crevit effectus. Huius denique spiritus tāto virtutum munere claruit, vt sacri ministerij fult^o officio, qui filium Dei dominum nostrum secuturus esset in passione, eiusdem Christi calicem credentibus prius ministraret in salutē. Cuius haustu feliciter mēte ebriatus, rabidi hostis atque in Christum sæuētis insaniam interritus adiit, modestus sustinuit; securus irrisit, sciens paratus esse vt resisteret, nesciens elatus esse

esse quō vinceret :
quia cuius amore
spiritualibus armis
præmunitus resiste
bat, eius adiutorio
quicquid pœnarū
in illum feriētis ira
excogitabat, insupe
rabilis fortiter pa
tiendo vincebat.

R. Ardebat.

Lectio VI.

I Deo non hunc la
minæ ignitæ sar
taginis, non equu
lei, non vngulæ fer
reæque manus, non
vires pauendæ cæ
dentium, nec dolor
scissorū mēbro
rum, non foci fra
gor, & strepentis in
patiētis visceribus
salsis iniectio, Da

ciani quiuerunt ali.
quatenus subdere
iussioni, sed dum in
tantum eius vecor
diæ tumor excres
ceret, vt tantis pas
sionis subactum do
loribus, aut vicisse,
aut interemisse se
latabundus extol
leret, suscepta spe
frustratus, vnde vi
ctor visus est appa
rere, inde victus
compulsus est eru
bescere : quoniam
quo Dei martyr du
riori vrgebatur pœ
na, eo ampliori cō
fessionis exultabat
constantia.

R. Custodiuit.

*In iij. noct. Lectia
sancti euāgelij secū
dū*

*dum Ioannem.**Lect. VII.*

In illo tempore.
Dixit Iesus discipulis suis. Amen amen dico vobis, nisi granū frumenti cades in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia sancti Ioannis Chrysofomi.

Talem de resurrectione disputans rationē Paulus etiam attulit, quam igitur habebūt excusationem, qui resurrectioni non credūt, cum in seminibus & in plātis quotidie hoc videam⁹, ac etiam in nostro

genere? primum enim corrumpi semen oportet inde fieri generationē, omnino autē cum Deus aliquid facit, nulla opus est ratione, quomodo nos ex nihilo fecit? hoc ad Christianos dico, qui se dicūt credere scripturis.

& Beatus Christi.

Lect. VIII.

EGO autem, & aliud dicam ex humanis rationib⁹, alij malitiam, alij virtutem sectātur, sed malitiæ sectatorum multi feliciter in vltimam perueniunt senectutem, virtutis autem

contra, quomodo ergo pro mèritis vnusquisque accipiet? quando? certe, inquiunt, sed corpora non resurgēt, nonne audiunt Paulum dicētem, oportet autem corruptibile hoc induere incorruptionem? neque animam intelligit quippe, quæ non corrumpitur, & resurrectio de mortuo dicitur, cecidit autē corpus.

℞. Cognito.

Lectio ix. de S. Agnetæ secundo, vt in Breuiar. Pro cōme. S. Agnetis in Laud.

Añā. Ecce quod concupiui iam vi-

deo, quod speraui iam teneo, ipsi sum iuncta in cœlis, quæ in terris posita tota deuotione dilexi. *ŷ.* Diffusa est gratia. *Oratio.* Deus qui nos &c.

IN OCTAVA Die
29.
Iam.
S. Vincentij.

Ad vesp̄as vt supra in primis vesp̄.

In primo noctur. leguntur lectiones de scriptura occurrē.

In secundo noctur. Sermo sancti Aug. episcopi.

Lectio III.

Cognito sancto martyris accessu iudex insanus, & quia Christus vicis-

Sero
4. da
S. VI
cento

cisset in Vincentio
nescius, Dacianus
illius sibi promittit
cadaueris expositi-
one vindictam, cu-
ius gemit ex virtu-
te victoriam, feris
namque & canibus
decepta furoris su-
perbia absumendū
proijci mandat lic-
toribus, vt tali pas-
tu eorum impleret
ventrem, quorum
ipse gerebat men-
tem, sed vt diuinis
exercentibus be-
neficijs maioris vi-
ctoria Vincētio gra-
tia conferatur, mit-
titur Coruus auis
inimica cadaueri-
bus expositas cor-
poris dapes serua-

tura ieiuna : hinc
fratres dilectissimi,
hinc aduertite dis-
tincta meritorum
obsequia. Helias
quondam impias
Achab, vel Iezabe-
lis manus caute de-
clinans in deserto
coruis ministranti-
bus pascitur, asser-
tor autem veritatis
Vincentius Dacia-
ni rabie perēptus,
feris exponitur cō-
sumendus; sed cor-
uo famulante ser-
uatur illeſus, obti-
nuit ergo Helias di-
uino nutu coruis
prestantibus quo a-
leretur, preſtitum
est Vincentio obse-
quente quoque cor-

uo ne comedere-
tur. *R.* Ecce iam.

Lect. V.

QVI ut cœlitus
se custodem
designatum osten-
deret, aduentantes
reliquas aues emi-
nus non segni im-
petu perturbabat,
inter quas immanē
quoq; lupum pro-
pius accedentem,
veluti, qui commis-
sum thesaurum sa-
cilega audacia at-
taminare præsume-
ret, pennis & alis
deuerberās procul
abegit, sed ille quod
non tam ad inferē-
dam venisset iniu-
riam quam ad au-
gendam miraculi

pompam, quadam
sui hebitudine stu-
pidus indicabat. O
impudens furor, &
stulta vesania, cor-
uus obsequitur, lu-
pus veneratur, Da-
cianus persequitur,
nec erubescit velle
se adhuc ferox per-
dere quem māfue-
facta bestialis feri-
tas satagebat prote-
gere. *R.* Ardebat.

Lect. VI.

VNde ad occu-
lendam marty-
ris laudem, nō iam
secretum sed pro-
fundum elegit cre-
dens sibi ad delites-
cendam eius glo-
riam non claustra fi-
dem seruatura, sed
ma-

maria, quasi nō idē
 elementi Dominus
 esset per quem du-
 dum ei carceris ab-
 dita cœlesti fulgo-
 re radiata micuis-
 sent; datur nautis
 mergēdum corpus
 in fluctibus, vt ad
 auxilium saltem e-
 quora proficerent,
 cui ad vincendum
 Christi militē ter-
 ra defecisset. Enau-
 gatis itaque mag-
 na ex parte freti
 gurgitib⁹ proiectū
 inter sorbentes vn-
 das præpotens est
 Deidextera cōsecu-
 ta, & que spiritū in-
 tulerat in cœlū, cor-
 pus mox retulit ad
 sepulchrū. *℞.* Cus-
 todit.

In tertio Nocturn.
 Lectio sancti Euan-
 gelij secundū Ioan-
 nem. *Leet. VII.*

In illo tempore.
 Dixit Iesus disci-
 pulis suis. Amen a-
 men dico vobis, nisi
 granum frumenti
 cadens in terram
 mortuum fuerit, ip-
 sum solum manet.
 Et reliqua.

*De Homilia sancti
 Ioannis Chrylосто-
 mi.*

QVI amat ani-
 mam suā per-
 det eam; & qui odit
 animā suam in hoc
 mundo, in vitam e-
 ternam custodit eā.
 Simile anigmati
 hoc dictū videtur,

D 4 non

non tamen est, sed sapientia plenum, & quomodo, qui amat animam suam perdet eam? qui absurdis eius cupiditatibus obtemperat, qui praeter debitum ei indulget. Propterea admonet ille: noli ambulare in cupiditatibus animae tuae. Sic enim eam perdes cum a virtutis via abducis, quemadmodum est contrario, qui odit eam in hoc mundo, custodit eam: hoc est qui non pareret ei, cum aliquid perperam iubet; & non dixit qui non pareret: sed qui odit:

quemadmodum enim quos odio habemus ne vocem quidem audire nec videre aequo animo patimur: ita & anima si quid praeter Dei voluntatem nobis imperat rejicienda est.

R. Beatus Christi.

Lea. VIII.

NVNC multos inueniemus libenter omnia tolerant, ut hac vita fruantur, & maxime qui futura credunt, qui cum vident aedificia mollesque, & machinas, lachrymantur dicentes, quot homines, & quanta? & fit pulvis:

uis: sic magna presentis vitæ cupiditas. Hæc vincula Christus dissoluēs, inquit, qui odit animam suam in hoc mūdo, in vitam æternam custodit eā: quod enim ad eorū tollendum metum hæc diceret, audi quæ sequuntur, qui mihi ministrat, me sequatur: de morte locutus, & operum sequelam atq; imitationem exigit, oportet enim omnino ministrum, eum cui ministrat sequi.

✠. Cognito.

LECT. IX.

INde cum graua dixisset, præmiū

ponit, quod qui sequetur ipsum erit vbi ipse est. Quib⁹ verbis ostendit resurrectionem post mortem: Vbi ego sum, inquit, illic & minister meus. Vbi Christus? in cœlis: ergo ante resurrectionem illuc anima & mente transferemur, si quis mihi ministrauerit, diliget eum Pater, quare non dixit ego? quoniam nondum debitam vendicarat auctoritatem, vt Pater: qui enim nondum resurrecturū ipsum sciebant, quomodo poterāt tantā de eo

opi-

opinionem conciperere? quamobrem filijs Zebedæi (inquit) nō est meum dare, sed quibus paratum est à Patre meo, atqui, ipse est iudex: sed hic dilectum se filium ostendit, tanquam enim dilecti filij ministros pater accipiet.

Ad laudes & per horas vt in die.

IN FEFLO
SANCTÆ MARIE
DOS PRAZERES.

Post Octauam Pasche celebrando, scilicet feria secunda post dominicam in

Albis. Duplex.

Ad vesperas. Añã.

Dum esset Rex cum reliq. de laud. & in fine cuiuslibet addatur. Alleluia.

psa. de beata Maria.

Cap. Ab initio.

Hym. Aue maris.

ÿ. Diffusa est grã.

Ad magnificat. ana.

Regina cœli.

Oratio.

Concede nos famulos tuos, quesumus Domine Deus perpetua mentis & corporis sanitate gaudere, & gloriosa beatæ Mariæ sempervirginis intercessione à præsentis liberari tristitia, & æterna perfrui

i iactitia. Per Dominum.

Ad matutinum Inuitatorium.

Aue Maria gratia plena. Dominus tecum. Alleluia.

psal. Venite exultemus. *Hym.* Quem terra p̄tus & ethera.

In primo noct. añã.
Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus v̄tris tui. Alleluia.

psal. Dñe Dñs n̄r.

psal. Cœli enarrāt.

psal. Dñi est terra.

vers. Specie tua & pulchritudine tua. Alleluia.

Re. Intende prospere procede & regna. Alleluia.

De-Canticis canticorum. Lectio I.

Veniat dilectus meus in hortū ^{Cap. 5.}

suum, & comedat fructum pomorum suorum. Veni in hortum meum soror mea sponsa, mellei myrrham meam cū aromatibus meis: comedi fauum cū melle meo, bibi vinum meum cū lacte meo; comedite amici, & bibite, & inebriamini charisimi. Ego dormio, & cor meum vigilat. Vox dilecti mei pulsatis, aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea, quia

quia caput meum
plenum est rore, &
cincinnati mei guttis
noctium. Pessulum
ostij mei aperui di-
lecto meo, at ille
declinauerat atque
transierat.

R. Sancta & imma-
culata virginitas,
quibus te laudibus
effera nescio. Quia
quem cœli capere
non poterant tuo
gremio contulisti.
Alleluia.

V. Benedicta tu in
mulieribus, & bene-
dictus fructus ven-
tris tui, alleluia, al-
leluia. Quia quæ cœ-
li. **Lectio II.**

cap. **V.** Vo abijt dile-
ctus tuus, o pul-

cherrima mulierum?
Quo declinauit di-
lectus tuus, & qua-
remus eum tecum?
Dilectus meus des-
cendit in hortum
suum in areolam
aromatum, vt pas-
catur in hortis, & li-
lia colligat. Ego di-
lecto meo, & dile-
ctus meus mihi, qui
pascitur inter lilia.
Pulchra es amica
mea, suavis & de-
cora, sicut Hierusa-
lem, terribilis vt ca-
strorum acies ordi-
nata. Auerte oculos
tuos à me, quia ipsi
me auolare fece-
runt. Capilli tui si-
cut grex caprarum
quæ apparuerunt de
Ga-

Galaad. Dentes tui sicut grex ouium quæ ascenderunt de lauacro, omnes gemellis foetibus, & sterilis non est in eis.

Re. Cōgratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cū essem paruula placui altissimo, alleluia. Et de meis visceribus genui Deum, & hominem, alleluia, allel.

Y. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillā humilem respexit Deus. Et de meis visceribus.

Leet. III.

Cap.
8.

QVIS mihi det te fratrem meum

sugētem vbera matris meæ, vt inueniam te foris & deosculer te, & iam me nemo despiciat? apprehēdam te, & ducam in domū matris meæ, ibi me docebis, & dabo tibi poculum ex vino condito, & mustum malorum granatorum meorum. Laeva eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. Adiuro vos filiæ Hierusalem ne suscitatis neq; cuiusgilare faciatis dilectam donec ipsa velit. Quæ est ista quæ ascendit de deserto delitijs affluens, innixa

nixa super dilectū
suum? sub arbore
malo suscitavi te,
ibi corrupta est ma-
ter tua, ibi violata
est genitrix tua.

R. Beata es virgo
Maria, quæ Domi-
num portasti crea-
torem mūdi. Allel.
Genuisti qui te fe-
cit, & in æternum
permanes virgo.
Alleluia, alleluia.

Y. Ave Maria gra-
tia plena Dominus
tecum. Allel. Ge-
nuisti. Gloria p̄ri.
Genuisti.

In ij. nocturno. añā.
Specie tua & pul-
chritudine tua, intē
de prospere, proce-
de & regna. alleluia.

psalm. Eructavit.
psal. Deus noster.
psal. Fundamenta.
Y. Adiuuabit eam
Deus vultu suo.
Alleluia.

R. Deus in medio
eius non commoue-
bitur. Alleluia.

*De sermone S. Au-
gustini episcopi,
Lectio. III.*

Loquamur ali-
quid fratres in
laudibus sacratissi-
mæ Virginis. Sed
quid nos tantilli?
Quid actione pu-
silli? Quid in eius
laudibus referem?
cum & si omnium
nostrum membra
verterentur in lin-
guas, eam laudare
suf-

In Af
sup.
Bea-
ta
Ma-
ser. 2
q. est
desā
ctis.
ser.
35.

sufficeret nullus?
 Altior cælo est de
 qua loquimur, abyf-
 so profundior, cui
 laudes dicere cona-
 mur. Hæc est enim
 quæ sola meruit ma-
 ter & sponsa voca-
 ri. Hæc prima ma-
 tris damna resol-
 uit, hæc homini per-
 dito redemptionē
 adduxit. Mater enī
 generis nostri pœ-
 nam intulit mūdo,
 genitrix Domini
 nostri salutem edi-
 dit mūdo. Auētrix
 peccati Eua, auētrix
 meriti Maria. Eua
 occidendo obfuit,
 Maria viuificando
 profuit; illa percuf-
 sit, ista sanauit.

R. Sicut cedrus ex-
 xaltata sum in liba-
 no, sicut cypressus
 in mōte Sion Qua-
 si myrrha electa de-
 di suauitatem odo-
 ris. Alleluia, allel.
Y. Et sicut cinna-
 momum & balsa-
 mum aromatizans,
 dedi suauitatem o-
 doris. Alleluia alle-
 luia.

Lectio. V.

HÆC enim mī-
 rabili modo
 omnium rerum &
 suum peperit Sal-
 uatorem. Quæ hæc
 virgo tam sãcta ad
 quã venire dignare-
 tur Spiritus sãctus?
 Quæ tam speciola,
 vt eam DEVS sibi

eli-

eligeret fponfam? **tigia** fubleuauit, vt
 Quæ tam cafta, vt verbum in princi-
 effe poffet virgo pio apud Deum de
 poft partum? Hæc fuperna cœli arce
 eft Dei templum, fufciperet.
 fons ille fignatus, & **R.** Quæ eft ifta,
 porta in domo Dei quæ proceffit ficut
 claufa, ad hanc nãq; fol & formofa tan-
 vt dixi, Spiritus fan quam Hierufalem?
 ctus descendit, hæc Viderunt eam filix
 virtus altiffimi ob Sion & beatam di-
 umbrauit. Hæc eft xerunt, & Regina
 immaculata coitu, laudauerunt eam.
 fœcũda partu, vir- Alleluia, alleluia.
 go lactans, angelo- **ŷ.** Et ficut dies ver-
 rum, & hominum ni circundabant eã
 cibum nutriẽs. Me- flores rofarum, & li-
 rito nãq; beata fin- lia conuallium. Vi-
 gulari à nobis præ- derunt.
 conio extollitur, **Leãtio VI.**
 quæ fingulare com- **O** Fœlix Maria,
 mercium mundo & omni laude
 præbuit. Deniq; tã digniffima, ô virgo
 tum fe ad cœli fa- Deigenitrix glorio-
 fa,

sa, o sublimis puer-
 pera, cuius visceri-
 bus auctor cœli ter-
 ræq; committitur:
 o fœlicia oscula, læ-
 ctētis labijs impres-
 sa, cū inter crebra
 inditia reptantis in-
 fantiq; utpote verus
 ex te filius tibi ma-
 tri alluderet, cum
 verus ex patre Do-
 minus imperaret.
 Nam auctorem tuū
 ipsa concipiens edi-
 disti in tempore re-
 demptorem quem
 habebas ante tēpo-
 ra cōditorem: o fœ-
 lix puerperium, læ-
 tabile angelis, opta-
 bile sanctis, necessa-
 rium perditis, con-
 gruum præligatis,

qui post multas asū-
 ptæ carnis iniurias,
 & ad vltimū verbe-
 ratus flagris, potat⁹
 felle, affixus patibulo,
 ut te veram ma-
 trem ostēderet, ve-
 rum se hominē pa-
 tiendo monstravit.

R. Ornatam moni-
 libus filiam Hieru-
 salem Dominus cō-
 cupiuit. Et vidētes
 eam filiæ Sion bea-
 tissimam prædica-
 uerunt dicentes, yn-
 guentum effusum
 nomen tuū. All.all.

V. Astitit regina à
 dextris tuis in ves-
 titu deaurato, circū-
 data varietate. Et vi-
 dentes. **Gloria p̄ri.**
 Et videntes.

In iij. noctur. aña.

Garde Maria virgo cunctas hæreses sola interemisti in vniuerso mundo.

Alleluia.

psal. Cantate dño. j.

psal. dñs regnavit. j.

psal. Cātate dño. ij.

¶ Elegit eam De⁹, & prælegit eam.

Alleluia.

¶ In tabernaculo suo habitare facit eam. Alleluia.

**Lectio sancti Euan-
gelij secundū Ioan-
nem. Lect. VII.**

Cap.
xix.

IN illo tempore, stabat autem iuxta crucem Iesu mater eius, & soror matris eius, Maria Cleophe, & Maria Mag

dalene. Et reliqua.

**Homil. S. Ioannis
Chrysoft.**

CHristus autem crucifixus ma-

trem suam discipulo commendat, eru-

diens nos ad vltimū vsque spiritum, pa-

rentum curam habendā, cum intēpe-

stive ab ea appellatus est, inquit, Quid

mihi & tibi mulier? & alibi, Quæ est

mater mea? Hic immensam charita-

tem ostendit, & cōmendat eam disci-

pulo, quem diligebat. Iterum nomen

suum modeste subticet Ioānes. Nam si

se iactare voluisset, quam-

Ho-
mil.
24.
in
Ioā.

quamobrem dilige-
retur exposuisset.

Credibile enim est
magnam esse & ad-
mirandam. Qua au-
tem gratia nihil al-
liud dicit Ioanni,
neque eum conso-
latur? Quod intem-
pestiuum erat, pre-
terea non paruo eū
honore his verbis
afficiebat, neq; par-
uum præsentiæ suę
premium capiebat.

3. Fœlix namq; es
sacra virgo Maria,
& omni laude dig-
nissima: quia ex te
ortus est sol iustitię
Christus Deus no-
ster. Alleluia, allel.

4. Ora pro popu-
lo, interueni pro

clero, intercede pro
deuoto fœminco se-
xu, sentiant omnes
tuum iuuamen, qui
cunque celebrant
tuam sanctam festi-
uitatem. Quia.

LECT. VIII.

TV autem con-
sidera, quomo-
do crucifixus om-
nia sine aliqua per-
turbatione transe-
git, discipulo matrē
commendauit, pro-
phetias impleuit.
Latroni spem bonā
dedit: atqui ante-
quam crucifigere-
tur, sudauit, pertur-
batus est, timuit.
Quid hoc sibi vult?
nihil dubij, nihil nō

manifestum, illic enim naturæ imbecillitas, hic potestas demonstrata est. Præterea his nos duobus admonet, ut licet ante malis perturbemur, non tamen abstinendum est, quin ea subeamus: & cum incertamen descendimus omnia facilia, & leuia putanda sunt. Nolimus ergo mortem formidare. Infirmus est animæ naturaliter viuendi amor, sed in nobis est vel hoc vinculum soluere, & eam minuere cupiditatem vel ligare & vehementiorem efficere.

Beata me di-

cent omnes generationes. Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, & sanctum nomen eius. Alleluia, alleluia. Et misericordia eius à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria patri. Quia fecit.

Lea. IX.

Stabant autem matres iuxta crucem, & imbecillior sexus tunc fortior apparuit; ita omnia reformauit. Ipse matrem commendans inquit, Ecce filius tuus: o honorem quem discipulo tribuit. Cum enim iam abi-

abiret, matris curã cū nihil impediūt,
 discipulo reliquit. merito omnia his
 Nam cum par es- sunt tribuenda, &
 set utpote matrem omnibus præfere-
 dolere, & protectio di, quia genuerunt,
 nem quærere, me- quod educarunt,
 rito dilecto cōmen- quod innumeras p
 dat, cui etiam in- ipsis molestias subi-
 quit, Ecce mater erunt. Te Deum
 tua: hoc dixit, ut di laudamus.

**Ad laudes & per ho-
 ras. añã.** Dum esset
 rex in accubitu suo
 nardus mea dedit
 suauitatem odoris.
 Alleluia. **psal.** Dñs
 regnavit, **cum reli-
 quis. Añã.**

Læua eius sub capi-
 te meo, & dextera
 illius amplexabitur
 me. Alleluia, allel.

Añã. Nigra sum,
 sed formosa filia

Hierusalē, ideo di- **Ad primam. Añā.**
 lexit me rex, & in- **Dum esset rex &c.**
 trodixit me in cu- **Capit. Regi sæcu-**
 biculum suum. Al- **lorum.**
 lelulia. **Añā** **Ad 2. breu. addat.**
 Iam hyems transijt, **Alleluia, alleluia.**
 imber abiit, & re- **Ad Tertiam. Añā:**
 cessit, surge amica **Læua eius.**
 mea & veni. **Allel. Capit. Ab initio.**
Añā. Speciosa facta **2. breu. Specie tua.**
es, & suavis in deli- **Ad Sextam. Añā.**
tis tuis sancta Dei **Nigra sum, &c.**
genitrix. Alleluia. Capit. Et radicaui.
Capit. Ab initio. 2. breu. Adiuuabit.
Hym. O gloriosa **Ad Nonam. Añā.**
domina. Speciosa facta.
¶ Benedicta tu in **Capit. In plateis.**
mulieribus. Allel. 2. breu. Elegit eam
2. Et benediçt⁹ fru **&c.**
ctus ventris tui. Al- **¶ Ad Vesperas,**
leluia. omnia vt supra in
Ad Benedictus. añ. **primis vesperis.**
Regina cœli. Ofo.
Concede nos famu
los.

(102:???)

IN

Die
ij.
Apri
lis.

IN FESTO

S. Francisci de Pau-
la conf. ordinis mi-
nimatorum fundato-
ris, duplex. de cō-
muni conf. non pōt.

Oratio.

DEus humilium
celfitudo, qui
beatum Frāciscum
confessōrem tuum,
sanctorum tuorum
gloria exaltasti: tri-
bue quāsumus, vt
eius meritis & imi-
tatiōe, promissa hu-
milibus prēmia fœ-
liciter consequamur.
Per dñm.

In primo nodur.

Iustus si morte præ-
occupatus fuerit,

vt in communi con-
f. non pontif.

Lectio III.

FRANCISCUS Pau-
la, quod est in
Calabria oppidum,
humilibus & hone-
stis parentibus na-
t^o est singulari Dei
munere. Ipsi namq;
cum sine prole mul-
tos annos in matri-
monio viuerent, tā-
dem voto piè factō
& precibus S. Fran-
cisci Assisinas fi-
lium susceperunt,
quē propterea Frā-
ciscum quoque ap-
pellarunt. Is porrò
aduersus mundum
carnem, & dæmo-
nem fortiter dimi-
cādo, inter ceteros
Christi Iesu athle-
tas admirandis vir-

tutum exēplis meritisq; sanctam ecclesiam decorauit. Puer igitur in sortem Dñi electus, decimum & tertium circiter annū agēs magnum veræ pietatis specimen præbuit: in eremumq; secedens, annos fere sex ibi victu asperâ, sed meditatio nibus suauem & celestem vitâ duxit. De eius sanctitate cum celebris fama esset, ideoq; multi se ei in disciplinam tradidissent: inde, vt alijs prodesset, exire coactus est. Quare prope Paulam suis manibus,

ac laborib⁹ magnis ecclesiam ædificare aggressus, aliorum eleemosynis adiutus opere, formaq; notabili perfecit, atq; in ea, quanto maius ædificium extruere volebat, tâto altius iecit fundamēta ordinis sui. Tu autē.

32. Iste est.

Lectio quinta.

F Vit autem mirifica in loquēdo gratia. Vt verò humilitatem amplexus, infimū quodq; ac maximè abiectū ministerium, ita etiam inter discipulos suos obire studuit, vt & se omniū minimum, & sui ordinis

dinis alūnos, mini-
 mos item appellari
 instituerit. Castita-
 tē perpetuò coluit.
 Humi cubās, se no-
 ctu flagris verbera-
 bat: laneo, rudiq̄ue
 panno vestitus, nu-
 dis pedibus semper
 ibat. Admirationi
 fuit omnibus prop-
 ter cibi abstinentiā:
 pane enim tantum
 & aquæ potu semel
 in die post solis oc-
 casum se reficiebat.
 Ad panem si quan-
 do corporis vires
 deficerēt, adhibuit
 olera, & legumina,
 aut pisciculos, aut
 eiusmodi obsoniū,
 quo vesci in Qua-
 dragesima licet.

Quadragesimalem
 autem hanc vitam
 vt fratres item sui
 ordinis omni anni
 tempore seruařet,
 quarto eos voto de-
 uinxit. Eius porrò
 sanctitatem, mira-
 culorum etiā mag-
 nitudine testatam,
 Deus fieri voluit.
 Demones enim ef-
 fugauit, cæcorum
 oculos mutorū ora
 aperuit, morbos in-
 sanabiles curauit,
 mortuosq; suscita-
 uit. In fornacē cal-
 cariam flāmarū vi-
 cteruescentem in-
 gressus, ignem re-
 pressit, & inuolat-
 euasit: palmis ardē-
 tes prunas, ac titio-

nes illeſ⁹ tractauit. mine. &c.

Siciliae fretum, ſtra *R.* Amauit. &c.

to fluctibus pallio
ſuo, in eo quaſi pe-
dibus niſus, cum ſo-
cio tranſiſit, ad-
mirantibus nautis,
à quibus in littore
relict⁹ erat, quia ni-
hil habuerat, quod
pro nauulo ſolueret.

Propheticò autem
ſpiritu multa futu-
ra prænuntiauit.

His alijsque & in
vita & poſt obitum
miraculis claruit:
eamque ob rem mi-
norum Ordo in
Italia primum, poſt
in omnibus ferè
chriſtiani orbis par-
tibus eſt propaga-
tus. Tu autem do-

Leſt. VI.
E I V S odor ſan-
ctitatis in om-
nem prope terram

effuſus cum eſſet,
illius fama motus

Gallorum Rex Lu-
douicus vndecim⁹

à Sixto quarto Pon-
tificè impetrauit, vt
ad ſe in Galliã mit-
teretur: vbi ſingu-

lari deuotione ab
eo ſuſceptus, atque
in honore deinceps

habitus, cœnobia vt
antea in Italia, ali-

isq; prouincijs cõf-
truxit, ſanctiſque
inſtitutis maximè

verò humilitatis &
charitatis exemplis
ſta-

stabiliuit. Demum vir Dei, sibi finem humanæ peregrinationis adesse cum intelligeret: pridie quàm ex hoc sæculo abiret, ad Ecclesiam descendit: vbi in Missa conuentali multis sui ordinis fratribus, qui ex diuersis regionibus conuenerant, præsentibus, profusa lachrymarum vi sacrum viaticum sumpsit. Postridie eos omnes salutari- bus monitis cohortatus, mox ad mortis cogitationem piè intentus, Crucis imaginem sæpe amplexus cum

sæpe pronunciaffet, In manus tuas Domine commendo spiritum meum, iunctis manibus, erectisque in cælum oculis, nonagesimum primum annum agens, apud Turones migrauit ad Dominum, Anno salutis nostræ Millesimo quingentesimo septimo, die parasceues, & hora qua ipse Saluator pro mundi redemptione in ligno crucis spiritum emisit. Dies undecim insepultus, atque incorruptus ita permansit, vt suaui odor eo mirifice manaret. Eum
Leo

Leo decimus Pöt. Ecclesie sancte lu-
rantarum tamq; ce- men, beate Isidore,
lestium virtutu lau- diuue legis ama-
de clarum, retulit- tor, deprecare pro
in Sanctorum nu- nobis filium Dei.
merum: postea Six-
tus V. Pöt. duplicis **Oratio.**
officij ritu celebra-
ri precepit. Tu au- **D**Eus qui popu-
tem dne. lo tuo eterne
salutis beatum Isi-
dorum ministrum
tribuisti, presta que
sumus, vt quem do-
ctorem vitæ habui-
mus in terris, inter-
cessore habere me-
reamur in coelis.

Iste homo perfe-
cit.

**In iij. noct. homil. in
euag. Nolite time-
re. vt in cõf. cõf. no
pöt.**

In Fello

Die **S. ISIDORI**
iij. Archiepiscopi His-
Apri palensis cõf. & doct.
lis. **duplex.**

**Ad Magnificat in
vtrisque vespere. añ.**

O Doctor Optime

Per Dñm.

In ptimo noct. lect.
Sapientiam omniũ
antiquorum, vt in
comarum doctorũ:

In ij. noct. añ.
Ex Braulio Archie-
piscopo Cesarau-

gustano, & alijs.

Lectio. III.

Isidorus natione Hispanus, Hispaniaru doctor egregius, ex noua Carthagine, cui pater ipsi⁹ Seuerianus dominabatur, à sãctis uiris Leandro Archiepiscopo Hispalensi, & Fulgentio Episcopo Astigitano fratrib⁹ suis, sancte & liberaliter in studio literarum educatus est, & ingentem doctrinam Latinè, Græcè, atque Hebraicè cù magna nominis claritate consecutus. Hic adolescens adhuc, hæresim Arianam,

quæ gentem Gothorù Hispaniæ latissime dominatè penitus iam pridem inuaserat, tam constanter palam arguebat, ut prope fuerit, ut ab Arianis neceretur. Sed cohibet⁹ à Leandro hunc sibi successorem fore præfagiète, & ut se commodiori temporì reseruaret admonit⁹, indignationem temperauit.

R. Inueni David.

Lectio V.

Igitur Leandro uita fũcto, Isidorus magno regis Recaredi & populi consensu in Hispalensi Archiepiscopatu sus-

sufficitur. Quam electionem S. Gregorius papa confirmavit, eiq; pallium misit in Hispaniam. Quantum verò pōtifex factus fuerit constans & humilis, patiēs & benignus, compatiēs miseris & pauperibus, & cunctis virtutibus insignitus, nullius lingua sufficeret ad narrandum. Construxit monasteria, & collegia ædificavit, in quibus studijs sacris & diuinis lectionibus vacans, plurimos discipulos qui ad eum confluebant, erudit: inter quos fuit

beat⁹ Ildefonsus Tolletanæ ecclesiæ postea Archiepiscop⁹ scripsit librum Etymologiarum, & sacri Canonis libros plurimos cōmentatus est, & tot tātaq; alia volumina scripsit, vt humana vix vita tantis suffectura laboribus videatur. Sed qui Deo student, nihil non procliue sentiunt, nihil frustra conātur, nihil non ex voto consequuntur.

℞. Posui adiutoriū.

LECTIO VI.

FVIT deniq; Isidori tanta doctrinæ ac sanctitatis opinio, vt coacto
Con-

Concilio generali, vltro fuerit à Pontifice maximo vocatus. Vbi mirum est quantum ponderis & auctoritatis habuerit, in singulis rebus Isidori sententia apud Pōtificem & omnes praelatos. Reuersus autem in Hispaniã cum suã mortem & Hispaniã vastationem à Sarracenis publicè prædixisset, migravit è vita pridie nonas Aprilis, Anno Dñi Sexcentesimo trigesimo quinto, Sisenando in Hispania regnante. Sepultusq; fuit Hispali. Vnde postea trãsla-

tus est in vrbem Legionem à Fernãdo primo Castellæ simul & Legionis Rege, qui hoc ab Ene-to sarraceno Hispali regnante magnis precibus & præmijs impetrauit, cuius nomine templū edificatū est Legionē, vbi sepultus miraculis clarus colitur magna populi religione.

R. Iste est qui ante Deum.

In iij. noctur. homil. in Euang. Vos estis sal terræ. vt in cōmuni Doct. Si celebratur in quadrag. ix. lect. dicitur de hom. feriq; occurrē.

20 IN FESTO rum partibus veni-

Die
xiiij.
Apr
lis.
sãcti Hermenigildi
martyris, *fit officiu
duplex de commu-
ni vnus martyris,
preter lectiones se-
cundi nocturni.*

Oratio.

DEus pro cuius
nomine beatus
Hermenigild^{us} rex
& martyr manibus
impioru occubuit:
presta quæsum^{us}, vt
eius intercessioni-
bus ab omnibus pe-
riculis liberemur.
Per Dñm.

In ij. noctur.
Ex Diuo Gregorio
lib.3. dialogoru.c.3r.

Lectio III.

Sicut multorum
qui ab Hispania

unt relatione cog-
nouim^{us}, nuper Her-
menigildus rex Le-
ouegildi regis Vui-
figothoru filius, ab
Ariana hæresi ad fi-
dem catholicam vi-
ro reuerentissimo
Leandro Hispalita-
no Episcopo dudū
mihi in amicitijs
familiariter iuncto
prædicante conuer-
sus est. Quem pater
Arianus vt ad can-
dem hæresim redi-
ret, & præmijs sua-
dere, & minis ter-
rere conatus est.
Cumq; illo constan-
tissime responde-
ret, nunquam se ve-
rã fidem posse re-
lin-

linquere, quam semel agnouisset; iratus pater eum priuauit regno, rebusque expoliavit omnibus. Cumque nec si virtutem metis illius emolire ualuisset: in arcta illum custodia concludens solum manusque illius ferro ligauit;

sub his uirtutibus

Leão quinta

Cepit itaque idem Hermenigildus rex iuuenis terrenum regnum despicere, & forti desiderio celeste querens, in cilicijs uinculatus iacens, omnipotenti Deo ad confortandum se preces effu-

dere, tantoque sublimius gloriam transeuntis mundi despiciere, quanto & religatus agnouerat nil fuisse quod potuerit auferri. Superueniente autem paschalis festiuitatis die, intempeste noctis silentio ad eum perfidus pater Ari-
anum episcopum misit, ut ex eius manu sacrilege consecrationis communionem perciperet; atque per hoc ad patris gratiam redire mereretur. Sed uir Deo deditus, Ariano episcopo uenturi exprobrauit ut debuit, eiusque a se

perfidia dignis increpationibus re-
pulis: quia ceteri exteri
iacebat ligatus, apud
se tamen in magno
metis culmine sta-
bat securus.

quod dicitur in libro
perenicentiarum

Lectio sexta.

AD se itaque re-
uerso episco-
po, Arianus pater
infremuit: statimque
suos apparatus misit,
qui constantissimum
confessorem Dei il-
lic ubi iacebat occi-
derent, quod & fa-
ctum est. Nam mox
ut ingressi sunt, se-
curem cerebro eius
infigentes, vitam cor-
poris abstulerunt,
hocque in eo valua-

runt perimere, quod
ipsum quoque qui
peremptus est in se
constituerat despo-
xisse. Sed pro osten-
denda vera eius glo-
ria, superna quoque
non defuere miracu-
la. Nam cepit in no-
cturno silentio psal-
modie catus ad cor-
pus eiusdem regis
& martyris audiri,
atque ideo veraciter
regis, quia & mar-
tyris. Fertur etiam
quod illic noctur-
no tempore accesserit
lapides apparatus,
unde & factum est
quatenus corpus illi-
us, ut videlicet mar-
tyris iure a cunctis
Fidelibus venerari

deuissset. *xl. ni ob*

In tertio noctur. ho
mil. in euag. Siquis
 venit ad me. &c.

de communi vnus
mart. etiā si fiat offi
ehi tempore pasch.

(.20.20.)

Die **IN F E S T O**

Sancti Petri mart.

ordinis Prædicato-

rum, duplex. vt in

communi martyru

tempore paschali.

Oratio.

P **R**æsta quæsum^o

omnipotēs De-

us, vt Beati Petri

martyris tui fidem

congrua deuotione

scētemur, qui pro

eiusdem fidei dila-

tatiōe martyrij pal-

nam meruit obti-
 nere. Per Domi-
 num nostrum.

In primo noctur. le-

guntur Lectio. de

scriptura

In secundo noctur.

Ex Thoma Lentino

Patriarcha Hiero-

sol. tom. 2. Suriij.

Lectio quarta.

B **E**atus Petrus

martyr ordinis

Prædicatorū, egre-

gius fidei defensor,

iam inde ab infan-

tia contra hæreses

mirabiliter pugnās,

admirādis sanctarū

virtutū progressio-

nibus, præclarisq; p

gloria Dei dimica-

tionibus ad coronā

martyrij peruenit.

Is Veronæ in Gallia
 Cisalpina nat⁹ è pa
 rentibus Manicheo
 rum hèresi infectis,
 ne infans quidē vl-
 lis paternis neque
 blāditijs, neq; minis
 eò deduci vnquam
 potuit, vt consuetu-
 dinē, aut colloquiū
 cum impijs homini-
 bus haberet: sed ab
 ijs longè refugiens,
 etiā à domestica he-
 reticæ prauitatis la-
 be, purū integrūq;
 se diuinitus conser-
 uauit. Annos verò
 eirciter septē natus
 cum scholas frequē-
 taret, inde rediens,
 patruo hæretico oc-
 currit, à quo inter-
 rogatus, quid tan-
 dē in ijs didicisset,
 christianę fidei sym-
 bolum se didicisse,
 respondit: à cuius
 fidei pfessione pue-
 rum abducere blan-
 dis dolis ac minita-
 tionibus hæreticus
 conatus, nihil tamē
 ab eo vnquam obti-
 nuit, qui Spiritu san-
 cto repletus, constā-
 ter affirmavit, quod
 legisset, quodq; scri-
 ptū esset id se velle
 & credere, & profi-
 teri. Tanta igitur
 constātia pueri vi-
 ctus, cum timeret
 id, quod postea sue-
 cessit, ne adult⁹ he-
 reticorum perfidiā
 confringeret, patri
 suadere non desti-
 cit,

tit, vt eum à scholis auocaret. Sed neq; hoc impetrauit, Dei voluntate, qui Iniquorū hominum dissipat cogitationes. Tu autem.

Lux perpetua.

Lectio V.

In ipsa igitur pu-
eritia cum hære-
ticos vicisset, adul-
ta ætate Bononiam
studij causa venit:
vbi tutiorem vitæ
viam ingrediens, vt
huius nequam sæcu-
li pericula quoque
superaret, institutū
ordinis Prædicato-
rū suscepit: in quo
tanquàm lumen ali-
quod eius sanctitas
perpetuò eluxit.

Beati enim patris
Dominici exempla
secutus, mentē, cor
poreq; virginitatē
coluit, vsque adeò,
vt nullius mortife-
ri peccati conscien-
tia se vnquam in-
quinatum esse sen-
serit. Ieiunijs & vi-
gilijs corpus ita ma-
cerauit, vt neruis
præ abstinentiā cō-
tractis, dētes etiam
aliquandò cōpressi
ad sōrbendum de-
duci ægrè possent.
Mentem verò diui-
nis cōtemplationi-
bus assiduè exercu-
it, nullumque tem-
pus ab actione, aut
meditatione vacuū
reliquit. Nam bre-

ui somno contētas,
 reliquā noctis par-
 tē in sacris studijs,
 precibꝫ, orationeqꝫ
 traduxit, in qua ar-
 dentissime versaba-
 tur: diem autem in
 salute animarū pro-
 curāda posuit, cum
 vel conciones habe-
 ret, vel pœnitentiū
 confessiones audi-
 ret, vel hæreticorū
 impia dogmata fir-
 missimis refutaret
 argumentis: in ijs
 enim specialis do-
 no gratiæ noscitur
 claruisse. Sed tantā
 etiam in concionā-
 do vim habuit, vt
 innumera hominū
 multitudo ad eum
 audiendum conflu-

ens, tempus ante-
 uerteret, locaqꝫ præ-
 riperet. Itaqꝫ cum
 præ turba in eccle-
 siam ingredi aliquā-
 do non posset: tan-
 to opere colebatur, vt
 in lectica ob véné-
 rationem inclusus,
 ciuiumqꝫ humeris
 delatus, eò introdu-
 ceretur. Vbi illum
 concionantem au-
 dierunt, multi hæ-
 resim abiurabant:
 plures depositis o-
 diis, pacem conci-
 liabant: plurimi ad
 pœnitentiam se pa-
 rabant, cum de ea
 sæpius cōciones su-
 as ipse cōstitueret:
 ijs potissimum Pro-
 phetæ verbis: Ad-
 hac

huc quadraginta die
 es se Niniue subuer
 setur. Tu autem.

54. In seruis.

55. In seruis.

56. Lectio sexta.

Admiranda verò

humilitate, &

ardenti charitate,

omnibusq; virtutū

ornamentis excul-

tus vir Dei, hoc præ-

ter cetera habuit,

vt omnem pro fide

dimicationem sus-

ciperet: pro qua e-

tiam martyrium su-

bire, Deum afsidue

precabatur. Quo-

circa cum in ditio-

ne Mediolanensi fa-

cre Inquisitionis mu-

nus, à Sede Apосто-

licæ cōmissum, fan-

ta solitudine ge-

reret, vt locum fa-

nè nunquam reli-

querit neque con-

cionibus, neque mo-

nititionibus, neque

alijs officijs, quibus

ad veritatis lucem

hereticos reuoca-

ret: ij odio imbuti,

necem, quam etiam

ille cōcionādo pau-

lò antè prædixerat,

machinati sunt

Quorum precibus,

pretioque inductus

quidam sicarius, il-

lum Cumis Medio-

lanū officij sui cau-

sa redeuntē, gladio

in capite semel atq;

iterum vulnerauit.

Ita-

Itaq; penè necatus
 beatus martyr, dum
 ait: In manus tuas
 Dñe commēdo spi-
 ritum meum: sym-
 bolumq; fidei, quā
 patruī blādimentis
 ac minis puer abne-
 gare noluit, in ipsa
 etiā nece recitare
 non oblitus, in late-
 ribus quoq; mucro-
 ne ab eodem trans-
 verberatus, ad mar-
 tyrij præmiū migra-
 uit in cœlum, sabba-
 tho in albis, anno sa-
 lutis Millesimo du-
 centesimo quinqu-
 gesimo secūdo. An-
 no autem sequenti,
 cum eius sanctissi-
 mam vitam ac mi-
 racula, quæ coope-

rāte Domino, & an-
 te & post martyriū
 multa edidit, diligē-
 ter Innocētius quar-
 tus Pontifex cogno-
 uisset solemnī ritu
 illum adscripsit in
 numero beatorum
 martyriū. Eius por-
 rò diem natalē Six-
 tus quintus Ponti-
 fex Maximus dupli-
 ci officio celebrari
 constituit. Tu au-
 tem Domine, *in*
scris. *In tertio noctur. ho-*
mil. in euangelium.
 Ego sum vitis vera,
 vt in cōmuni mar-
 tyrum tempo. pas-
 chali.

(:20::20::20:)

20 IN

IN VIGILIA

Die
xij.
Iunij
S. Antonij de Pa-
dua confessoris.

Homilia in euange-
lium. Nolite time-
re pusillus grex. de
communis conf. nō
pontif.

Oratio.

A Desto. Domi-
ne supplicatio
nibus nostris, & in-
tercessiōe beati An-
tonij cōfessoris tui,
cuius præuenimus
festiuitatem, perpe-
tuam nobis miseri-
cordiam benignus
impende. Per Do-
minum.

IN FESTO

Die
xij.
Iunij
S. Antonij de Padua
cōfessoris, **duplex.**

Omnia vt in eius of-
ficio iussu Sixti V.
edito. vt in comm.
confess. non pontif.

Oratio.

E Cclesiam tuam
Deus, beati An-
tonij cōfessoris tui
solēnitas votiua læ-
tificet, vt spirituali-
bus semper munia-
tur auxilijs, & gau-
dijs perfrui merea-
tur æternis. Per do.

in primo noctur.

De libro Sapientiæ.

Lectio I. c. 4.

IUSTVS si morte
præoccupatus fu-
erit, in refrigerio
erit. Senectus enim
venerabilis est, non
diuturna, neq; an-
norū numero cōpu-
tata.

tata. Cani autem sunt sensus hominis, & etas senectutis vita immaculata. Placens Deo factus dilectus, & viuens inter peccatores, translatus est. Raptus est, ne malitia mutaret intellectum eius, aut ne fictio deciperet animam illius. Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona, & inconstantia concupiscentiae transuertit sensum sine malitia. Consummatus in breui expleuit tempora multa. Placita enim erat Deo anima illius, propter hoc prope- rauit educere illum de medio iniquitatum. **Euge serue bone, &c.**

Lectio II.

Populi autem videntes, & non intelligentes, nec ponentes in precordijs talia: quoniam gratia Dei, & misericordia in sanctos eius, & respectus in electos illius. Condemnat autem iustus mortuus viuos impios, & iuuentus celerius consummata logam vitam iniusti. Videbunt enim finem sapientis, & non intelliget quid cogitauerit de illo Deus, & quare mu- nierit illum Dns. Vi-

de-

dabunt enim, & cō-
 temnent eum: illos
 autē Dñs irridebit.
 Et erunt post hæc
 decedentes sine ho-
 nore, & in contume-
 lia inter mortuos in
 perpetuum: quoniã
 dirumpet illos in-
 flatos sine voce, &
 commouebit illos à
 fundamentis, & vsq;
 ad supremum deso-
 labuntur.

Iustus germina-
 bit, &c.

Lectio III.

ET erunt gemen-
 tes, & memoria
 illorum peribit. Ve-
 nient in cogitatio-
 ne peccatorum suo-
 rum timidi, & tra-
 ducent illos ex ad-

uerso iniquitates ip-
 forum. Tunc stabūt
 iusti in magna cōs-
 tātia aduersus eos,
 qui se angustiaue-
 runt, & qui abstule-
 rūt labores eorum.
 Vidētes turbabūtur
 timore horribili, &
 mirabūtur in subi-
 tatione in speratę sa-
 lutis, dicentes intra
 se, pœnitentiã agen-
 tes, & præ angustia
 spirit⁹ gemētes. Hi
 sunt, quos habuim⁹
 aliquando in deri-
 sum, & in similitu-
 dinem improperij.
 Nos insensati vitã
 illorū æstimabam⁹
 insaniam & finem
 illorum sine hono-
 re. Ecce quomodo

com-

cōputati sunt inter
filios Dei, & inter
sāctos fors illorum
est. *ps.* Iste cogno-
uit iustitiam, &c.

In secundo noctur.

Leet. III.

ANtonius, antea
Fernandus vo-
catus, Olysi pone in
Lusitania ab hone-
stis ortus parētib⁹,
cū pie educatus es-
set, adolescēcs mūdi
spretis illecebris, ca-
nonicorum regula-
riū sancti Augustini
institutū religiose
suscepit. Verū quo
tempore corpora bea-
torū martyrum quin-
que Fratrum ordinis
minorum, qui pro
Christi Fide apud

Marrochium paulo
ante passi erāt, Co-
imbriā magna Re-
gis populique reli-
gione trāsferēbant,
martyrij desiderio
incēsus, abbatis sui
tandem concessu à
canonicorū Augus-
tinianorum ordine
ad Franciscanū trā-
sijt; mutatoq; nomi-
ne, Antonium se vo-
cari petijt, appella-
tione loci, quo ad
habitum suscipien-
dū venerat, qui san-
ctus Antonius nūcu-
pabatur. Martyrij
autē spe in dies ar-
dentius inflāmat⁹,
ad Sarracenos, cum
primum facultatē
à Fratribus habuit,

ire

ire properauit; sed infirma valetudine quæ diu illum grauius afflixerat, in patriam redire coactus, cum ad Hispaniæ littora nauim appellere putaret, ventorum impulsu in Siciliam venit, Dei prouidentia reseruatius ad plurimorum salutem, quos varijs in prouincijs è peccatorum sordibus reuocauit ad salutes poenitentia fructus.

sc. Iste est qui.

lectio V.

ASSISUM è Sicilia ad generale Capitulum venit: inde ad Emiliam

prouinciã, vbi in eremum montis Pauli secessit. Quo loco cellam in crypta quadam nactus, diuinis contemplationibus, orationi, abstinentia, ieiunio, vègilijsq; diu vacauit. Postea autem, diuino spiritu roboratus, ad forum Liuij, vt sacris ordinibus initiaretur, vnã cum alijs Fratribus profectus, Superioris iussu sermonem tanta mysteriorum vè copia habuit, vt apud omnes magnam sui admirationem excitauit. Misus verò deinceps ad concionandum,

mirificè profecit. Inimicitias, odia, scœnora, furta, rapinas, aliâq; peccata, & publica & privata, ubi gèrium fuit, prædicatione sua diuinitus sustulit: hæresesq; vndiq; profligauit, ideoque vocatus est perpetuus hæreticorum malleus. Primus ordinis Frãciscani fuit, qui Bononiæ, alijsq; locis sacrarum literarũ interpretis Fratrum suorũ studio præfuit. Enimverò monasteria, quæ habitauit, interpretationum diuinarum munere, concionũque vsu frequenti.

mirabiliter illustrauit. Nam diuina sapientia affluens, in cœlestib; mysterijs luculenter, copioseque explicandis vsque adeò præstitit, vt cum eum aliquando concionantem Pontifex audiret, Arcam testamēti appellaret.

Amavit eũ, &c. **LECTIO VI.**

EA porro in ueneratione fuit, vt cum innumera hominum multitudine, etiam intempesta nocte, ad eius conciones conflueret, vestem cultiorem omnes ferè donerēt. Sanctitare

autem, quam quo-
tidie ferme inaudi-
tis miraculis Deus
testificatam esse vo-
luit, ubique pralu-
xit, vsque adeo, vt
mulieres ex illius
unica particula
præciderent, quas
reliquarum loco
asseruarent. Multis
verò peragratis pe-
ninsulis, anno deni-
q; ante obitum ve-
nit Pataviam, vbi
ab omni alia cura
vacuus, in oratione
prædicatione, con-
fessionibusque au-
diendis assiduus, at-
que alijs pietatis o-
peribus deditus, ad-
miranda etiam suæ
luinæ virtutis mo-

nimenta reliquit ei.
Itaq; laboribus ma-
gnis pro Dei gloria
pessuotus, demum
cum dies migratio-
nis venit, diuisione
sacra percepta, psal-
misque penitenti-
alibus deuotè pro-
nūtiatis, paulò post,
quasi dormientis si-
milis in manu as-
tantium conquies-
cens, Idibus Iunij
ad præteritum abiit
in cælum. Anno
Domini Millesimo
Ducestesimo tri-
gesimo primo.
Eum tantis meri-
tis cumulatam, mi-
raculorumque lau-
de clarum, Grego-
rius Nonus Pötifex

in Sanctorum confessorum numero adscripsit. Postea Sixtus quintus Pontifex duplicis officij ritu celebrari praecepit. *Re.* Iste homo perfecit oia.

In tertio noctur.

Lectio sancti euangelij secundū Lucā

Lectio VII.

Cap. xij. **I**n illo tempore, dixit Iesus discipulis suis. Sint lūbi vestri praecincti, & lucernae ardētes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij papae.

Sancti Euangelij fratres charissimi, vobis apertē est

lectio recitata: sed ne aliquibus ipsa eius planities alta fortasse videatur, eam sub breuitate trāscurrimus: quatenus eius expositio ita nescientibus fiat cognita, vt tamen sciētibus non sit onerosa. Quia viris luxuria in lūbis sit, foeminis in vmbilico, testatur Dominus, qui de diabolo ad beatū Iob loquitur, dicēs: virtus eius in lumbis eius, & fortitudo illius in vmbilico vtrius eius.

Re. Iste homo ab adolescētia sua, &c.

Le

Lectio VIII.

A Principali igitur sexu lūborū nomine luxuria designatur, cū Dñs dicit. Sint lūbi vestri præcincti. Lumbos enim præcingimus, cum carnis luxuriam per cōtinētiā coarctamus. Sed quia minus est, mala non agere, nisi etiā quisq; studeat & bonis operib⁹ insudare, p̄tinus additur: Et lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cū per bona opera, proximis nostris, lucis exēpla mōstra-

mus: de quibus profecto operibus dñs dicit, Luceat lux vestra corā hominib⁹ vt videāt opera vestra bona, & glorificent patrem vestrū qui in cœlis est.

R. Sint lumbi vestri præcincti.

Lectio IX.

DVO autē sunt, quæ iubentur, & lūbos restringere, & lucernas tenere, vt & mūditiā sit castitatis, in corpore, & lumen veritatis in operatione. Redēptori etenim nostro vnū sine altero placere nequaquam potest, si aut is, qui bona agit,

adhuc luxuriæ inquinamēta non deserit; aut is, qui castitate præminet, necdum se per bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere: nec bonū opus est aliquid sine castitate. Sed si utrūq; agitur, refert, vt quisquis ille est, spe ad supernā patriam tendat, & nequaquam se à vitijs pro mundi huius honestate contineat.

In secundis vesp.
fit à cap. de sancto
Basilio cum cōme.
sancti Antonij.

(:20::20::20:)

OFFICIUM
SANCTI ANGE
LI CVSTODIS
REGNI.

Ad vesp̄as. Añ̄a.

Angelum virtutis suæ emisit Dñs ex Sion, qui liberauit ciuitatem nostram de medio inimicorum suorum.

psal. Dixit Dñs.

Añ̄a. Ecce non dormitabit, neque dormiet qui custodit ciuitatem istā, quoniam ipse est protectio super manū dexteram nostram.

psal. Leuaui.

Añ̄a. Nisi Angelus Domini custodierit ciuitatem nostram,

De
 mi
 ca.
 Iul

tram, in vanum laborauerunt qui custodiunt eam.

psal. Nisi Dominus.

Añā. In conspectu Angelorum psallā tibi Deus meus, vt per eorum custodiam super irā inimicorum meorum extendas manum tuam, & saluum me faciat dexterā tua.

psal. Confitebor tibi Domine in toto corde meo, quoniā.

Añā. Confortauit Dominus seras portarum ciuitatis sue, & posuit Angelum ad pacem & custodiam in finibus eius.

psal. Lauda Hierusalem.

Capitulum.

HÆc dicit Dominus de Rege Assyriorū. Non ingredietur urbem hanc, nec mittet in eam sagittam, nec occupabit eam clypeus, nec circumdabit eam munitio.

Hymnus.

Tibi CHRISTE
splendor patris,
Vita, virtus cordiū,
In conspectu Angelorum,
Votis, voce psallimus,
Alternantes cōcrepando
Melos damus vocibus.

Collaudamus venerantes

Officium Angeli

Omnes cœli mili-
tes,
Sed præcipue pri-
matem
Cœlestis exercitus
Michaelē in vir-
tute
Conterentem Za-
bulon.

Quo custode pro-
cul pelle,
Rex Christe pijsi-
me,
Omne nefas inimi-
ci,
Mundo corde &
corpore

Paradiso reddetuo
Nos sola clemētia.

Gloriam patri me-
lodis
Personem⁹ vocib⁹,
Gloriā Christo ca-
namus,

Gloriam paracletō,
Qui trinus & vnus
Deus

Extat ante sæcula.

R. Amen.

V. Angelis suis De-
us mandauit de te.

R. Vt custodiant te
in omnibus vijs tu-
is.

Ad magnificat. añā.

Super muros tuos
Hierusalem conf-
titui custodes tota
die & nocte non ta-
cebunt laudare no-
men Domini.

Oratio.

OMnipotēs sem-
piterne Deus,
qui ex ineffabili p-
uidentia vnicuique
regno singularem
angelum ad custo-
diam

diam deputasti, cō-
cedere quæsumus, vt
Angeli Regni nos-
tri custodis preci-
b^o & patrocinijs ab
omnibus semper e-
ruamur aduersis.

Per Dominum.

**Et sit comenc. Do-
minicæ.**

**Ad Matutinum In-
uitatorium.**

Regem angelorum
Dominum. Venite
adoremus.

psal. Venite exul-
temus.

Hym. Tibi Christe.
vt supra in vesp.

In primo noctur.

Añã. Dirige Domi-
ne per Angelū tuū
viam nostram, &
scuto fortitudinis

tuæ protege seruos
tuos.

psal. Verba mea.

Añã. Minuisti Do-
mine hominē pau-
lòminus ab angelis,
sed corū custodia
visitasti eum, & in
periculis multis me-
mor eius fuisti.

psal. Dñe Dñs nr̄.

Añã. Tu Domine
seruabis, & eustodi-
es nos per Angelū
tuum ab omni pra-
ua generatiōe, quia
in circuitu nostro
impij ambulant.

psal. Saluū me fac.

ψ. Angelis suis De-
us mandauit de te.

Et. Vt custodiant te
in omnibus vijs tu-
is.

De libro Apocalyp.
beati Ioan. apostoli.

LECTIO I.

Cap. 8.
Vidi septem Angelos stantes in conspectu Dei, & date sunt illis septem tubæ. Et alius angelus venit, & stetit ante altare, habens thuribulum aureum, & data sunt illi incensa multa, ut daret de orationibus sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronum Dei. Et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum de manu angeli coram Deo. Et accepit angelus thuri-

bulum aureum, & impleuit illud de igne altaris, & misit in terram, & facta sunt tonitrua, & voces, & fulgura, & terremotus magnus.

℟. Angelis suis Deus mandauit de te. Ut custodiant te in omnibus vijs tuis.

℣. In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Ut custodiant te.

LECTIO II.

ET septem angeli, qui habebant septem tubas, præparauerunt se ut tuba canerent. Et pri-

mus angelus tuba
 cecinit, & facta est
 grādo & ignis, mis-
 ta in sanguine, &
 missum est in ter-
 ram, & tertia pars
 terræ combusta est,
 & tertia pars arbo-
 rū concremata est,
 & omne fœnum vi-
 ride cōbustum est.
 Et secundus ange-
 lus tuba cecinit, &
 tāquam mons ma-
 gnus igne ardens,
 missus est in mare,
 & facta est tertia
 pars maris sanguis,
 & mortua est tertia
 pars creaturæ eo-
 rum quæ habebant
 animas in mari, &
 tertia pars nauium
 interijt.

Re. Immittet ange-
 lum suū Dominus
 in circuitu timen-
 tiū eum. Et de om-
 nibus tribulationi-
 bus suis eripiet eos.
 ¶ Clamauerunt iu-
 sti, & Dominus ex-
 audiuit eos, & misit
 angelum suum. Et
 de omnibus.

I. c. & III.

ET tertius ange-
 lus tuba ceci-
 nit, & cecidit de cœ-
 lo stella magna ar-
 dens tāquam facu-
 la, & cecidit in ter-
 tiam partem flumi-
 num, & in fontes
 aquarum, & nomen
 stellæ dicitur absyn-
 thium, & facta est

Officium Angeli

tertia pars aquarū
in absynthiū: & mul-
ti hominū mortui
sunt de aquis, quia
amaræ factæ sunt.
Et quartus Angelus
tuba cecinit, & per-
cussa est tertia pars
Solis, & tertia pars
lunæ, & tertia pars
stellarū, ita vt obseu-
raretur tertia pars
eorum, & diei non
luceret pars tertia,
& noctis similiter.
Et vidi & audiui vo-
cem vnius Aquilæ
volantis per mediū
cæli, dicentis voce
magna, væ, væ, væ
habitātib⁹ in terra,
de cæteris vocibus
trium Angelorum,
qui erāt tuba cani-

turi. **R.** Super mu-
ros tuos Hierusalē
posui custodes: Qui
tota die ac nocte
non cessabūt lauda-
re nomen Domini.
V. Prædicabunt po-
pulis fortitudinem
meam, & annuncia-
bunt gentibus glo-
riam meam. Qui
tota. **Gloria.** Qui
tota.

In secundo noctur.

Añā. Custodi nos
Domine vt pupillā
oculi, sub vmbra a-
larum tuarum pro-
tege nos.

psal. Exaudi Dñe
iustitiam.

Añā. Mitte nobis
Domine auxilium
angelicū de sancto,
&

& de Sion tuere ciuitatem nostram.

psal. Exaudiat.

Añā. Qui tribulāt nos inimici nostri infirmati sunt & ceciderunt, quia Dominus protexit nos per Angelum suum in abscondito tabernaculi sui.

psal. Dñs illuminatio.

Y. Dirige nos Dñe per angelum tuum.

re. Quoniam tu es saluator noster.

Sermo S. Bernardi Abba. Lect. III.

IN supernis spiritibus, non solum admirabilis dignitas, sed dignatio amabilis inuenitur.

Dignum est proinde, fratres, ut gloriam non capiētes, tanto magis amplectamur misericordiam, qua nimirum constat nihilominus abundare domesticos Dei, cœli ciues, principes paradisi. Testatur denique Apostolus ipse, qui raptus ad tertium cœlum, beatæ illi curiæ meruit interesse, atq; eius nosse secreta, quoniam omnes administratorij sunt spiritus missi in ministeriū propter eos qui hæreditatem capiunt salutis. Neque id cuiquam incredibile

bile videatur, quandoquidem ipse quoque creator, & rex angelorum venit non ministrari, sed ministrare, & animam suam dare pro multis. Ut quid ergo ministerium illud angelorum quispiam dedignetur, in quo præcedit eos, cui in excelsis tota cum auiditate, & felicitate ministrant? si & hic dubitas, utique qui vidit testimonium perhibuit; milia (inquiens) millium ministrabant ei, & decies centena millia assistebant ei. Alius quoque propheta ad patrem

de suis loquens ait, Minuisti cum paulominus ab angelis. Sic plane, sic decet, ut vincat & humilitate, qui sublimitate vincebat; sitque tanto minor angelis, quanto inferiori sese ministerio mancipavit, qui tanto excellentior est, quanto differentius præ eis nomen hereditavit.

Re. Misit Dominus angelum suum, & conclusit ora Leonum. Et non nocuerunt mihi.

Y. Misit Dominus misericordiam suam, & fortitudinem suam:

ani-

animam meam liberavit de medio catulorum leonum. Et non nocuerunt.

LECTIO V.

SED quæras fortasse, in quo minorat⁹ videatur ab angelis, cum ministrare venit, quando quidem (ut supra meminimus) in ministerium mittuntur & illi? in eo utique quod non modo ministravit, sed ministratus est, eratq; unus & idem qui ministrabat, & qui ministrabatur. Merito proinde sponsa in Canticis Can-

ticorum: Ecce (inquit) venit is saliens in montibus transiliens colles. Ministrans enim salit inter angelos, sed & ipsos transilit ministratus. Ministrat enim angeli, sed de alieno, offerentes Deo bona opera, non sua, sed nostra, ac nobis eius gratiam referentes. Vnde & scriptura dicens, Quoniam ascendit fumus aromatum in conspectu domini de manu angeli; sollicite premisit, data ei fuisse incensa multa. Nostros enim sudores,

non

non suos; nostras, garí quodam pro-
 non suas lachrymas uerbio: Qui me a-
 offerūt Deo; nobis mat,amat & canem
 quoque eius mune meum. Nos verò,ô
 ra referūt, non sua. beati Angeli,catel-
 Non sic minister il- li sumus Domini
 le sublimior cun- illius,quem toto af-
 ctis, sed humilior fectu diligitis: ca-
 vniuersis, qui semet telli,inquam,cupie-
 ipsam obtulit sacri tes saturari de mi-
 ficium laudis, qui cis, quæ cadunt de
 patri offerens ani mensa dominorum
 mam suã,nobis ni- nostrorum,qui estis
 nistrat vsque hodie vos. Et hæc dixerim
 carnẽ suam. Huius fratres, vt amplio-
 vtique tanti minis- rem de cetero er-
 tri gratia, nihil mi- ga beatos Angelos
 rum,si dignãter no- fiducia habeatis, ac
 bis,imo & libenter proinde familiari-
 Angeli sancti mi- us in omni necessi-
 nistrent. Ipsi enia- tate vestra eorum
 amãt nos, quia nos inuocetis auxilia.
 Christus amauit. Sed & dignius in eo-
 Dicitur certe vul- rû præsentia cõuer-
sari,

fari, & magis, ac magis eorū vobis cōciliare gratiā, captare beneuolētiam, exorare clemētiam studeatis.

R. Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos. Dñe. Et armis tuæ potentie protege nos.

Y. Emitte Dñe Angelū tuū qui custodiat nos in omnib⁹ vjjs nostris. Et armis. **Lea. VI.**

Q VÆ cum ita sint, pensate, quāta etiam nobis sollicitudine op⁹ est dilectissimi, vt dignos nos exhibeamus eorum frequētia, & eo modo con-

uerseremur in conspectu Angelorum, ne fortē sanctos offendamus obtutus.

Væ enim nobis si quando prouocati peccatis & negligētijs nostris, indignos nos iudicauerint præsentia & visitatione sua; vt iam necesse habeamus & nos plangere, & dicere cum propheta; Amici mei, & proximi mei aduersum me appropinquauerūt, & steterūt, & qui iuxta me erant, de lōge steterūt, & vim faciebāt qui querebant animā meā. Elongatis nimirū eis, quorum

præ-

Officium Angeli

præsentia protegere nos, & propulsare poterat inimicū.

Quod si tam necessariam habemus familiaritatem dignationis angelicæ, cauenda nobis eorum offensa, & in his maxime exercendum, quibus eos nouimus oblectari. Sunt enim plurima quæ eis placent, & quæ in nobis inuenire delectat, vt est sobrietas, castitas, paupertas voluntaria, crebri in cælū gemitus, & orationes cum lachrymis & cordis intentione. Attamen super omnia hæc, vnitatē

& pacem, à nobis exigunt angeli pacis.

R. Expugna Domine impugnātes nos. Et libera nos de inimicis nostris.

V. Fiant viæ illorū tenebræ & lubricū, & Angelus Domini persequens eos. Et libera. Gloria p̄ri. Et libera.

Incertio noctur.

Añā. Immisit angelus Domini in circuitū timentū eū, & de multis tribulationibus eripuit eos.

psa. Benedicā dñm.

Añā. Adorate dñm omnes angeli eius, quoniam dñs custo
di-

diuit animas seruo-
rum suorum, & de
manu peccatoris li-
berauit eos.

psal. Dominus reg-
nauit exultet.

Añā. Benedicite do-
minum omnes An-
geli eius, & notas
nobis facite vias e-
ius.

psal. Benedic añā.

v. Mitte Domine
angelum tuū de cœ-
lis.

34. Qui custodiat
& illuminet nos.

**LECTIO sancti euāge-
lij secundum Mat-
theum. Lect. VII.**

Cap. I **vj.** In illo tempore:
Angelus Domini
apparuit in somnis
Ioseph, dicēs; Surge

& accipe puerum,
& matrem eius, &
fuge in Ægyptum,
& esto ibi vsq; dum
dicam tibi. Et reli-
qua.

**Homilia sancti Iosē-
nis Chrysofomi.**

EST diuinitatis <sup>Ho-
m. l.
8. in</sup> virtute dignum ^{Mat.}
non modo cōterere

inimicos, verum e-
tiam cum omni il-
los facilitate deci-
pere. Sic enim & Æ-
gyptios populi sui
utilitate seduxit:
cumq; palam in Iu-
dæorū manus illo-
rum posset trāsfer-
re diuitias, occulte
hoc magis fieri, ac
decipiendo præce-
pit, quod certe illū

apud

apud inimicos non
 minus fecit, quam
 alia signa terribilē.
 Denique Ascaloni-
 tæ, omnesq; per cir-
 cuitum alienigenæ,
 quando arcam Dei
 ceperunt, perculsi-
 que plaga suaerūt
 ciuibus suis, ne ad-
 uersus Dei repug-
 narent manum, cū
 ceteris mirabilibus
 hoc quoque in me-
 dium protulerunt,
 dicētes, Quare ag-
 grauatis corda ve-
 stra, sicut aggraua-
 uit Ægyptus, & Pha-
 rao cor suum? non-
 ne postquam illufit
 eis, dimiserunt po-
 pulum suum, & a-
 biijt? Hæc verò di-
 cebant, cum ad do-
 cumentum virtutis
 Dei signis manife-
 stius factis nequa-
 quam istud esse in-
 ferius iudicarent.
 Id igitur etiam in
 præsentī causa fa-
 ctum est, quod cer-
 te facile posset ty-
 rāno incutere ter-
 rorem. Itaque con-
 sidera quenam, He-
 rodem esse passum,
 consequētia rerum
 ipsa declarat: qui
 certè suffocari etiā
 præ indignationis
 magnitudine potu-
 it, cum se ita illu-
 sum atque irrisum
 doleret. Quod si nō
 est hinc melior ef-
 fectus, non DEVS,
 qui

qui ista dispēsaui,
in culpa est, sed ni-
mia liuētis infania,
qui ne his quidem
cessit, quæ utique
consolari, & à tanta
eum abducere ma-
lignitate potuerūt.

32. Domine Deus
omnipotēs edifica-
tor & custos Hieru-
salem ciuitatis su-
pernæ, mitte ange-
lum tuum. Ut cus-
todiat regnum & lo-
cum istum cū om-
nibushabitatoribus
suis.

33. Conuerte domi-
ne faciem tuam su-
per populum tuum,
& visita nos per an-
gelū tuum. Ut cus-
todiat.

Lecl. VIII.

ET cuius tādē
(inquires) rei
gratia in Ægyptum
paruulus mittitur?
Prima quidem illa
causa est, quam Euā-
gelista signauit: Ut
impleretur, inquit,
quod scriptum est,
Ex Ægypto voca-
ui filiū meum: dein-
de ut in illa quoque
Regione melioris
spei ponerentur e-
xordia. Quia enim
Babylon atque Æ-
gyptus præ omnib⁹
terris flamma im-
pietatis ardebāt, &
ab ipsis statim prin-
cipijs ostendit, quia
utrāq; emendatur⁹
esset, & igne potius

H fidei

fidei succēsurus, ex his utique persuadens etiam de alijs mūdi partibus speranda esse meliora. Nam Persidi quidem Magos remittit, ipse verò cum matre in Ægyptum descēdit. Supra vero ista quæ dixim⁹, etiam hinc aliquid aliud addiscitur, quod certe non ad exiguam Philosophiam pertinere videatur. Quid verò istud est? quod ab ipsis videlicet vitæ initijs, ad tentationes debeamus atq; insidias præparari. Cerne igitur ab ipsis omnino incunabulis Christi istud effectum. Nam statim ut ortus est, cōtra eum tyrannus furit, & ipse in Ægyptum fugit, continuoque in montana transit, & mater innoxia in regionē barbarorum fugatur: ut tu videlicet hæc audiens, cum dignus fueris specialis alicuius negotij minister effici, & videris te tribulationes varias & mille sustinere discrimina, nihil omnino turberis, neq; tecum ratiocineris ac dicas: Quidnam istud est, quod mihi infertur immerito?

cui

eui certe laus potius, & corona congruit, qui que esse deberem clarus, ac nobilis, utpote dominica precepta perficiens: sed ut isto manitus exemplo, viriliter cuncta sustineas, scies tribulationes maximas & inseparabiles quasdam comites esse virtutum.

32. Regnum & civitatem istam circumda Domine: Et angeli tui custodiant muros eius. Exaudi populum tuum cum misericordia.

7. Auertatur Domine furor tuus ab hoc Regno & civi-

tate tua. Et angeli. Gloria. Et angeli.

Lectio nona.

E Nimvero misericors DEVS mœstis rebus quasdam etiam iucunda permiscuit: quod certe in sanctis omnibus fecit, quos neque tribulationes, neque iucunditates finit habere continuas; sed tum de adversis, tum ex prosperis iustorum vitam, quasi admirabili varietate contexit: quod hic quoque cum fecisse considera. Videndo quippe sanctus Ioseph gravidam spousam, in conturba-

tionem incidit ma-
ximam, atq; in hor-
ribilem quendā co-
gitationis tumultū.
Iugis enim illum
de puella adulterij
suspicio mordebat,
sed affluit repente
angelus suspiciōē
soluens malignam,
& timorem hunc
prorsus extingūēs.
Deinde videns pu-
erum signo natum,
maxima exultatio-
ne repletus est, sed
rursus huic etiam
gaudio periculum
grande successit,
cum tota vtique ci-
uitas turbaretur, ip-
se rex fureret, & ad
necem puerū quæ-
reret. Sed & hunc

merorem alia rur-
sus lætitia subsequi-
ta est, apparitio vi-
delicet stellæ, & a-
doratio Magorum.
Post hanc quoque
iucunditatem iterū
periculū, iterumq;
formido. Quærit
(inquit) Herodes a-
nimam pueri, & fu-
gere necesse est, &
in longinqua tran-
sire. Nondū quippe
opportuni n erat,
vt signorum mira-
cula coruscarent.
Te Deum.

**Ad Laudes & per
horas. Añā.**

Induit angelus prin-
ceps noster fortitu-
dinem, et præcinxit
se virtute, et firma-
uit

uit ciuitatem nostram, quæ non commouebitur ab inimicis nostris.

psal. Dñs regnauit.

Añã. Iubilate Deo omnes ciues eius, quoniam Dominus qui fecit nos, ipse custodiet & liberabit nos.

psal. Iubilate Deo.

Añã. Ad te Domine de luce vigilat angelus princeps & custos noster, & super ciuitatem istã: ideo inimici nostri in vanum quæsierunt expugnare eam.

psalm. Deus Deus meus.

Añã. Benedicant Dominum omnes angeli

eius, & repellant à nobis omnes potestates aduersas.

psal. Benedicite.

Añã. Laudate Dominum omnes angeli eius, & alligate inimicos nostros in compedibus, & omnes impugnantes nos in manibus ferreis.

psal. Laudate Dominum.

Capitulum. Hęc dicit dominus.

Hymnus.

CHRISTE sanctorum decus angelorum, Rector humani generis & auctor, Nobis æternum tribue benignus Scandere cælum.

Angelum pacis Michael ad istam
Coelitus mitti rogitamus aulam,
Nobis vt crebro veniente crescant
Prospera cuncta.
Angelus fortis Gabriel, vt hostem
Pellat antiquū, volitet ab alto,
Sapius templum veniens ad istud
Visere nostrum.
Angelū nobis medicum salutis
Mitte de coelis Raphael, vt omnes
Sanet aegrotos, pariterq; nostros
Dirigat actus.
Hinc Dei nostri genitrix Maria,
Totus & nobis chorus angelorum
Semper assistat, simul & beata
Concio tota.
Praestet hoc nobis deitas beata
Patris, ac natī, pariterque sancti
Spiritus, cuius reboat per omnē
Gloria mundum.
R. Amen.
V. Inmittet Angelus Domini in circuitu timentium
eam.
R. Et eripiet eos.
Ad Benedictus An.
Benedictus Dominus, qui per angelū
salutis visitavit plebem, & ciuitate n

nostrā, & liberauit
eam de manu om-
nium qui oderunt
nos, & direxit pe-
des nostros in viam
pacis.

Ad Tertiam. Añā.
Iubilate. **Capit.**
Hæc dicit Dñs.

re. bre. Angelis suis
De^o mādauit de te.
ψ. Vt custodiant te
in omnib⁹ vijs tuis.
Mandauit de te.

Gloria patri. Ange-
lis suis.

ψ. Dirige nos Do-
mine per angelum
tuum.

re. Quoniam tu es
saluator noster.

Ad Sextam. Añā.
Ad te Domine.

Capit. Per viā qua
venit reuertetur, &
ciuitatem hāc non
ingredietur, dicit
Dominus: Prote-
gam⁹; urbem hanc
& saluabo eam pro-
pter me, & prop-
ter David seruum
meum.

re. bre. Dirige nos
Domine, Per ange-
lum tuum.

ψ. Quoniam tu es
saluator noster. Per
angelum.

Gloria patri. Diri-
ge nos.

ψ. Mitte Domine
angelum tuum de
ccelis.

re. Qui custodiat
& illuminet nos.

Ad Nonam. Añã.
Laudate dominum.

Capit.

Factum est igitur
in nocte illa: Venit
Angelus Domini,
& percussit in cas-
tris Assyriorum cẽ-
tum octogintaquin-
que millia.

ꝛ. bre. Mitte domi-
ne Angelum tuum
de cœlis.

ꝛ. Qui custodiat,
& illuminet nos.
Angelum tuum de
cœlis. Gloria pa-
tri &c. Mitte Do-
mine.

ꝛ. Immittet ange-
lus Domini in cir-
cuitu timentium
eum.

ꝛ. Et eripiet eos.

In secundis ves-
peris, omnia vt in
primis.

AD MISSAM

Introitus.

ANGELIS suis
Deus manda-
uit de te, vt custo-
diat te in omnibus
vijs tuis: in mani-
bus portabunt te,
ne fortè offēdas ad
lapidem pedem tu-
um.

psalm. Qui habitat
in adiutorio altis-
simi, in protectio-
ne Dei cœli com-
morabitur.

ꝛ. Gloria.

Ora-

Oratio.

OMnipotēs sem-
piterne Deus,
qui ex ineffabili p-
uidentia vnicuique
Regno singularem
Angelum ad custo-
diam deputasti; cō-
cede quæsumus, vt
Angeli Regni nos-
tri custodis preci-
bus, & patrocinijs,
ab omnibus semper
eruamur aduersis.
Per dominum.

Lectio libri Regū.

IN diebus illis. Mi-
sit Isaias filius A-
mos ad Ezechiam,
dicens: Hæc dicit
Dominus de Rege
Assyriorum; Non
ingredietur urbem
hanc, nec mittet in

eam sagittam, nec
occupabit eam cly-
peus, nec circum-
dabit eam munitio.
Per viam, qua ve-
nit, reuertetur, &
ciuitatem hæc non
ingredietur: dicit
Dominus. Prote-
gamq; urbem hanc,
& saluabo eam pro-
pter me, & propter
Dauid seruum me-
um. Factum est igi-
tur in nocte illa: ve-
nit Angelus Domi-
ni, & percussit in
castris Assyriorum
centum octoginta
quinque millia.
Cumque diluculo
surrexisset, vidit
omnia corpora mor-
tuorum: & recedēs
abijt,

abijt, & reuersus est.

Seanacherib Rex
Assyriorum.

Grad.

Immittet angelus

Domini in circuitu
timētium eū,
& eripiet eos.

✠ Clamauerūt iusti,
& Dominus ex-
audiuit eos, & de
omnibus tribulatio-
nibus eorum libera-
uit eos, Alleluia,
alleluia.

✠ Adorate Domi-
num omnes angeli
eius, quoniam cus-
todiet Dominus ani-
mas seruorum suo-
rum, & de manu
peccatoris libera-
bit eos. Alleluia.

Secundum Matth.

In illo tempore.

Angelus Domini
appatuuit in somnis

Ioseph dicens, Sur-

ge, & accipe puerū,
& matrem eius, &

fuge in Ægyptum,

& esto ibi vsq; dum

dicam tibi: Futurū

est enim vt Hero-

des querat puerum

ad perdēdum eum.

Qui cōsurgens ac-

cepit puerum, &

matrem eius nocte,

& secessit in Ægy-

ptum. Et erat ibi

vsq; ad obitum He-

rodus: vt adimple-

retur quod dictum

est à Domino per

prophetam dicen-

te: et recorderis eum.

apud

tem : Ex Ægypto
vocaui filium meū.

Offertorium.

AFFerte Domi-
no omnes An-
geli eius, afferte do-
mino gloriam, & ho-
norem, adorate do-
minum in atrio san-
cto eius.

Secreta.

SVscipe Domine
sancte pater om-
nipotēs eterne De-
hæc munera, quæ ti-
bi supplicantes of-
ferimus, vt angelo
nostro suffragante
custode à cunctis
maniamur aduer-
sis. Per Dominum.

Communio.

PLuit Dominus
de cælo manna,
ad manducandum
panem cæli dedit
eis. Panem angelo-
rum māducauit ho-
mo. Alleluia.

Postcommun.

Prosint nobis do-
mine ad salu-
tem corporis, & ani-
mæ, sacramēta quæ
sumpsi nus, vt ange-
lica opitulante cus-
todia à cunctis pe-
riculis liberati, cæ-
lestium donorum
mereamur esse par-
ticipes. Per Domi-
num.

IN FESTO

Sanctæ Annæ ma-
tris Beatæ Vir-
ginis.

Duplex.

Officium vt in Bre-
uiario.

Oratio.

DEus qui beatæ
Annæ tantam
gratiam donare di-
gnatus es, quod Ma-
riam matrem vni-
geniti filij tui in suo
vtero meruit por-
tare: da nobis per
intercessionem ma-
tris & filiæ, tuæ pro-
pitiationis abundā-
tiā, vt quarum me-
moriā pio amo-
re complectimur,
earum precibus ad
coelestem Hierusa-

lem peruenire me-
reamur. Per eundē
dominū nostrū &c.

Lectioes. j. noctur.

De parab. Salomo-
nis, Mulierem for-
tem, vt in commu-
ni sanctarum mulie-
rum.

In secundo noctur.

Sermo S. Ioannis
Damaſceni.

Leſt. III.

PROponitur no-
bis tāquam tha-
lamus quidam An-
næ cubiculum; libe-
rorum procreatio-
nis simul ac virgi-
nitatis personā de-
linians illud nimi-
rum matris, hoc fi-
liæ; Quarum altera
recens sterilitate li-
be-

berata est, altera au-
tem aliquanto post
humane Christi cre-
ationis partum mo-
do quodam natura
præstantiori suscep-
ta est. Merito proin-
de diuino numine
instinctu Anna læto
atque hilari animæ
statu altissima voce
ad hunc modum cla-
mat. Gratulamini
mihi, quæ promif-
sionis germen ex
sterili ventre pepe-
ri, ac benedictionis
fructum vberibus
meis, pro eo atque
optavi, nutrio. Ste-
rilitatis mœsticiam
exui, ac lætam fœcū-
ditatis vestē indui.
Gratuletur mihi ho-

dierno die exaudi-
bilis illa Anna, Phæ-
nennæ aduersaria,
ac per suum exem-
plum miraculum
istud nouum atque
ab humanis sensib⁹
remotum, quod in
me contigit, plausu
atque lætitia, prose-
quatur. Choreas e-
tiam agat Sara seni-
liter exiliens, me-
cumq; post sterili-
tatem partum tan-
quã pēnicillo quo-
dam adumbrās ste-
riles etiam atq; in-
fœcundæ mulieres
visitationē cœlitus
in me mirabili mo-
do factam canant.
Tu autem.

℞. Propter verita-
tē.

Lectio V.

Dicant item matres omnes ac fecunditate praeditae. Benedictus qui orantibus id quod optabant dedit, & sterilis vulvae meatus patefecit, ac germen ex infructuoso semine concessit. Hoc est summo opere admirandam ipsius iuxta carnem parentem, cuius venter caeli est, in qua habitavit is, qui nullo loco capi potest. Consentanea his, nos quoque ipsi, quae quodam sterilis dicebatur, nunc autem virginis thalami mater extitit, ad

ipsius laudē & praedicationem offeramus; Dicamus ad eam cum Scriptura: *Quam beata domus David ex qua prodixisti, & venter in quo Deus sanctificationis arcam, hoc est, eam à qua ipse sine semine in lucem editus est, condidit. Vere beata es, ac tē beata, quae beatitudine donatam à Deo infantē, hoc est Mariam, nomine quoque ipso magnopere venerandam, peperisti; Ex qua Christus vātae flos extitit, cuius & gloriosa progressio, & partus, mundo*

do sublimior fuit.
Tu autem.

✠ Dilexisti.

Lectio. VI.

TIBI quoque ô
beatissima fœ-
mina gratulamur.
Etenim nostrû om-
nium spem divini-
tus concessam, hoc
est promissionis fœ-
tum, peperisti. Bea-
ta reuera es, & bea-
tus fructus ventris
tui. Beatæ quoque
per te prædicantur
mulieres, quæ ste-
rilitatē abiecerunt,
ac post sterilitatem
fœcundæ extiterūt.
Piorum autem lin-
gua germen tuum
ingetibus laudibus

afficit, ac sermo om-
nis lætus partum
tuum prædicat. Æ-
quum enim sanè, ac
vehemèter æquum
est, eam laudare,
quæ diuina prou-
dentia oraculo do-
nata est, ac talena
& tātum nobis fru-
ctum edidit, ex quo
dulcis Iesus prodijt.
Qui totus est dul-
cedo, & totus desi-
derabilis, atque ex-
petendorum omni-
um expetendus. Ad
quem etiam dica-
mus, Subvmbra tua
viuemus, & sub alis
tuis requiescemus.
Tu autem.

✠ Fallax gratia.

Iu

In tertio noctur.
 Secundum Matth.
 Lectio VII.

IN illo tempore,
 dixit Iesus disci-
 pulis suis parabolā
 hanc: Simile est re-
 gnum cœlorum the-
 sauro abscondito in
 agro. Et reliqua.

Homilia sancti Gre-
 gorij papæ.

COELorum reg-
 num, fratres ca-
 rissimi, idcirco ter-
 renis rebus simile
 dicitur, vt ex his,
 quæ animus nouit,
 surgat ad incogni-
 ta quæ non nouit,
 quatenus exemplo
 visibilibum se ad in-
 uisibilia rapiat, &
 per ea quæ vsu di-

dicit quasi cōfrica-
 tus incalescat; vt
 per hoc quod scit
 notum diligere, dis-
 cat & incognita a-
 mare. Ecce enim
 regnum cœlorum
 thesauro in agro
 abscondito compa-
 ratur, quem qui in-
 uenit homo abscon-
 dit, & præ gaudio
 illius vadit, & ven-
 dit vniuersa quæ ha-
 bet, & emit agrum
 illum. Tu autem.

Re. Pulchra facie.

Lectio VIII.

Qua in re hoc
 quoq; notādū
 est, quod inuentus
 thesaurus abscon-
 ditur, vt seruetur:
 quia

quia studium cœlestis desiderij à malignis spiritibus custodire non sufficit, qui hoc & ab humanis laudibus nō abscondit. In præsentī etenim vita, quasi in via sumus, qua ad patriam pergitur. Maligni autē spiritus iter nostrū quasi quidā latronculi obsident. Depredari ergo desiderat, qui thesaurū publice portat in via. Hoc autem dico, non ut proximi opera nostra bona non videant, cum scriptum sit, videāt opera vestra bona, & glorificent patrē

vestrum qui in cœlis est; sed ut per hoc quod agimus laudes exterius nō quæramus. Sic autem sit opus in publico, quatenus intentio maneat in occulto, ut de bono opere proximis præbeamus exemplū, & tamen per intentionē, quā soli Deo placere quærimus, semper optemus secretum. Tu autem.

R. Regnum mūdi, Nisi venerit in Dominica.

Lect. IX.

Thesaurus autē cœleste est desiderium, ager verō in quo thesaurus

absconditur, disciplina studij celestis. Quem profecto agrum, venditis omnibus cōparat, qui voluptatibus carnis renunciāns, cuncta sua terrena desideria per disciplinæ celestis custodiam calcat, vt nihil iam quod caro blāditur libeat, nihil quod carnalē vitam trucidat, spiritus perhorrescat. Tu autē.

Oratio.

Concede quæsumus omnipotens Deus, vt Ecclesia tua, quæ Beati Nicolai confessoris tui virtutum, & miraculorum gloria coruscat, eius intercessione & meritis, perpetua pace, atq; vnitata letetur. Per Dominum nostrū.

Et sit cōm. octa. Nartini. B. Ma. in vtrisque; vesp. & laud. In primo noctur. Lectio. de lib. scripturæ eodice occurrentes.

In secundo noctur.

Lectio quarta.

NICOLAVS Tolentinas, Picenus, in Oppido

Die
2.
Sep-
tem-
bris.

IN FESTO
Sancti Nicolai To-
lentinatis confes.

Duplex.

Omnia de communi confes. non pontifi.

san-

sancti Angeli diocesis Firmanæ natus est parentibus pijs: qui cum multos annos in matrimonio sine liberis essent, diuino monitu Barium voto peregrinationis suscepto, ad sancti Nicolai episcopi Myrensis Ecclesiam, in qua sacrū eius corpus pia ueneratione colitur, profecti sunt: ubi ab eo de futura prole per visum confirmati, cū postea domum rediissent, filium de DEI benignitate susceperunt, quem propterea Nicolai nomine appellarūt.

Is pietate, literisq; ab infantia imbutus, multarum virtutum, & abstinentiæ præsertim specimen dedit, cum annum vix septimum agēs, aliquot hebdomadæ dies, instar ipsius Beati Nicolai, qui quarta & sexta feria semel duntaxat cibum sumebat, ieiunare cepit: cumque indole esset optima, puerorum petulantium consuetudinē fugiens, omnes respuit illius ætatis illecebras ac voluptates. Tu autem Domine.

R. Iste est.

12

Lo

Lectio. V.

A Dulta ætate canonicus ecclesie sancti Saluatoris factus, cum concionatorem Ordinis Eremitarum sancti Augustini quodam die de rerum humanarum contemptu dicentem audisset, eo sermone tam ardenter incensus est, ut statim relicto sæculo, sit eundem ordinem ingressus. Itaque primum in patria, post Tolentini, ubi deinceps perpetuo mansit, ideoque Tolentinas vocatus est, eam sanctissimæ vitæ rationem coluit,

ut cæteris charitate, continentia, humilitate, summisque alijs virtutibus mirifice præluceret. Annis triginta nunquam carnem, oua, lac, pisces, ac ne pomam quidem, ad cibum adhibuit: cumque in morbum grauem aliquando incidisset, vix tandem superioris ius paululum carnis gustauit. Secunda, quarta, & sexta feria, atque in honorem Beatissimæ Virginis Deigenitricis, etiam Sabbato semper ieiunauit, solo pane & aqua contentus. Verberibus præterea,

rea, aspero vestitu,
& ferrea catena car-
nem domans, in ser-
uitutem spiritus il-
lam redegit.

Tu autem.

R. Amavit eum.

Lectio VI.

IN oratione mag-
nam temporis
partem consump-
sit: ob eamque rem
Satanæ insidijs va-
rie vexatus, & fla-
gellis interdum ce-
sus, ab illa orandi
assidua consuetu-
dine dimoueri nun-
quam potuit. Cha-
ritate erat eximia
erga omnes. Ægro-
tos munusculis, di-
uinisque colloquijs

consolabatur: pau-
peres fouebat; dis-
sidentes concilia-
bat; detentis in car-
cere opera auxili-
oque non deerat.
Multos igitur an-
nos sancte exerci-
tatus vir Dei, de-
mum sex ante obi-
tum mensibus pau-
lò ante nocturnas
preces singulis no-
ctibus Angelicum
audiuit cõcentum;
cuius suauitate vi-
tæ futuræ desiderio
flagrans, illud Apo-
stoli dictum frequẽ-
ter in ore habebat:
Cupio dissolui; &
esse cum Christo.

Obitus deniq; diẽ

præsentiens, cunctis
 fratribus eum præ-
 dixit, qui fuit quar-
 to Idus Septembris.
 Miraculis multis,
 ac magnis etiã post
 mortẽ claruit; cum
 præter cætera mor-
 bosque insanabiles
 curarit, atque alia
 multa diuinitus e-
 gerit, quibus ritè &
 ordine cognitis, ab
 Eugenio quarto Ro-
 mæ in Sanctorum
 numerum relatus
 est. Post autem ali-
 quanto, id mirabi-
 le fuit, quòd schis-
 mate sublato, illius
 præsertim interces-
 sione pacem conse-
 quuta est Ecclesia.

Eius diem natalem
 Sixtus quintus vbi-
 que duplici officio
 celebrari instituit.

Tu autem domine.
 R. Iste homo perfe-
 cit.

In tertio nocturno
 Lectio VII.

Lectio sancti euan-
 gelij secundum
 Lucam.

I N illo tempore:
 Dixit Iesus Dis-
 cipulis suis: Nolite
 timere pusill^o grex
 &c. vt in commu-
 ni Confessorum nõ
 Pontificum.

(:20:20:)

IN

Die
zv.
Sep-
tēb.

**IN TRANS-
LATIONE**
Sancti Vincentij
martyris

Duplex.

Ad Vesp. Añā.

Decorem, cum re-
liquis de Laud.
psalm. Dixit Dñs.
in fine. Laudate do-
minum omnes gen-
tes.

Capit. Beatus vir
qui suffert tentatio-
nem. vt in cōmuni
vnius marty.

Hymn. in vtrisque
vesperis & ad laud.
Vincenti adesto, &
percipe. vt in eius
testo ad laud. fol. 6.

ꝰ Gloria & hono-
re coronasti eum
Domine.

Re. Et constituisti
cum super opera
manuum tuarum.

Ad magnificat. añā.
Osca Vincentium
genuit, Cēsaraugu-
sta stola exornauit,
Valentia martyrio
coronauit, Olysipe
sepultura decora-
uit,

Oratio.

DEus qui hodi-
erna die glo-
riofī martyris tui
Vincētij corpus ad
nos trāsferri volu-
isti, præsta quaſu-
mus, vt eius præci-
bus in eternam bea-
titudinem transfe-
ramur. Per dñm.

Et fit commemora-
tio octauæ Natiuitatis

In Translatione

beatę Marię, & Exaltationis S. Crucis.

Ad matutinum Inuitatorium.

Translationem beati Vincentij celebremus: Christum Regem martyrum, Venite adoremus.

psal. Venite exultemus Domino.

Hym. Exsurge martyr inclyte. vt in eius festo. fol. 2.

In primo noct. añ. Erit nobis semper Vincętij corpus honor & custodia, si in lege Domini fuerit voluntas nostra.

psal. Beatus vir.

Añ. Fremit impius sarracenus, vt cõburat corpus Vin-

centij; sed Dominus irridet eum.

psal. Quare fremuerunt.

Añ. Multi insurgunt aduersus Vincentij corpus, sola Olyssipo verè seruat, & piè veneratur.

psal. Domine quid multiplicati.

Gloria & honore coronasti eum Domine.

Et cõstituisti eum super opera manuum tuarum.

lectio. Fratres, debitorum sumus non carni, vt in cõmuni plurimorum mart.

Responsoriaz omnia, vt in eius festo supra fol. 2.

In

In ij Noctur. aña.

Lectio III.

Mirificauit Dominus sanctum suum, & exaudiuit eum pro nobis clamantem ad se.

psal. Cū inuocarē.

Aña. Quoniam tu Domine benedixisti iusto scuto bonę voluntatis tuę coronasti eum.

psal. Verba mea.

Aña. Vniuersa terra atque ipsum mare Vincentij gloria decoratur.

psal. Domine Dominus noster.

ꝑ. Posuisti Domine super caput eius.

R. Coronam de lapide pretioso.

LVsitanię primus Rex Alphōsus Henricus post insignem illā victoriā quam in agro Orichlensi de Ismario alijsq; quatuor potētissimis Sarracenorum regibus obtinuit, Conimbricā reuers⁹ multos inter captiuos Christianos repertos libertate donauit.

Quos cum interrogasset, quinam aut vnde essent; se quidē Valētinus fuisse responderunt; eorumq; maiores Valētia simul cū corpore sanctissimi martyris Vincētij metu

Ab-

Abderaminis discedentes, in promontorio quod in finibus Algarbij mari p̄minet, cōsedisse, ibique sacellum, in quo sancti Martyris corpus recondent, & iuxta illud pauperes domos ad inhabitandum ædificasse; vbi tam diū manserunt, donec Aliboaces Maurus quidam potens venationis causa eò deueniens, eorum parentes occidit, martyris aram subuertit, & se pueros captiuos abduxit; atque ad veritatis cōprobationem addiderūt, signum illud

fore, si domunculæ eò loci permanerēt. aut saltem Corui, qui sacellū ex quo martyris corpus illuc appulisset frequentabāt, ibidem apparerent.

Lectio V.

QVibus Rex auditis, habendi sacrum corpus cupiditate incensus, ad locum sibi designatum accessit. Quem cum situ deformatum vidisset, re tunc infecta est reuers⁹. Verū postea debellatis Sarracenis, captaque Olysi pone, cū Rex inueniendi Martyris corpus deside-

rio magis exardesceret eiusq; gratia Olysipone cœnobiũ Sancto Vincentio construxisset, Regi etiam Hispalēsi inducias in quinquēnium postulanti libētissime ea de causa concessit, & viros in nauī armatos, vnaq; cum illis ex Valētinis senioribus, qui locū melius recordarentur in Promontorium Algarbij nonnullos misit, vbi suppliciter Deum exorantes, coruorum indicio, domūcularum ac facelli vestigia inuenerūt, multisq; fossionibus aperta

terra & ruderibus expurgata, subtus dirutam facelli arā, capsam ligneam, in qua sacrum Vincētij corpus condebatur, repererunt.

LECTIO VI.

AT cū in nauī Vincentij corpus iam impositum esset, corui duo, alter in prora, alter verò in puppi veluti Sancti Martyris familiares alumni confederunt, & sanctissimi patroni reliquias vsq; ad Olysiponensem portum (qui eo tempore erat iuxta Ecclesiam Beatæ Iustæ, & pro-

& prope portā, quæ
 nunc sancti Vincē-
 tij appellatur) sunt
 comitati. Tunc no-
 ctis silentio, vitan-
 di tumultus causa,
 deportatum est cor-
 pus sancti Vincen-
 tij in ecclesiam san-
 ctæ Iustæ. Facto au-
 tē die, dissensio non
 parua inter ciues,
 vbinam corp⁹ mar-
 tyri honorificētius
 collocaretur, exor-
 ta est, ventumque
 esset ad arma, nisi
 Gonsalvus Viegas
 Regiæ præfectus po-
 pulo expectandam
 Regis voluntatem
 eo tempore absen-
 tis persuasisset. Ro-
 bertus verò summi
 templi Decan⁹ (vir
 magnę auctoritatis,
 apud omnes, & sa-
 pientia, & vitæ san-
 ctimonia) Munio-
 nē sanctæ Iustæ re-
 ctorem, de sui capi-
 tuli mandato con-
 uenit, ab eoque im-
 petrauit, vt corpus
 martyris ad prima-
 rium ciuitatis tem-
 plū deferri permit-
 teret. Idq; factū est
 decimo septimo ka-
 lēdas Octobris, an-
 no redēptionis hu-
 manæ millesimo cē-
 tesimo septuagesi-
 mo tertio, regni ve-
 rò ipsius Regis Al-
 fonsi quadragesimo
 quinto . Atque ea
 trāslatio multis mi-

raculis comproba-
ta est.

In iij. nocturn. aña.

Iustus dominus reliquias sui martyris Vincentij magnificare dilexit.

psal. In dño cōfido.

Aña. Domine Vincētius habitat in tabernaculo tuo, & requiescit in monte sancto tuo.

psal. Dñe quis habitabit.

Aña.

Præuenisti nos in benedictionib⁹ dulcedinis: gloriam, & magnum decorem huic templo tuo dedisti. **psal.** Dñe in virtute.

Y Magna est gloria eius in salutari tuo.

ac. Gloriam & magnum decorem impones super eum.

LECTIONES de homilia in Euangelium.

Nisi granū frumenti, vt in festo sancti Laurentij.

Ad Laudes & per horas. Aña.

Decorem & fortitudinem induit Olysipto, cū sacri Vincētij corporis facta est conditorium.

psal. Dñs regnauit cum reliquis de Dominica. **Aña.**

Iubilate, & introite atria Domini, quia virtutem operum Vincentij annūciabit populo suo.

Ana. Sitiat anima

no-

nostra Deū nostrū,
& in terra inuia sa-
cra Vincentij vesti-
gia sequatur.

Añā. Cœli, & Ange-
li, qui Vincentij spī-
ritum vobiscum ha-
betis, benedicite do-
minum; benedicat
etiā terra, quæ cor-
pus creditum vitæ
reseruat posteræ.

Añā. Exultat Vincē-
tius in gloria, læta-
tur Olyssipo, quòd
corpus custodiat.

Capitulum. Beatus
vir qui suffert.

Hymn. Vincenti
adesto & percipe.
vt in eius lecto. f. 6.

Ad Benedictus. añ.
In sanctitate & iu-
stitia apparuit Vin-

cētius coram Dño,
quia odiuit animā
suam in hoc mūdo.

Oratio. Deus qui.
Et sit commem. de
oētaua.

**Ad horas Capitula,
Respōsoria breuia,
& Vers.** vt in cōmū-
ni vnus mart.

Ad Vesp. Añā. De-
corem. cum reliq.
de laudib. psal. Di-

xit Dñs. Cōfitebor,
Beat^o vir. Laudate.
Credidi. **Cap.** Bea-

tus vir. **Hym.** Vin-
centi adesto. **ψ.** Iu-
stus vt palma flo.

Ad Magnificat añā.
Osca Vincentium.
vt in primis vesp.

ris. Et sit commem.
oētaua.

Dic
xix.
Sep.
tēb.

IN FESTO
Sanctorum marty-
rum Ianuarij epis-
copi & sociorum,

simpl.

Oratio.

DEVS qui nos
annua sancto-
rū martyrum tuo-
rum Ianuarij & so-
ciorum eius solēni-
tate lætificas, conce-
de ꝑꝑitius, vt quo-
rum gaudemus me-
ritis, accendamus
exemplis. Per Do-
minum.

*Ex Ioanne diac. san-
cti Ianuarij. tom. 5.
Suriy. Lect. II.*

IAnuarius Bene-
uenti episcopus,
Diocletiano & Ma-
ximiano in Chris-

tianos saeuientibus
ad Timotheum Cā-
paniæ præsidem ob
Christianæ Fidei
professionem No-
lam perducitur. Ibi
eius constantia va-
riè tentata, in ar-
dentem fornacem
cōiectus ita illæsus
eualit, vt ne vefsi-
mētum aut capillū
quidem flamma vi-
olauerit. Hinc præ-
ses accensus iraciū-
dia, martyris cor-
pus imperat vsque
eò distrahi, quò ad
neruorum compa-
ges artuumque sol-
uantur. Festus in-
terea Diaconus, &
Desiderius Lector,
qui ad Episcopum
suum

, suum visedum ac-
 cesserant, compre-
 hēsi & ipsi, vinctiq;
 vnā cum Episcopo
 ante rhedam præsi-
 dis Puteolos pertra-
 huntur, & in eundē
 truduntur carcerē,
 in quo Sosius Mis-
 senas, & Proculus
 Puteolan^o diaconi,
 Eutyches etiam, &
 Acutius laici ad be-
 stias damnati deti-
 nebantur. Postero
 die omnes in am-
 phitheatro feris ob-
 iecti, quæ naturalis
 oblitæ feritatis ad
 Beati Ianuarij pe-
 des illicò prostra-
 uere sese. Id Timo-
 theus magicis can-
 tionibus tribuens,

cū sentētiā ca-
 pitis in Christi mar-
 tyres ferre non du-
 bitasset, oculis re-
 pēte captus, orante
 mox B. Ianuario, lu-
 men recepit, quo
 sanè miraculo ho-
 minum millia ferē
 quinque Christi fi-
 dem susceperunt.
 Tu autem.

Lectio III.

V Erūm ingra-
 tus iudex ni-
 hilo placatior fact^o
 beneficio, sed con-
 uersione tantæ mul-
 titudinis actus in-
 rabiem, veritus ma-
 ximè principū de-
 creta lege protinus
 agere licitorem iu-
 bet: ita Beatus Ia-
 nua-

nuarius cum socijs ad sulphurariã Puteolanã gladio percussus ad episcopalis muneris laudem martyrij coronam adiunxit. Horum corpora finitima vrbes pro suo quæque studio certum sibi patronum ex ijs apud Deum adoptandi, sepelienda curarunt. Ianuarij corpus Neapolitani diuino admonitu extulere, quod primo Beneuentum, inde ad monasteriũ Mòtis virginis, postremò Neapolim Alexan. xj. Pontif. translatum, & in Cathedrali Ecclesia per-

honorificè cõditũ multis miraculis claruit. Sed illud cum primis memorandum, quod erumpentes olim è monte Vesuuiio cinerũ & flammaram globos, nec vicinis modò, sed longinquis etiam regionibus vastitatis metũ afferentes extinxit: cuius rei pariter, ac Beati martyris memoriam Græci quotannis semel atque iterum celebrant: præclarũ illud quoque quòd eius sanguis, qui in ampulla vitrea concretus asseruatur, cum in conspectu capitis

eiusdem martyris ponitur admirandum in modum colliquefieri, & ebullire perinde atque recens effusus, ad haec usque tempora cernitur. Tu autem,

Die
j. Oc
tob.

I N F E S T O
Sanctorum martyrum Verissimi, Maxima, & Iuliae.

Duplex.

Oratio.

DE V S qui nos ad Sanctorum martyrum tuorum Verissimi, Maxima, & Iuliae sollemnitate tribuis pervenire, concede quae sumus, ut quorum natalitia celebramus

eorum etiam accedamus exemplis. Per Dñm.

In primo Nocturno.

Lect. de scriptura.

occur. In ij. nocturno.

Lectio quarta.

Verissimus, Ma

xima, & Iulia

Olysiponenses in Lu

sitania, quos non so

lum caro & sanguis

sed eadem fides &

passio vere fecit es

se germanos in per

secutione Diocle-

tiani, cum eius etu-

delissimi & impij

satellites, minaci-

bus edictis per fora

& vicos propositis,

Christianos deter-

rerent, contempto

omni vite discrimi-

ne,

ne, impietatem & scruitiam tyranni liberè redarguentes, se Christianos esse, & veræ religionis cultores; & pro eius defensione alacriter mortem simul subituros liberè & ultro & publice profitebantur. Comperta igitur Sanctorum constantia, iudex sacrilegus primo dulcibus verbis & pollicitationibus, admixtis insuper minis, & à sententia illos conabatur auertere, & ad simulachrorum vanitatē pellicere nitebatur. Sed cū illi minime acquiesceret, ardē-

ti ita repletus, iussit eos in tenebrosum carcerem retrudi, & multis diebus fame, & inedia macerari. *R.* Sancti tui.

LECTIO quinta.

CVM verò nec carceris squalore, nec diuturna fame viri sancti aliquo modo frāgerentur, iubet impius iudex, verberibus & equuleo eos tādīu torqueri, quoad usq; viscera pene denudarētur; deinde viscerum intranea vngulis ferreis excarnificari, candentibusq; laminis exuri. Attamen inter hæc tormenta Dei

athletę fortiores appa-
 rebant, suppliciorumque dolores
 hymnis, & cęlestis
 beatitudinis certa
 spe minuebant.

Quare iterũ iussu
 carnificis alijs tor-
 mentis exercentur,
 & depositi ex equi-
 leis, per pedes funi-
 bus ligati, per vicos
 & plateas urbisque
 prærupta crudelif-
 sime trahuntur. Vi-
 dēs autem iniquus
 iudex sanctos mar-
 tyres his omnibus
 nec superari, nec a-
 liquo modo flecti,
 sed vehementius ex-
 ultare, & in Chris-
 ti laudes incessan-
 ter ora resolvere,

iussit eorum capu-
 ta amputari; & sic
 martyrij palmā kal-
 Octob. sunt conse-
 cuti. *Re.* Verbera
 carnificum.

Lectio VI.

NEc tamen sæul
 iudicis adhuc
 satiata est crudelt-
 tas, sed quos viuos
 superare minime
 poterat, eos mortu-
 os persequi nõ des-
 titit. Sacra enim
 corũ corpora, quę
 inhumata canibus,
 & auibus dilanianda
 proiecerat, cum
 vidisset illęsa saxo-
 rum molibus alli-
 gata, in medio mari
 demergi fecit. Sed
 is, cui de factis suis

præcipua cura est, quos in terra victores fecerat, ita & in mari gloriosos ostendit. Non enim tam celeriter factilegi ministri iudici, quæ præceperat, facta esse nunciauerunt, quin celerius corpora, quæ in profundo mari teneri arbitrabatur, ad litus fuissent reuersa.

Quæ Christiani pie colligentes ad litus sepelierunt: & ibi postea in eorum honorem ad locum, qui adhuc Sanctos vulgo dicitur, ecclesia cõstructa est, in qua debita veneratione culti quicuerunt vs-

que ad tempora Ioannis huius nominis secundi Lusitaniæ Regis, qui eorum corpora ad cornubium Monialiũ sancti Iacobi, vt augustiorem locum transferenda, curauit. **R.** Tanquam aurum.

In iij. noctur. homil. in euang. Cum audieritis prelia, & seditiones, **de cõmuni. plus. mart.**

IN FESTO S. Irenæ virginis & martyris, **duplex.**

Omnia de cõmuni vnus vitg. & mart.

Oratio. Indulgentiam, &c.

Dic
xx.
Octob.

In primo Nocturn.
 Lectio. de scriptura
 occurrit. Sed in pro-
 pria Ecclesia.
 De virginibus.

In ij. nocturno.
 Quoniam hodie na-
 talis est virginis.

de eodem comuni.

In iij. nocturno. homi-
 lia in euāg. Simile
 est regnum cœlorū
 decem virginibus.

de eodem comuni.

Die **IN FESTO**
 xxv. Sanctorum marty-
 Oc- rum Crispini &
 tob. Crispiniani.

Duplex.

Oratio.

Adesto Domine
 populo tuo, vt
 beatorum martyru

tuorum Crispini &
 Crispiniani merita
 præclara suscipies,
 ad impetrādam mi-
 sericordiam tuam
 semper eorum pa-
 trocinijs adiuuet.
 Per Dominum.

In primo Nocturno.
 Lectiones de scriptura
 occurrenti.

In secundo nocturno.
 Lectio quarta.

CRISPINVS

& Crispinianus
 sub Diocletiano &
 Maximiano Impe-
 ratoribus, qui vna
 animi incredibili
 impietate Ecclesiā
 Dei oppugnandam
 susceperunt, Romæ
 claris orti natalibus,
 pari fidei deuotio-
 ne

ne secuti Sanctum
Quintinum marty-
rem Christum an-
nunciaturi, in Gab-
lias se contulerunt,
Suessionesq; vene-
runt, vbi futuram
artem, vt inde sibi
victum cōpararēt,
Dei beneficio ita di-
dicerunt, vt cete-
ros artis elegantia
facile vincerent.
Cum nullum sui la-
boris pretiū à quo-
quam exigerent, &
Dei verbum sem-
per omnibus annū-
ciarent, factum est,
vt multi relicto er-
rore & cultu simu-
lachrorum, Deum
vium & verum to-
to pectore colere,

& amare contupif-
cerent. Id vbi per-
cepit impius Maxi-
mianus, confestim
Rictiouarum fure
crudelitatis minif-
trum, ad eos perqui-
rendos misit, qui a-
pud Suessiones eos
inuenit, calceos pau-
perum consuentes,
seiscitatusq; ab eis,
quosnam Deos co-
lerent, respondent
se vnum eundemq;
verum Deum co-
lere: Iouem, Apol-
linem, Mercurium
& id genus porten-
ta non colere, nec
adorare.

St. Sancti tui Do-
mine &c.

K:4

Le

Lectio V.

Quo audito Rictiouarus eos eatenis vinctos ad Maximianum adducit. Qui cum imperaret, ut suum genus & religionem edicerent, se quidem Romæ non obscura familia ortos, pro Christi amore in Galliam venisse, ipsumque Christum Deum verum credere, colere, & annūciare cōstantissime farentur. Tunc Maximian⁹ furore accensus tradit eos Rictiouaro dirè ex cruciandos teterrimaque morte perendos. Moxq; cru-

delis tyranni minister iubet, Sanctos ad trochleam extensos fustibus cædi, sudes intra digitorum unguis & carnem defigi, corrigiasq; ex pelle dorsifimmanissime excindi. Cum verò martyres inter tormenta spe gaudentes Deum orarent, statim sudes tanta vi è digitis exiliunt, ut quosdam ex ministris interficerēt, alios vero vulnerarent. At Rictiouarus præ furore insanens, lapides molares ad colla martyrum alligari iubet, & in flumen

eos Axonā demer-
gi, vt glacie crucia-
rentur. Sed marty-
res diuina virtute
protecti, nec aquis
merguntur, nec sa-
xis premuntur, nec
frigore constringū-
tur.

Verbera.

Lectio VI.

Eo cōspecto Ri-
ctiouarus mi-
raculo in plumbū
liquefactam iubet
vuios deponi: sed
nihil ignis lædit,
imo in medio plū-
bo orantes Sancti
cantabant, A diuua
nos Deus salutaris
noster, & propter
honorem nominis
tui Domine libera

nos, & propitius ef-
to peccatis nostris
propter nomē tuū,
ne forte dicant gē-
tes, vbi est Deus eo-
rum? Sub his pre-
cibus exilit gutta
feruētis plumbi in
oculum Rictiouari.
Qui magno dolore
excruciatas, & ob-
cæcatus, cernēs im-
pius se nihil suis ef-
ficere supplicijs fu-
ribundus in ignem
se precipitat, & tali
morte, iusto quidē
Dei iudicio, abit ē
vita. Maximianus
vbi didicit, quid
suo Rictiouaro ac-
cidisset, præcepit
Sanctos Martyres
capite puniri: sicq;

capite caesi, octavo
 Kalendas Nouem-
 bris aeternam vitā,
 martyrijque coro-
 nam sunt consecu-
 ti. Qui dies sancto-
 rum martyrum fe-
 stus atq; solemniss,
 quod postea in illā
 memorabilem Al-
 fonsi primi Lusita-
 niæ Regis victoriā
 incurrerit, cum O-
 lysiponem urbē an-
 no Millesimo cen-
 tesimo quadagesi-
 mo septimō ē po-
 testate Sarraceno-
 rum eripuit, mag-
 na deuotione ab O-
 lysiponensibus cele-
 bratur. Corpora san-
 ctorum martyrum
 relicta canibus de-

uorāda, eadem no-
 cte senex quidam
 pauper cum sorore
 grandaeva ab ange-
 lo admoniti sepul-
 turæ mandarunt.
 Hi enim ad Axonā
 flumen vbi Sancti
 passi fuerant, acce-
 dentes, singuliq; sin-
 gula corpora tollē-
 tes, atque existimā-
 tes non ferre onera,
 sed ipsi potius
 ab oneribus ferri, ea
 in cimbam ibi cōs-
 pectam imposue-
 runt, & aduerso flu-
 mine se mouēte na-
 uicula sine remis &
 remigē ad locum
 destinatum perue-
 nientes, in suo tu-
 gurio ea clam sepe-
 lie-

lierunt, postea vero
Romam delata, in
Ecclesia sancti Lau-
rētij in Pane & per-
na honorifice sunt
tumulata.

Ps. Tanquam aurū.

(:oe:oe:)

Die **IN PRÆ-**
XXI. sentatione Beatæ
No- Virginis Mariæ
uēb.

Duplex.

**Omnia fiunt sicut
in eius Natiuitate,
mutato nomine Na-
tiuitatis in nomen
Præsentationis. sic
Natiuitatem, Præ-
sentationem. Nati-
uitate, Præsentatio-
ne. Nata est, Præ-
sentata est. **Oratio,**
Præsentationem.**

**Natiuitas, Præsen-
tatio. Natali, Die
solemni. Exceptis
oratione, & lectio-
nibus quæ sequunt.**

Oratio.

DEVS qui bea-
tam Mariam
semper virginē ta-
bernaculum Sancti
Spiritus, post trien-
nium in tēplo præ-
sentari voluisti, præ-
sta quæsum⁹ vt qui
præsentationis eius
festa recolimus in
terris, ipsius inter-
cessione ad Tem-
plum, qui Christus
est, in cœlesti glo-
ria præsentari me-
reamur. Qui tecū
viuit & regnat.

In

In primo noctur. de
Libro Ecclesiastici.

Lectio prima.

EGO ex ore altissimi prodiui: primogenita ante omnem creaturā. Ego feci in cœlis ut oriretur lumen indeficiens: & sicut nebula texi omnē terram. Ego in altissimis habitavi, & thronus meus in columna nubis. Gyrum cœli circuiui sola, & profundum abyssi penetraui, & in fluctibus maris ambulavi: & in omni terra steti. Et in omni populo, & in omni gente primatum habui, & omnium

excellentium & humilium corda virtute calcaui. Tu autem:

Hodie præsentata est.

Lectio II.

EGO quasi terribinthus extēdi ramos meos: & rami mei, honoris & gratiæ. Ego quasi vitis fructificaui suauitatem odoris; & flores mei fructus honoris & honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis & timoris & agnitionis & sanctæ spei. In me gratia omnis viæ & veritatis; in me omnis spes vitæ & virtutis. Tu autē.

Beatis.

Lectio III.

TRansite ad me omnes qui concupiscitis me, & a generationibus meis implemini. Spiritus enim meus super me dulcis, & hereditas mea super me: & fauim. Memoria mea in generatione seculorum. Qui edunt me adhuc esuriēt: & qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur: & qui operatur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam eternam habebunt. Tu autem.

Gloriosæ.

In secundo nocturno.

Lectio quarta.

BEATA virgo Maria, quæ peperit mundi redemptorem, ut erat etiam antequam in lucem ederetur plena gratia, ac peccati omnis immunis: sic in omni ætate præbebat magna documenta insite virtutis & gratiæ. Præsentata igitur, quasi mulier iam ætatis prouectæ, in templo supplex Dominum adorabat, ac in Dei laudibus constantissimè perseuerabat. Conuenientibus videlicet initijs

vitam instituens, qualis eam decebat, quæ filium Dei superueniente Spiritu sancto virgo esset paritura.

Tu autem domine.

Præsentatio.

Sermo S. Ambrosij episcopi lib. 2. de virginibus.

Lectio VI.

Talis fuit Maria vt ei⁹ vnus vita, omnium disciplina sit. Si igitur auctor non displicet, opus probem⁹, vt quæcunq; sibi eius exoptat præmium, imitetur exemplum. Quantæ in vna virgine species virtutum emi-

cant? Secretum ve recundiæ, vexillum fidei, deuotionis obsequium, virgo intra domum, comes ad ministerium, mater ad Templum.

O quantis illa virginibus occurret, quantas complexa ad Dominum trahet, dicēs: Hæc thorum filij mei, hæc thalamos nuptiales, immaculato seruauit pudore.

Tu autem Dñe.

Cum iucund.

Lectio VI.

SIC MARIA intendebat omnibus quasi à pluribus moneretur: sic implebat omnia vir-

tutis officia, vt non
 tam disceret quam
 doceret. Talem hęc
 Euangelista mon-
 trauit: talem Ange-
 lus reperit: talem
 Spiritus sanctus ele-
 git. Quid enim in
 singulis morer, vt
 eam parentes dile-
 xerint, extraneipre-
 dicauerint, quæ di-
 gna fuit ex qua Dei
 filius nasceretur?
 Hac ad ipsos in-
 gressus Angeli, in-
 uenta domi, in pe-
 nettalibus sine co-
 mite, ne quis inten-
 tionem abruperet,
 ne quis obstrepe-
 ret. Neq; enim co-
 mites feminas de-
 siderabat, quæ bo-

nas comites cogi-
 tationes habebat;
 quin etiam tam si-
 bi minus sola vide-
 batur, cum sola ef-
 set. Nam quemad-
 modũ sola, cui tot
 libri adessent, tot ar-
 changeli, tot pro-
 phetæ. Tu autem
 Domine.

Presentatio sua

In tertio nocturno.

vt habetur in festo

Cõceptionis B. Ma-

riæ virginis.

In secundis vesp. fit

tantum commemo-

rario S. Cecilie vir-

ginis & mart.

(:20:20:)

OFFICIUM
De Festiuitate Ex-
pectationis glorio-
sissimi parrus Bea-
tae Mariae Virginis,
*ad formam Officij
noui redactum, ex
apostolica cōcessi-
one, & autoritate
Pij.v. & Gregor.xij.
Pont. Max.*

**GREGORIUS
PAP. XIII.**

Die
xvij.
Decē
bris.

Hodie ad Laud.
& per horas di-
cuntur Añae ppriae
feriae in qua occur-
rit festum Expecta-
tionis B. Mariae vir-
ginis, omissa quarta
Aña, quae ad canti-
cum dicitur, cuius
loco dicatur ea, quae
ad canticum poni-

tur in psalterio: &
idē fiat de Añis in
die s. Thomae occur-
rentibus, reponēdis
in sabbatho quādo
festum Expectatio-
nis huiusmodi in
sabbatho venerit, vt
scilicet Añae in die
S. Thomae occurren-
tes, tunc reponan-
tur xvj. decembris,
dempta ea quae di-
citur ad canticum,
vt supra.

FESTVM EX-
pectationis B. Ma-
riae virgi. **duplex.**

Ad Vesp. Aña.
Missus est. *cum re-*
liquis de Laudib.
psalm. Dixit Dñs.
Laudate pueri. Le-
tatus

Die
xvij.
Decē
bris.

Hym. Verbum su-
pernum, vt in dñi-
ca prima aduent.

In primo noctur.

Añā. Ecce dñs no-
ster cum virtute ve-
niet, & illuminabit
oculos seruatorum
suorum, alleluia.

psal. Dñs dñs nr̄.

Añā. Rorate cœli
de super, & nubes
pluant iustum: ape-
riatur terra, & ger-
minet Saluatorem.

psal. Cœli enarrāt.

Añā. Ecce nomen
domini venit de lō-
gino, & claritas
eius replet orbem
terrarum.

psal. Dñi est terra.

✠. Ex Sion species
decoris eius.

**Deus noster ma-
nifeste veniet.**

LECTIO prima de

Isaia propheta.

c. 7.

ET adiecit Dñs
loqui ad Achaz
dicens: Pete tibi
signum à Domino
Deo tuo, in profun-
dum inferni, siue in
excelsum supra. Et
dixit Achaz: Non
petam, & non ten-
tabo dñm. Et dixit:
Audite ergo dom-
us David. Nuquid pa-
rum vobis est, mo-
lestos esse homini-
bus, quia molesti
estis & Deo meo?
Propter hoc dabit
dominus ipse vobis
signum. Ecce virgo

concipiet, & pariet
filium: & vocabitur
nomen eius Ema-
nuel. Butyrum &
mel comedet, vt
sciat reprobare ma-
lum & eligere bo-
num.

R. Non auferetur
sceptrum de Iuda,
& dux de scemore
eius, donec veniat
qui mittendus est.
Et ipse erit expe-
ctatio gentium.

Y. Pulchriores sūt
oculi eius vino, &
dētes eius lacte cā-
didiores. Et ipse
erit.

Lectio secunda.

c.ii.

ET egredietur
virga de radice

Iesse, & flos de radi-
ce eius ascendet. Et
requiescet super eū
Spiritus Domini,
Spiritus sapientia,
& intellectus, Spiritus
consilij & forti-
tudinis, Spiritus scē-
entia & pietatis: &
replebit eum spiri-
tus timoris Domi-
ni. Non secundum
visionē oculorum
iudicabit, neque se-
cundum auditū au-
rium arguet: sed iu-
dicabit in iusticia
pauperes: & arguet
in æquitate pro mā-
suetis terre. Et per-
cutiet terram vir-
ga oris sui: & spiritu
labiorum suorum
interficiet impiū.

La

Et

Et erit iustitia cin-
 gulum lumborum
 eius, & fides cincto-
 rium renum eius.

Orietur stella
 ex Jacob, & consur-
 get homo de Israel,
 & cōfringet omnes
 duces alienigenarū.
 Et erit omnis terra
 possessio eius.

De Jacob erit
 qui dominabitur,
 & perdet reliquias
 ciuitatis. Et erit.

Lect. III. c. II.

Lætabitur deser-
 ta & inuia: &
 exultabit solitudo:
 & florebit quasi li-
 lium. Germinans
 germinabit & exul-
 tabit: lætabunda &
 laudans. Gloria Li-
 bani data est ei, de-
 cor Carmeli & Sa-
 ron. Ipsi videbunt
 gloriam Dei nostri.
 Confirmate manus
 dissolutas, & genua
 debilia roborate.
 Dicite pusillanimis:
 Cōfortamini & no-
 lite timere. Ecce
 Deus vester ultio-
 nem adducet retri-
 butionis: Deus ip-
 se veniet & salua-
 bit vos. Tunc ape-
 rientur oculi ceco-
 rum, & aures sur-
 dorum patebunt:
 tūc saliet sicut cer-
 uus claudus: & aper-
 ta erit lingua muto-
 rū, quia scissæ sunt
 in deserto aquæ, &
 torrentes in solitu-
 dine

dine. Et quæ erat arida, erit in stagnū, & sitiens in fontes aquarum.

Re. Descendet Dominus sicut pluuia in vellus, orietur in diebus eius iustitia. Et abundantia pacis.

ŷ. Et adorabunt eū omnes Reges: omnes gentes seruient ei. Et abundantia. Gloria patri. Et.

In secundo nocturno.

Añā. De Sion exibit lex, & verbum Domini de Hierusalem.

psal. Eructauit.

Añā. Ecce Deus noster, expectauimus eum, & saluabit nos.

Alleluia.

Añā. Dominus ueniet, occurrite illi dicentes: Magnum principium, & regni eius non erit finis. Deus fortis, dominator, princeps pacis. Alleluia.

psal. Magnus dñs.

ŷ. Egredietur uirga de radice Iesse.

Re. Et flos de radice eius ascendet.

Ex libro S. Illesonis Archiep. Toletani, de uirginitate Mariæ. Lect. quarta.

Domina mea; atque dominatrix mea; dominans mihi: mater domini mei; ancilla filij tui, genitrix

factoris mundi. Te rogo, te oro, te ques-
so, vt habeam spiritum domini tui, spi-
ritumque filij tui, necnon & spiritum
Redemptoris mei: vt de te vera & di-
gna sapiam, vera & digna loquar, vera
& digna quæcunq; sunt, diligam. Tu
enim es electa à Deo, assupta à Deo,
aduocata à Deo, p-
xima Deo, adhæ-
rens Deo, coniun-
cta Deo. Visitata
ab angelo, salutata
ab angelo, benedi-
cta ab angelo, bea-
tificata ab angelo.
Turbata in sermo-
ne: attonita in co-

gitatione: stupefa-
cta in salutatione:
admirata in dicto-
rum annuntiatione.

R. Ecce virgo con-
cipiet, & pariet fi-
lium, dicit Domi-
nus. Et vocabitur
nomen eius admi-
rabilis, Deus, fortis.

V. Super solium Da-
uid, & super reg-
num eius sedebit
in æternum. Et vo-
cabitur.

Lectio V.

I Nuenisse te apud
Deum gratiam,
audis: & ne timeas
iuberis. Vnde & tu
fiducia roboraris,
cognitione miracu-
lorum instrueris: ad

nouitatem inaudi-
 ta gloria prouehere.
 De prole ab angelo
 annunciata es, & post
 factum integra & pudica
 manes. Certa virginitas
 nobis promittitur, &
 nasciturum ex te sanctum
 Dei filium, tibi ab angelo
 euangelizatur: & quæ sit
 nascentis Regis potentia,
 mirabiliter intimatur.
 Quomodo fiat queris,
 de origine interrogas: de
 ratione perscrutaris: de
 experientia requiris: de
 ordine sciscitaris. Audi
 inauditum oraculum,
 considera inusita-

tum opus, animaduerte
 incognitum arcanum: attende
 inuisum factum. Spiritus
 sanctus superueniet in te:
 & virtus altissimi obumbrabit
 tibi.

Re. Rorate cæli desuper,
 & nubes pluant iustum.
 Aperiat terra, & germinet
 Saluatorem. **V.** Emitte
 agnum domine dominatorem
 terræ de petra deserti ad
 montem filiæ Sion. Aperiat
 terra.

Lect. VI.

Tota inuisibiliter
 Trinitas conceptionem
 operabitur in te: sola perso-

na filij Dei in corpore tuo nascitura: carnem assumet de te. Ideoq; quod concipietur ex te, quod nascetur ex te, quod prodiet ex te, quod germinabit ex te, quod parturietur ex te sanctum, vocabitur filius Dei. Erunt enim hic magnus, hic Deus virtutum, hic Rex omnium sæculorum: hic factor omnium rerum. Ecce beata tu inter mulieres, integra inter puerperas, domina inter ancillas, regina inter sorores. Ecce ex hoc beatam te dicent omnes genera

tiones: beatam te nouerunt omnes celestes virtutes: beatam predicant omnes Vates: beatam celebrant omnes nationes. Beata tu fidei nostræ, beata tu animæ nostræ, beata dilectioni nostræ, beata præconijs & prædicationibus meis.

R. Docebit nos dominus vias suas: & ambulabimus in semitis eius. Quia de Sion exhibit lex, & verbum domini de Hierusalem.

V. Venite ascendamus ad montem domini, & ad domum Dei Iacob. Quia

Glo-

Gloria patri. Quia:
In iij. noctur. An̄a.
 Dominus dabit be-
 nignitatem, & terra
 nostra dabit fructū
 suum.

psal. Benedixisti.
An̄a. Ecce veniet
 Deus & homo de
 domo David sede-
 re in throno. Alle-
 luia.

psal. Fundamenta.
An̄a. Annūciate po-
 pulis & dicite: Ecce
 Deus saluator nos-
 ter veniet.

psal. Cantate. j.
ŷ. Egredietur dñs
 de loco sancto suo.
z. Veniet vt saluet
 populum suum.

**Si hoc festum vene-
 rit in fer. 4. quatuor**

temporū aduē. loco
 frequentium trium
 lectio. legantur tres
 lectio. homilia eius
 dem. 4. ferie, cū Res-
 ponsorij. quæ hic
 signantur.

Lectio sancti Euan-
 gelij secundū Lucā.
Leet. VII. c. i.

In illo tempore:
 Missus est Ange-
 lus Gabriel à Deo
 in ciuitatem Gali-
 leæ, cui nomen Na-
 zareth, ad virginē
 desponsatam viro,
 cui nomen erat Io-
 seph de domo Da-
 uid, & nomen virgi-
 nis Maria. Et reli-
 qua homilia vene-
 rabilis Bedæ pres-
 byteri.

In

In euāg. Luc. cap. i.
 & in homilijs hie-
 malib⁹ de tempore
 fer. 4. quatuor tēpo-
 rū mensis decēbris.

AD Mariam vir-
 ginem Gabriel
 mittitur qui DE I
 fortitudo nomina-
 tur. Illum quippe
 nunciare veniebat,
 qui ad debellandas
 aëreas potestates,
 humilis apparere
 dignat⁹ est. De quo
 per psalmistā diei-
 tur, Dominus fortis
 & potens, Dominus
 potēs in praelio. Et
 rursus: Dñs virtu-
 tum ipse est rex glo-
 riæ. Per Dei ergo
 fortitudinem nun-
 ciandus erat, qui

virtutū Dominus,
 & potens in praelio
 cōtra potestates aë-
 reas ad bella venie-
 bat. Et ingressus an-
 gelus ad eam dixit,
 Ave gratia plena,
 Dñs tecum, benedi-
 cta tu in mulierib⁹.
 Bene gratia plena
 vocatur, quæ nimi-
 rum gratiam, quam
 nulla alia meruerat
 adsequitur: vt ipsū
 videlicet gratiæ cō-
 cipiat & generet au-
 ctorem.

Re. Ave Maria gra-
 tia plena, Dominus
 tecum. Spiritus fan-
 ctus superueniet in
 te, & virtus altissi-
 mi obumbrabit ti-
 bi: quod enim ex

te nascetur sanctū,
vocabitur fili⁹ Dei.

¶ Quomodo fiet
istud, quoniam vi-
rum non cognosco?
Et respondens An-
gelus dixit ei. Spi-
ritus sanctus.

Le. & VIII.

ECCE concipies
in utero, & pa-
ries filium: & vo-
cabis nomen eius
Iesum. Iesus salua-
tor, siue salutaris in-
terpretatur: cuius
sacramentū nomi-
nis alloquēs Ioseph
Angelus exposuit:
Ipse enim (inquiēs)
saluum faciet popu-
lum suum à pecca-
tis eorum. Non ait

populum Israel, sed
populum suum, hoc
est, in vnitatem fi-
dei ex præputio &
circuncisione voca-
tum: quibus ex di-
uersa parte voca-
tis, fieret vnus pas-
tor, & vnum ouile.

Hic erit magnus &
filius altissimi vo-
cabitur: & dabit illi
dominus Deus se-
dem Dauid patris
eius. Idem ergo fi-
lius altissimi, qui in
utero virginali cō-
ceptus & natus est:
idem homo in tem-
pore creatus ex ma-
tre, qui Deus est
ante tempora natus
ex patre. Si autem
idem

idē homo qui Deus est: omittat Nestorius, hominem tantum dicere ex virgine natum.

R. Suscipe verbum virgo Maria, quod tibi à Domino per Angelum trāsmisum est: concipies & paries Deum pariter & hominem. Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres.

V. Paries quidem filium, & virginitatis non patieris detrimentum: efficieris grauida, & eris mater semper intacta. Ut benedicta. Gloria patri. Ut benedicta.

I. Deoque & quod nascetur ex te sanctum, vocabitur filius Dei. Ad distinctionem nostrae sanctitatis, Iesus sanctus singulariter nasciturus asseritur. Nos quippe etsi sancti efficimur, non tamen nascimur: quia ipsa naturae corruptionis conditione constringimur, ut merito cum Prophetagementes, singuli dicamus, Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & in delictis peperit me mater mea. Ille autem solus veraciter sanctus est, qui

qui vt ipsam condi-
 tionem naturæ cor-
 ruptibilis vinceret,
 ex cōmixtione car-
 nalis copulæ conce-
 ptus non est. San-
 ctū (inquit) vocabi-
 tur filius Dei. Quid
 hic dicis Nestoria-
 ne, qui beatam Ma-
 riā Dei negans esse
 genitricem, apertè
 niteris impugnare
 veritatē? Ecce Deū
 dixit superuēturū,
 Dei filium nascitu-
 rum. Quomodo er-
 go aut Dei filius,
 Deus non est? aut
 quæ Deum edidit,
 quomodo Theoto-
 cos, idest, Dei geni-
 trix nō esse potest?
 Te Deum.

**Ad Laudes & per
 horas. añā.**

Missus est Gabriel
 angelus ad Mariam
 virginem desponsa-
 tam Ioseph.

psal. Dñs regnavit
 cum reliq. de Do-
 minica. xij.

Añā. Ave Maria
 gratia plena, Domi-
 nus tecum: benedi-
 cta tu in mulierib.
 alleluia.

Añā. Ne timeas Ma-
 ria, inuenisti gratiā
 apud dñm: ecce cō-
 cipies & paries filiū.
 alleluia.

Añā. Dabit ei dñs
 sedē David patris
 eius, & regnabit in
 æternum.

Añā. Ecce ancilla
 do-

Domini, fiat mihi
secundum verbum
tuum.

Capit. Isai. ii.

Egredietur vir-
ga de radice
Iesse, & flos de radi-
ce eius ascendet, &
requiescet super eum
spiritus domini.

Hym. Vox clara.
vt in dñica. j. aduēt.

ꝑ. Spiritus sanctus
superueniet in te.

ꝛ. Et virtus altissi-
mi obumbrabit ti-
bi.

Ad Benedictus. añ.
Super solium David,
& super regnum eius
sedebit in æternum.

Oratio.

Deus qui de bea-
ta Mariæ vir-

ginis vtero verbum
tuum, Angelo nun-
ciante, carnem sus-
cipere voluisti: pre-
sta supplicibus tuis,
vt qui verè eam ge-
nitricem Dñi cre-
dimus, eius apud te
intercessionibus ad-
iuuemur. Per eun-
dem.

Ad Tertiam

Capitulum.

Egredietur, vt su-
pra.

ꝛ. bre. Tu exurgēs
domine. Misereberis
Sion.

ꝑ. Quia tēpus mi-
serēdi eius, quia ve-
nit tempus. Mise-
reberis. Gloria pñi.

Tu exurgens.

ꝑ. Rorate cœli.

R. Aperiatur.

Ad Sextam Capitulum Isaie. 7.

Ecce virgo concipiet, & pariet filium: & vocabitur nomen eius Emanuel. Butyrū & mel comedet, vt sciat reprobare malum, & eligere bonum.

R. V. R. Rorate cœli desuper. Et nubes pluant iustum.

V. Aperiatur terra, & germinet Saluatorem. Et nubes.

Gloria p̄i. Rorate.

V. Emitte.

R. De petra.

Ad Nonam

Capit. Isaie. 45

Rorate cœli desuper, & nubes

pluant iustum: aperiatur terra, & germinet Saluatorem, & iustitia oriatur simul; ego dominus creavi eum.

R. V. R. Emitte agnum domine. Dominatorem terra.

V. De petra deserti ad montem filiaz Sion. Dominatorē. Gloria p̄i. Emitte.

V. Spiritus sanctus superueniet in te.

R. Et virtus altissimi obumbrabit tibi.

In secundis vespertis omnia dicuntur vt in primis, præter quintam añam, quæ dicitur sequēs Añam.

De fructu ventris habere sequentem?
tui ponam super se Filia Hierusalem,
dem tuam. quid me admirami
psal. Memento do- ni? Diuinum est
mine David. mysteriū hoc, quod
cernitis.

Ad Magnificā.
O virgo virginum, **Oratio vt in pri-**
quomodo fiet istud, **mis vesperis.**
quia nec primam **Deinde fit comme-**
similem visa es, nec **Aduent. Añā. O.**

LAVS DEO.

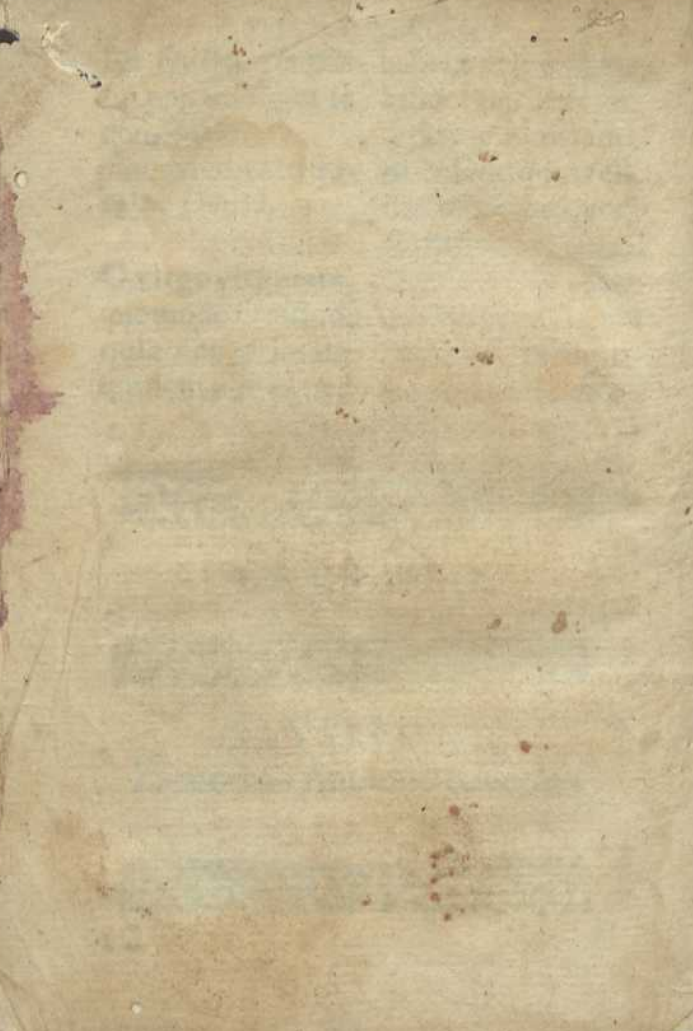

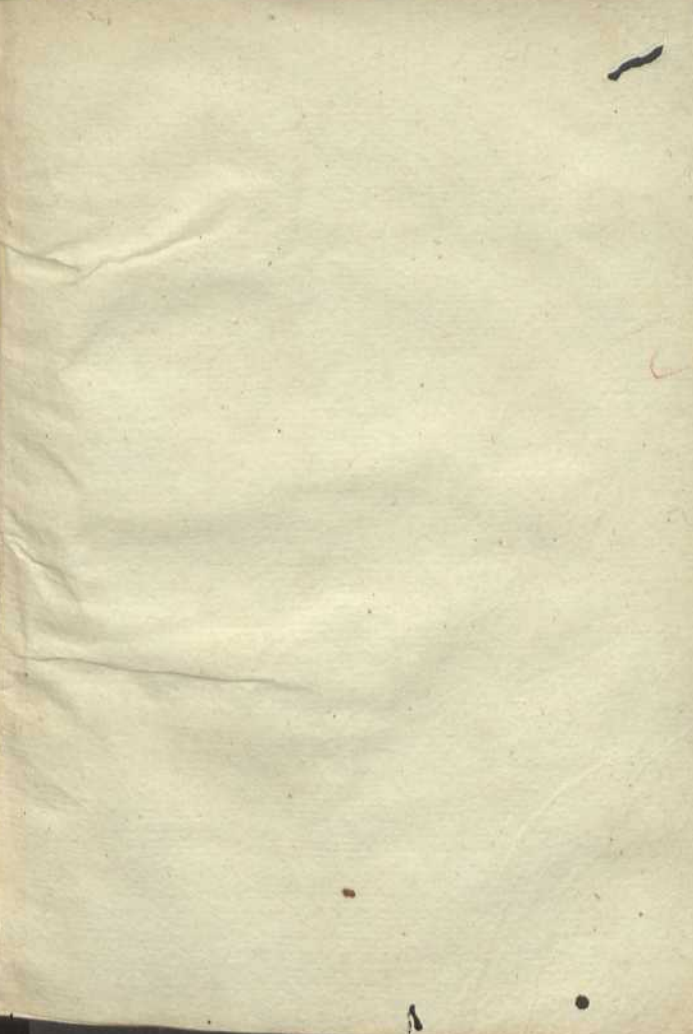
OLYSIPONE,
Excudebat Antonius Riberius.

M. D. LXXX.

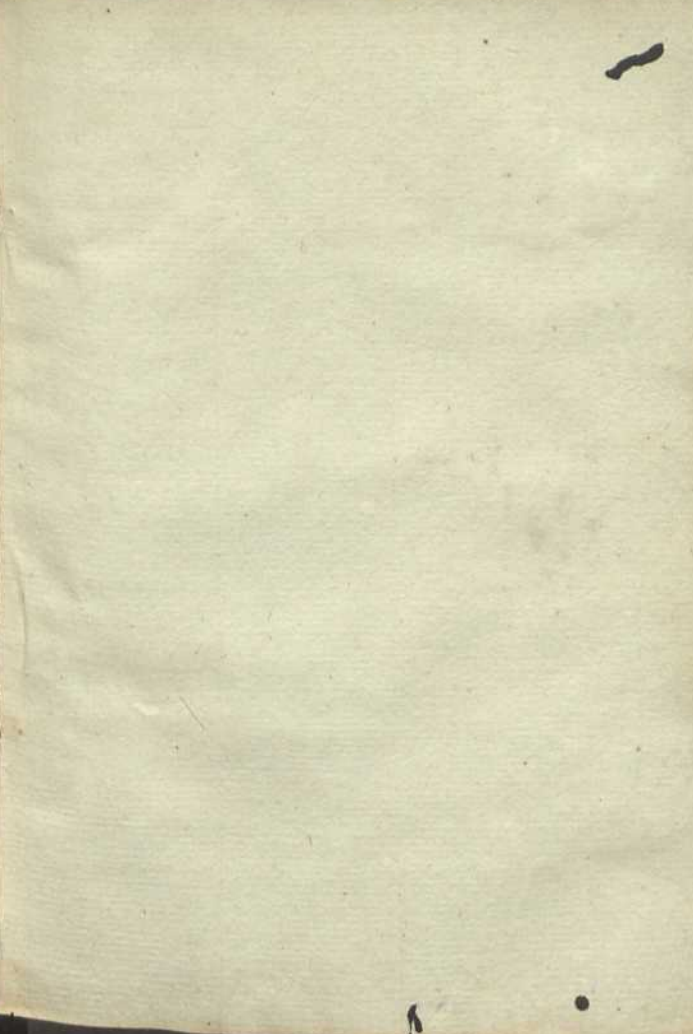

100

